

ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหาร
ส่วนตำบลคอนแก่น้ำ อำเภอแม่อิง จังหวัดเชียงใหม่

เกษม อดินดี

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของ การศึกษาทางหลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาบริหารรัฐศาสตร์การปกครอง
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
พุทธศักราช ๒๕๕๒

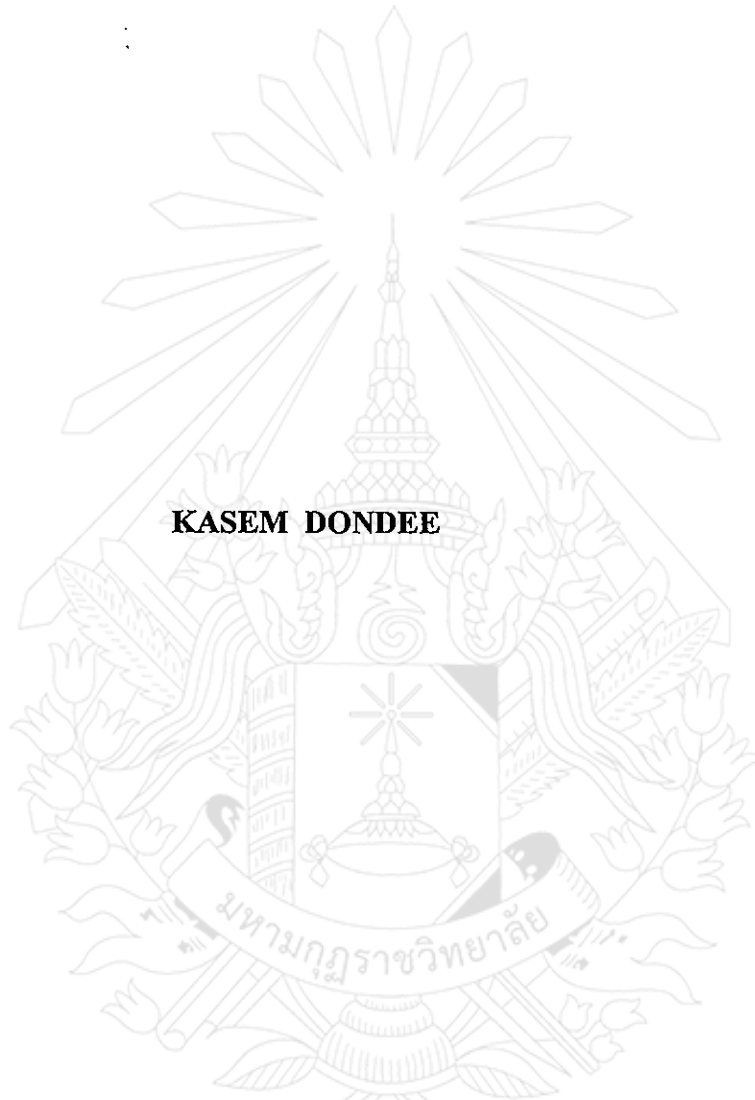
ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหาร
ส่วนตำบลดอนแก้ว อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
พุทธศักราช ๒๕๕๒

B 146949

**PEOPLE'S OPINION TOWARDS THE ELEVATING OF DON KAEO
SUB-DISTRICT ADMINISTRATIVE ORGANIZATION TO
MUNICIPALITY, MAE RIM DISTRICT,
CHIANG MAI PROVINCE**

KASEM DONDEE

A THEMATIC PAPER SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS

FOR THE DEGREE OF MASTER OF ARTS

DEPARTMENT OF GOVERNMENT

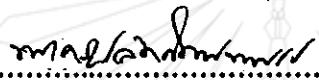
GRADUATE SCHOOL

MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY

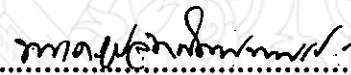
B.E 2552 [2009]

หัวข้อสารนิพนธ์ : ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลของ
องค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่
ชื่อนักศึกษา : เกษม ดอนดี
สาขาวิชา : รัฐศาสตร์การปกครอง
อาจารย์ที่ปรึกษา : รองศาสตราจารย์ ดร. สุวิทย์ รุ่งวิสัย
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อัครชัย ชัยแสวง

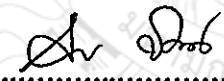
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย อนุมัติให้นำสารนิพนธ์นี้เป็นส่วน
หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

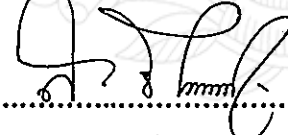

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(พระครูปลัดสัมพิพัฒน์วิริยาจารย์)

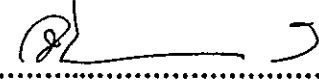
คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(พระครูปลัดสัมพิพัฒน์วิริยาจารย์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร. สุวิทย์ รุ่งวิสัย)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อัครชัย ชัยแสวง)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์(พิเศษ) ดร. สุกิจ ชัยมุสิก)

..... กรรมการ
(ดร. จันทนา สุทธิจาวี)

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

Thematic Title : People's Opinion towards the Elevating of Don Kaew Sub-district
Administrative Organization to Municipality, Mae Rim District,
Chiang Mai Province

Student's Name : Kasem Dondae

Department : Government

Advisor : Assoc. Prof. Dr. Suvit Rungvisai

Co-Advisor : Asst. Prof. Akrachai Chaisawaeng

Accepted by the Graduate School, Mahamakut Buddhist University in Partial
Fulfillment of the Requirements for the Master's Degree.

P. Sampipattanaivajarn
..... Dean of Graduate School
(Phrakhrupaladsampipattanaivajarn)

Thematic Committee

P. Sampipattanaivajarn
..... Chairman
(Phrakhrupaladsampipattanaivajarn)

Suwit Rungvisai
..... Advisor
(Assoc. Prof. Dr. Suvit Rungvisai)

Akrachai Chaisawaeng
..... Co-Advisor
(Asst. Prof. Akrachai Chaisawaeng)

S. Chaimusik
..... Member
(Asst. Emeritus Prof. Dr. Sukit Chaimusik)

Jantana Suttijaree
..... Member
(Dr. Jantana Suttijaree)

หัวข้อสารนิพนธ์	: ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่
ชื่อนักศึกษา	: เกษม ดอนดี
สาขาวิชา	: รัฐศาสตร์การปกครอง
อาจารย์ที่ปรึกษา	: รองศาสตราจารย์ ดร. สุวิทย์ รุ่งวิสัย
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อัครชัย ชัยแสงวง
ปีการศึกษา	: 2552

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาความคิดเห็น ของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว 2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระดับความคิดเห็น ที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว ของประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและสถานภาพ ต่างกัน และ 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา และแนวทางแก้ไขการยกฐานะเป็นเทศบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ประชาชนจำนวน 390 คน เครื่องมือที่ใช้ได้แก่แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสมมติฐาน โดยการหาค่าที่ t-test และ F-test ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD

ผลการวิจัยพบว่า

- 1) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาล โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่า ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาลตำบล และด้านหน้าที่ของเทศบาลตำบล อยู่ในระดับปานกลาง
- 2) ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนที่มี อายุ การศึกษาและอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลแตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มีเพศและสถานภาพต่างกันมีความคิดเห็นต่อการยกฐานะเป็นเทศบาล ไม่แตกต่างกัน
- 3) ปัญหา พบว่า คณะเทศมนตรีไม่มีความโปร่งใสในการบริหารงาน เทศบาลตอบรับการขอคูงานจากหน่วยงานอื่นๆ มากเกินไป ประชาชนไม่ทราบงบประมาณที่แท้จริงของเทศบาล

โครงการต่างๆ ไม่สมบูรณ์ ไม่มีความต่อเนื่อง งบประมาณไม่เพียงพอ และประชาชนมีส่วนร่วมในการออกความคิดเห็นน้อย

4) แนวทางแก้ไข พบว่า คณะเทศมนตรีควรแจ้งผลการปฏิบัติงานให้ประชาชนทราบตามสื่อต่างๆ การจัดทำโครงการต่างๆ ควรมีการลงประชามติในพื้นที่ ควรมีการแจ้งงบประมาณประจำปีของเทศบาล คณะเทศมนตรีควรรับฟังความคิดเห็นและการร้องเรียนของประชาชน และควรลดการตอบรับการขอดูงานจากหน่วยงานอื่นๆ ให้น้อยลง

Thematic Title : **People's Opinion towards the Elevating of Don Kaeo Sub-district Administrative Organization to Municipality, Mae Rim District, Chiang Mai Province**

Student's Name : **Kasem Dondee**

Department : **Government**

Advisor : **Assoc. Prof. Dr. Suvit Rungvisai**

Co-Advisor : **Asst. Prof. Akrachai Chaisawaeng**

Academic Year : **B.E. 2552 (2009)**

ABSTRACT

The objectives of this thematic paper were as follows:- 1) to study people's opinion towards the elevating to Municipality of Don Kaeo Sub-district, Administrative Organization, 2) to compare the opinion towards the elevating to Municipality of Don Kaeo Sub-district Administrative Organization of the people who had difference in sex, age, level of education, occupation and status and 3) to study suggestions on problems and solutions to elevating to Municipality of Don Kaeo Sub-district, Administrative Organization. The study sampling units consisted of 390 people. Tools for data collection were questionnaires. The hypothesis test was done by means of t-test and F-test. If statistically significant deference was found, it would be tested in pair by the LSD method.

The results of research were as follows :

1. People's opinion towards the elevating to municipality of Don Kaeo Sub-district Administrative Organization was, in overall picture, rated at high level. When considering by aspect, it was found that in respect of finance and property of Sub-district Municipality it was rated at high level, followed by the administration structure and duty of Sub-district Municipality at medium level.

2. The hypothesis test showed that people with difference in age, education and occupation had difference in the elevating to municipality of Don Kaeo Sub-district Administrative Organization, while people with difference in sex and status had no difference in the aforesaid elevating.

3. In view of the problem, it was found that municipal councilors had no transparency in administration, municipality responded too much to requests for visiting from other agencies. The

people did not know the municipality's true budget. Many projects were not completed and short of budget; and the people participated very little in expressing their ideas.

4. With regard to the suggestion, it was that municipal councilors should report their performance to the public through various media; the public debate should be held before making any projects; the municipal annual budget should be reported; the municipal councilors should listen to people's opinion and appeal; the municipal councilors should minimally respond to other agencies' request to visit.

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญ ในมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้ทางรัฐศาสตร์แนวพุทธและให้คำแนะนำแนวทางการทำสารนิพนธ์ขอขอบคุณ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ที่เป็นส่วนสำคัญในการจัดการเรียนการสอน และให้โอกาสได้ศึกษาหาความรู้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.สุวิทย์ รุ่งวิสัย อาจารย์ที่ปรึกษาหลักสารนิพนธ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อัครชัย ชัยแสง อาจารย์ที่ปรึกษาร่วมสารนิพนธ์ ที่ได้ให้คำแนะนำ และตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ มาโดยตลอด จนทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี

ขอกราบนมัสการ พระครูปลัดสัมพิพัฒน์วิริยาจารย์ คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยที่ได้กรุณาเป็นประธานกรรมการสอบและขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร.สุกิจ ชัยมุสิก ที่ได้ให้คำแนะนำ ตรวจสอบแก้ไขสารนิพนธ์ และขอขอบคุณคณะกรรมการสอบทุกท่านที่ได้ชี้แนะข้อบกพร่อง ข้อบกพร่องในงานวิจัย เพื่อให้สารนิพนธ์สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ พระปลัดบุญธรรม บุญเฉลิมโม คร.ตระกูล ชำนาญ และคุณอุบล ยะไวย์ท ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

ขอขอบคุณประชาชนทุกท่าน เพื่อนและพี่น้อง ในเขตตำบลคอนแก้ว อำเภอแม่ริม ที่ได้กรุณาให้ความร่วมมือ และอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ขออุทิศให้คุณพ่อ คุณแม่และพี่ชาย ผู้ล่วงลับ ขอขอบคุณทุกคนในครอบครัวที่ให้กำลังใจและสนับสนุนให้ผู้วิจัยในการศึกษาต่อในระดับสูง ขึ้นอย่างดีเสมอ

เกษม คอนดี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ณ
สารบัญแผนภูมิ	ท
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
1.3 ขอบเขตของการวิจัย	3
1.4 สมมติฐานการวิจัย	3
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะในการวิจัย	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
2.1 แนวความคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น	5
2.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่น	7
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่น	9
2.4 แนวคิดเกี่ยวกับระบบเทศบาลของไทย	17
2.5 ขั้นตอนการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล	24
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	27
2.7 สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	32
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	33
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	33

		๗
	3.2 เทคนิควิธีสุ่มตัวอย่าง	34
	3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	35
	3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	36
	3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล	37
	3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผล	37
	3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย	39
บทที่ 4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	40
	4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	40
	4.2 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล	41
	4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	42
	ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	42
	ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลของ องค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว	45
	ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย	50
	ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหา การยกฐานะ เป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว	68
บทที่ 5	บทสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	71
	5.1 สรุปผลการวิจัย	71
	5.2 อภิปรายผล	73
	5.3 ข้อเสนอแนะ	78
	5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย	78
	5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย	79
	บรรณานุกรม	80
	ภาคผนวก	83
	ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย	84

	๗
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ	86
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์การเก็บรวบรวมข้อมูล	90
ภาคผนวก ง แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	92
ประวัติผู้วิจัย	99

สารบัญตาราง

		หน้า
ตารางที่ 3.1	แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ของแต่ละหมู่บ้านในเขตตำบล ดอนแก้ว	34
ตารางที่ 4.1	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ	42
ตารางที่ 4.2	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ	42
ตารางที่ 4.3	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการศึกษา	43
ตารางที่ 4.4	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพ	43
ตารางที่ 4.5	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ การสมรส	44
ตารางที่ 4.6	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของ ประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล ดอนแก้ว โดยรวมทั้ง 3 ด้าน	45
ตารางที่ 4.7	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของ ประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล ดอนแก้ว ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาลตำบล	46
ตารางที่ 4.8	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของ ประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล ดอนแก้ว ด้านหน้าที่ของ เทศบาลตำบล	47
ตารางที่ 4.9	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของ ประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล ดอนแก้ว ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล	49
ตารางที่ 4.10	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของ ประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล ดอนแก้วโดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามด้านเพศ	50
ตารางที่ 4.11	แสดงตารางการเปรียบเทียบ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยก ฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว โดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามด้านเพศ	50

ตารางที่ 4.12	แสดงตารางการเปรียบเทียบ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาลตำบล จำแนกตามด้านเพศ	51
ตารางที่ 4.13	แสดงตารางการเปรียบเทียบ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว ด้านหน้าที่ของเทศบาลตำบล จำแนกตามด้านเพศ	51
ตารางที่ 4.14	แสดงตารางการเปรียบเทียบ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว ด้านการคลังและทรัพย์สินของ เทศบาลตำบล จำแนกตามด้านเพศ	52
ตารางที่ 4.15	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้วโดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามด้านอายุ	52
ตารางที่ 4.16	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว โดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามด้านอายุ	53
ตารางที่ 4.17	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะ เป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาลตำบล จำแนกตามด้านอายุ	53
ตารางที่ 4.18	แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาลตำบล ที่มีอายุแตกต่างกัน ด้วยวิธีการของ (LSD)	54
ตารางที่ 4.19	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะ เป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว ด้านหน้าที่ของเทศบาลตำบล จำแนกตามด้านอายุ	54
ตารางที่ 4.20	แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว ที่มีต่อ ด้านหน้าที่ของเทศบาลตำบล ที่มีอายุแตกต่างกัน ด้วยวิธีการของ(LSD)	55

ตารางที่ 4.21	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล จำแนกตามด้านอายุ	55
ตารางที่ 4.22	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว รวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามด้านการศึกษา	56
ตารางที่ 4.23	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการ ยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว โดยรวมทั้ง 3 ด้านจำแนกตามด้านการศึกษา	56
ตารางที่ 4.24	แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว โดยรวมทั้ง 3 ด้าน ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน ด้วยวิธีการของ(LSD)	57
ตารางที่ 4.25	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาลตำบล จำแนกตามด้านการศึกษา	58
ตารางที่ 4.26	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว ด้านหน้าที่ของเทศบาลตำบล จำแนกตามด้านการศึกษา	58
ตารางที่ 4.27	แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว ด้านหน้าที่ของเทศบาลตำบล ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน ด้วยวิธีการของ (LSD)	59
ตารางที่ 4.28	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล จำแนกตามด้านการศึกษา	60
ตารางที่ 4.29	แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน ด้วยวิธีการของ (LSD)	60

ตารางที่ 4.30	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้วโดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามด้านอาชีพ	61
ตารางที่ 4.31	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว โดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามด้านอาชีพ	62
ตารางที่ 4.32	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้วด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาลตำบล จำแนกตามด้านอาชีพ	62
ตารางที่ 4.33	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว ด้านหน้าที่ของเทศบาลตำบล จำแนกตามด้านอาชีพ	63
ตารางที่ 4.34	แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว ด้านหน้าที่ของเทศบาลตำบล ที่มีอาชีพแตกต่างกัน ด้วยวิธีการ (LSD)	63
ตารางที่ 4.35	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้วด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล จำแนกตามด้านอาชีพ	64
ตารางที่ 4.36	แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล ที่มีอาชีพแตกต่างกัน ด้วยวิธีการ (LSD)	65
ตารางที่ 4.37	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว โดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามด้านสถานภาพ	65
ตารางที่ 4.38	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว โดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามด้านสถานภาพ	66

ตารางที่ 4.39	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาลตำบล จำแนกตามด้านอาชีพ	66
ตารางที่ 4.40	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว ด้านหน้าที่ของเทศบาลตำบล จำแนกตามด้านสถานภาพ	67
ตารางที่ 4.41	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล จำแนกตามด้านสถานภาพ	67
ตารางที่ 4.42	แสดงข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา การยกฐานะเป็นเทศบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาลตำบล	68
ตารางที่ 4.43	แสดงข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา การยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว ด้านหน้าที่ของเทศบาลตำบล	68
ตารางที่ 4.44	แสดงข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา การยกฐานะเป็นเทศบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้วด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล หน้าที่ของเทศบาลตำบล	69
ตารางที่ 4.45	แสดงข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหาการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาลตำบล	69
ตารางที่ 4.46	แสดงข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหาการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว ด้านหน้าที่ของเทศบาลตำบล	70
ตารางที่ 4.47	แสดงข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหาการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว ด้านการคลัง และทรัพย์สินของเทศบาลตำบล	70

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่ 2.1 แสดงสรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

หน้า

32

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตย โดยมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีนายกรัฐมนตรีเป็นผู้นำในการบริหารประเทศ มีการจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดินออกเป็น 3 ส่วน คือ การบริหารส่วนกลาง การบริหารส่วนภูมิภาค และการบริหารส่วนท้องถิ่น มีรูปแบบการปกครองท้องถิ่น 5 รูปแบบ คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้วเป็นองค์กรปกครองท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งที่จัดตั้งตามพระราชบัญญัติ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 เป็นจุดเริ่มต้นของการปฏิรูปการเมือง การปกครองอีกระดับหนึ่งของประเทศไทย การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นเจตนารมณ์สำคัญของรัฐธรรมนูญเพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองระบอบประชาธิปไตยทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ หลักการในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ให้มีสภาท้องถิ่น รวมทั้งบัญญัติให้สมาชิกสภาท้องถิ่นมาจากการเลือกตั้งของประชาชน และสมาชิกสภาท้องถิ่นเป็นเครื่องมือในการควบคุมองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคล ประกอบด้วยสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล หมู่บ้านละสองคน ซึ่งเลือกตั้งโดยราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในแต่ละหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น โดยมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปีนับแต่วันเลือกตั้ง¹

นับตั้งแต่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว ซึ่งได้รับยกฐานะจากสภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อวันที่ 2 มีนาคม พ.ศ. 2538 เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลรุ่นแรกของประเทศไทย จนถึงปัจจุบัน รวมระยะเวลา 15 ปี ซึ่งในช่วงปลายปี พ.ศ. 2545 ที่ผ่านมา ได้มีแนวคิดในการยุบรวมองค์การบริหารส่วนตำบลเข้าด้วยกัน เนื่องจากถูกมองว่าองค์การบริหารส่วนตำบลบางแห่งไม่สามารถที่จะดำเนินการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่สามารถพัฒนาตำบลได้อย่าง

---

¹ยูพากรณ์ รัชชาคุณ, “ทัศนะของประชาชนต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาล : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองควาย อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่”, การค้นคว้าแบบอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่), 2546, หน้า 1.

เต็มๆ เนื่องจากมีข้อจำกัดในด้านงบประมาณ บุคลากร และมีค่าใช้จ่ายซึ่งส่วนใหญ่เป็นรายจ่ายประจำ เช่น เงินเดือน ค่าจ้างประจำ ค่าจ้างชั่วคราว ค่าตอบแทนของผู้บริการและสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นต้น ไม่สามารถมีงบประมาณมาดำเนินการพัฒนาภารกิจด้านอื่น ๆ ตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามมาตรา 66, 67, 68 ได้ประกอบกับรายได้ที่นำมาจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือเงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้ นั้นไม่เพียงพอ ไม่สามารถที่จะเลี้ยงตัวเองได้ จึงทำให้เกิดแนวคิดในการยุบรวมองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีเขตติดต่อกันเข้าด้วยกันขึ้น องค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว เป็นองค์กรที่มีความพร้อมหลายๆ ด้านที่สามารถยกฐานะเป็นเทศบาลได้ แต่ต้องได้รับการสนับสนุนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน จากประสบการณ์การมีส่วนร่วมของผู้วิจัยเคยได้ร่วมปฏิบัติงานในฐานะเจ้าหน้าที่องค์กร จึงมีความสนใจว่า การยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาล จะสามารถทำได้หรือไม่ อย่างไร โดยเฉพาะของความพร้อม ความรู้ ความเข้าใจของประชาชน ต่ออำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาลตำบล

ดังนั้นผู้วิจัยมีความสนใจทำการศึกษาวิจัย ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว เพื่อจะได้ทราบเท่าที่ ความคิดเห็น ตลอดจนความรู้ความเข้าใจของประชาชนว่าเป็นอย่างไร และเป็นการส่งเสริมให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่อการดำเนินการต่าง ๆ ของภาครัฐ ตามระบอบประชาธิปไตย แต่เนื่องด้วยในการศึกษาวิจัยในเรื่องดังกล่าว ยังไม่เคยมีผู้ใดเคยศึกษาวิจัย ทำให้ขาดข้อมูลที่จะสามารถบอกความคิดเห็นของประชาชน ที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องอาศัยประสบการณ์ตรงที่ได้รับจากการปฏิบัติงานในพื้นที่ และการได้ประสานกับประชาชน ผู้นำท้องถิ่น เพื่อใช้เป็นข้อมูลอ้างอิงในเรื่องดังกล่าว

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะ เป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่

1.2.2 เพื่อศึกษาเปรียบเทียบ ความคิดเห็น ที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ ของประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและสถานภาพ ต่างกัน

1.2.3 เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไข การยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

1.3.1 ขอบเขตด้านประชากร

ได้แก่ ประชาชนในเขตตำบลคอนแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ กลุ่มผู้ประกอบการ กลุ่มข้าราชการ กลุ่มนักการเมืองท้องถิ่นและประชาชนทั่วไป ที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป ในเขตตำบลคอนแก้ว จำนวน 14,277 คน

1.3.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ได้แก่ ความคิดเห็นของประชาชน ที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 3 ด้าน คือ 1) ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาลตำบล 2) ด้านหน้าที่ของเทศบาลตำบล และ 3) ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล

1.3.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

ได้แก่ พื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่

1.4 สมมติฐานการวิจัย

- 1.4.1 ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะเป็นเทศบาล แตกต่างกัน
- 1.4.2 ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะเป็นเทศบาล แตกต่างกัน
- 1.4.3 ประชาชนที่มีการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลแตกต่างกัน
- 1.4.4 ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะเป็นเทศบาล แตกต่างกัน
- 1.4.5 ประชาชนที่มีสถานภาพต่างกันมีความคิดเห็นต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลแตกต่างกัน

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 ทำให้ทราบความคิดเห็นของประชาชน ที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่

1.5.2 ทำให้ทราบผลการเปรียบเทียบความคิดเห็น ที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ ของประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและสถานภาพ ต่างกัน

1.5.3 ทำให้ทราบข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา และแนวทางแก้ไขปัญหา การยกฐานะเป็นเทศบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่

1.5.4 สามารถนำข้อมูลจากการวิจัยครั้งนี้ไปประยุกต์ใช้ เป็นประโยชน์ในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ต่อไป

1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะในการวิจัย

ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยอาศัยพื้นฐานประสบการณ์และสภาพแวดล้อมของแต่ละบุคคลเข้ามาเกี่ยวข้องในการแสดงออก

เทศบาลตำบล หมายถึง รูปแบบการบริหารเทศบาล ระดับต่ำสุดในระบบคณะเทศมนตรีและสภาของไทย

การยกฐานะ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงสถานะขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้วเป็นเทศบาลตำบลคอนแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่

องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) หมายถึง หน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่นที่มีฐานะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2546 ซึ่งประกอบด้วย คณะผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และพนักงานส่วนท้องถิ่นในตำบลคอนแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่

โครงสร้างการบริหารงานของเทศบาล หมายถึง การจัดองค์การระบบคณะเทศมนตรีและสภาของเทศบาลตำบล ซึ่งประกอบด้วยคณะเทศมนตรีสภาเทศบาลและพนักงานเทศบาลตำบล

หน้าที่ของเทศบาลตำบล หมายถึง การเสริมสร้าง พัฒนา จัดทำ บำรุงรักษา ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการต่างๆ การศึกษาแก่ประชาชน สถานพยาบาลรวมทั้งการป้องกัน ระวังโรคติดต่อและการบรรเทาสาธารณภัยทั้งทางบกและทางน้ำ

การคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล หมายถึง รายได้จากเงินอุดหนุนจากรัฐบาล การเก็บภาษีและค่าธรรมเนียมต่างๆ และรายจ่ายเงินเดือนงบประมาณ เพื่อพัฒนาท้องถิ่นและค่าใช้จ่ายต่างๆ

เพศ หมายถึง เพศของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับสารนิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น 2 เพศ คือ 1) เพศชาย และ 2) เพศหญิง

อายุ หมายถึง อายุของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับสารนิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น 5 ช่วง คือ 1)ระหว่าง 18-27ปี 2)ระหว่าง 28-37ปี 3)ระหว่าง 38-47ปี 4) ระหว่าง 48-57ปี และ 5) ตั้งแต่ 58 ปีขึ้นไป

ระดับการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับสารนิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น 6 ระดับ คือ 1) ประถมศึกษา 2) มัธยมศึกษา 3) มัธยมปลาย/ปวช. 4) อนุปริญญา 5) ปริญญาตรี และ 6) อื่นๆ

อาชีพ หมายถึง อาชีพของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับสารนิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น 5 อาชีพ คือ 1) รับราชการ 2) รับจ้าง 3) เกษตรกร 4) ธุรกิจส่วนตัว และ 5) อื่นๆ

สถานภาพ หมายถึง สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับสารนิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น 5 สถานภาพ คือ 1) โสด 2) สมรสอยู่ด้วยกัน 3) หย่า, แยกกันอยู่ 4) หม้าย และ 5) อื่นๆ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาถึงความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลคอนแก้ว ว่ามีความพร้อมขนาดไหนและมีจุดด้อยเพื่อพัฒนาปรับปรุงให้มีความพร้อมตามข้อกำหนดที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยได้ตั้งหลักทฤษฎีและแนวคิดไว้ดังนี้

- 2.1 แนวความคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น
- 2.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่น
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่น
- 2.4 แนวคิดเกี่ยวกับระบบเทศบาลของไทย
- 2.5 ขั้นตอนการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.7 สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แนวความคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542 ได้ให้ความหมายคำว่าความคิดเห็น (Opinion) “เป็นสิ่งที่นี้กรู้ขึ้นในใจความรู้ที่เกิดขึ้นภายในใจ ก่อให้เกิดการแสวงหาความรู้ต่อไป”¹

ตามพจนานุกรม Webster ได้ให้ความหมายของ ความคิดเห็นไว้ว่า “เป็นความเชื่อที่ไม่ตั้งอยู่บนความแน่นอน หรือความรู้ที่แท้จริงแต่ตั้งอยู่ที่จิตใจความเห็น และการลงความเห็นของแต่ละบุคคลที่น่าจะเป็นจริง หรือน่าจะตรงตามที่คิดไว้”² และมีนักวิชาการได้ให้ความหมายของ ความคิดเห็นไว้หลายทัศนะดังนี้

---

¹ราชบัณฑิตยสถาน, พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542, (กรุงเทพมหานคร : นานมีบุคส์พับลิเคชันส์จำกัด, 2546), หน้า 231.

²Webster, Webster's New York Dictionary, อ้างใน สุรชาติ จึงดำรงกิจ, “ความคิดเห็นของตำรวจต่อการดำเนินงาน โครงการพัฒนาสถานีตำรวจเพื่อประชาชนในจังหวัดขอนแก่น”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยขอนแก่น), 2545, หน้า 22.

ประภาพีญ สุวรรณ กล่าวว่า “ความคิดเห็นถือได้ว่าเป็นการแสดงออกด้านเจตคติอย่างหนึ่ง แต่การลงความคิดเห็นนั้นมักมีอารมณ์ เป็นส่วนประกอบ และเป็นส่วนที่พร้อมที่จะมีปฏิกิริยาเฉพาะอย่างต่อสถานการณ์ภายนอก”³

ลาวัญย์ จักรานูวัฒน์ กล่าวว่า “ความคิดเห็นเป็นการแสดงความรู้สึกของแต่ละบุคคลในอันที่จะพิจารณาถึงข้อเท็จจริง ต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดด้วยการพูด การเขียน โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมของแต่ละบุคคล เป็นส่วนประกอบในการพิจารณาซึ่งความคิดเห็นนี้อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ ถ้าหากมีหลักฐานข้อเท็จจริงปรากฏ ความสำคัญของความคิดเห็นจะเป็นการศึกษา และความรู้สึกของแต่ละบุคคล กลุ่มคนที่มีต่อสิ่งหนึ่ง และแต่ละคนจะแสดงความเชื่อ และความรู้สึกใด ๆ ออกมาโดยการพูด การเขียนเป็นต้น ความคิดเห็นจะเป็นประโยชน์ต่อการบริหาร การกำหนดนโยบาย แผนงาน การทำงานด้วย เพราะจะทำให้แนวทางการดำเนินงานต่าง ๆ บรรลุเป็นไปตามวัตถุประสงค์ด้วยความเรียบร้อย และเป็นไปตามความพอใจของผู้ร่วมงาน”⁴

สุชา จันทร์เอม กล่าวว่าไว้ว่า “ความคิดเห็นเป็นส่วนหนึ่งของทัศนคติเราไม่สามารถแยกความคิดเห็นและทัศนคติออกจากกันได้ เพราะความคิดเห็นมีลักษณะคล้ายทัศนคติตรงที่ทัศนคตินั้นเป็นความพร้อมทางจิตใจ ที่มีต่อสิ่งหนึ่งซึ่งอาจแสดงออกมาได้ทั้ง คำพูดและการกระทำ ทัศนคติไม่เหมือนกับความคิดเห็นตรงที่ไม่ใช่สิ่งที่เราที่จะแสดงออกมาได้อย่างเปิดเผย หรือตอบสนองอย่างตรง ๆ และลักษณะของความคิดเห็นไม่ลึกซึ้งเหมือนทัศนคติ”⁵

จากความหมายข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ความคิดเห็นหมายถึง ความรู้สึกที่เกิดขึ้นภายในใจ ความน่าจะเป็นจริง หรือน่าจะตรงตามที่คิดไว้ ที่เกิดจากความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมของแต่ละบุคคล ต่ออารมณ์หรือความรู้สึกที่แสดงออกต่อสิ่งที่มากระทบอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยการพูด การเขียน ตามความเชื่อหรือค่านิยมของบุคคล

³ประภาพีญ สุวรรณ, ทัศนคติการวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2526), หน้า 13.

⁴ลาวัญย์ จักรานูวัฒน์, “ความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาปริญญาโท ภาคพิเศษ สาขาบริหารธุรกิจ MBA. สังกัดมหาวิทยาลัยของรัฐในเขตกรุงเทพมหานครต่อการจัดการศึกษาภาคพิเศษ”, วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ), 2540, หน้า 9.

⁵สุชา จันทร์เอม, จิตวิทยาสังคม, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2524), หน้า 104.

2.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่น

การปกครองท้องถิ่น กำหนดขึ้นมาจากหลักพื้นฐานของอุดมการณ์ประชาธิปไตย ที่มุ่งสนับสนุนให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีอำนาจในการปกครองร่วมกันตามคำกล่าวที่ว่า การปกครองของประชาชน โดยประชาชนและเพื่อประชาชน ซึ่งแนวความคิดในการปกครองท้องถิ่นเกิดจากทฤษฎีต่างๆ ดังนี้

1. ทฤษฎีเกี่ยวกับสังคมวิทยา

ปัจจัยทางสังคมวิทยามีอิทธิพลต่อการปกครองท้องถิ่น ในอันที่จะเสริมสร้างจิตสำนึกและความรู้สึกร่วมกันในการพัฒนาท้องถิ่นให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งทฤษฎีเกี่ยวกับสังคมวิทยาจะอธิบายถึงการพัฒนาของการปกครองท้องถิ่น ในแต่ละท้องถิ่นด้วย โดยพยายามมุ่งเน้นว่า ความรู้สึกผูกพันในพื้นที่นั้นมาก่อนที่เกิขึ้นมักจะมาจากบุคคลที่อยู่ในพื้นที่นั้น หรืออาจกล่าวได้ว่าแนวความคิดในการปกครองท้องถิ่นนั้นเพื่อที่จะสร้างความรู้สึกร่วมกันเป็นส่วนหนึ่งขององค์การบริหารท้องถิ่นให้มากที่สุด ดังนั้นแนวความคิดในการปกครองท้องถิ่น จึงได้รับอิทธิพลมาจากทฤษฎีเกี่ยวกับสังคมวิทยา

2. ทฤษฎีเกี่ยวกับกฎหมาย

การปกครองท้องถิ่นนั้น ถ้าพิจารณาถึงลักษณะที่สำคัญจะเห็นว่าการจัดรูปแบบการปกครองท้องถิ่นในฐานะเป็นนิติบุคคล จัดตั้งขึ้นโดยกฎหมายแยกจากส่วนกลางมีขอบเขตการปกครองท้องถิ่น มีลักษณะที่เป็นไปตามตัวบทกฎหมายที่กำหนดไว้

3. ทฤษฎีเกี่ยวกับภูมิศาสตร์

ปัจจัยทางภูมิศาสตร์จะมีอิทธิพลต่อการจัดรูปแบบ และ โครงสร้างการปกครองท้องถิ่น กล่าวคือ ในกรณีที่มีอาณาเขตกว้างขวางแต่มีความหนาแน่นของประชากรน้อย การจัดรูปแบบของการปกครองท้องถิ่นก็อาจเป็นไปอีกแบบหนึ่ง และในกรณีที่มีอาณาเขตกว้างขวาง มีความหนาแน่นของประชากรมาก ก็อาจเป็นไปอีกแบบหนึ่ง โดยทั่วไปสภาพทางภูมิศาสตร์จะแบ่งอาณาเขตของท้องถิ่นใน 3 ลักษณะ คือ เขตท้องถิ่นที่เป็นชุมชนชนบท เขตท้องถิ่นที่เป็นชุมชนเมือง และเขตท้องถิ่นกึ่งชุมชนเมือง และชนบท ซึ่งสภาพท้องถิ่นดังกล่าวจะเป็นตัวกำหนดรูปแบบและโครงสร้างของการบริหารการปกครองท้องถิ่น

4. ทฤษฎีเกี่ยวกับเศรษฐกิจ

ปัจจัยทางเศรษฐกิจมีอิทธิพลต่อการปกครองท้องถิ่นในอันที่จะตอบสนองต่อการแก้ปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น กล่าวคือ ประชาชนในแต่ละท้องถิ่นจะมีวิถีชีวิตที่แตกต่างกันไปตามลักษณะสภาพของชุมชนนั้น ๆ เช่น สภาพท้องถิ่นที่เป็นชุมชนชนบท ประชาชนจะมีวิถีชีวิตค่อนข้างยากจน ขาดการพัฒนาในด้านต่าง ๆ แต่ถ้าสภาพท้องถิ่นที่เป็นชุมชนเมือง วิถีชีวิตของประชาชนก็จะเป็นแบบชีวิตการทำงาน ดังนั้นปัจจัยทางเศรษฐกิจจึงเป็น

ตัวกำหนดบทบาทและหน้าที่ทางสังคมซึ่งมีผลทำให้ลักษณะ ประเภทของปัญหาและความต้องการของประชาชนแตกต่างกันไป การปกครองท้องถิ่นจึงเป็นไปเพื่อตอบสนองต่อการแก้ปัญหาและความต้องการของประชาชนในด้านเศรษฐกิจ

5. ทฤษฎีเกี่ยวกับการเมือง

การปกครองท้องถิ่นจะเกี่ยวกับการเมืองโดยตรง กล่าวคือ การบริหารการปกครองท้องถิ่นจะเกี่ยวข้องกับการจัดสรรผลประโยชน์ และคุณค่าทางสังคมอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม เน้นกระบวนการแสวงหาอำนาจในท้องถิ่น ซึ่งคณะผู้บริหารของหน่วยการปกครองท้องถิ่น จะได้รับเลือกตั้งมาจากประชาชนในท้องถิ่น คณะผู้บริหารดังกล่าวนี้ จำเป็นที่จะต้องผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ซึ่งได้แก่การเลือกตั้ง การมีกิจกรรมเกี่ยวกับพรรคการเมือง การจัดตั้ง และรวมกลุ่มเพื่อผลประโยชน์ การแสดงความคิดเห็นและการแสดงออกของประชาชน ดังนั้นการปกครองท้องถิ่น จึงเกี่ยวข้องกับความคิดและกระบวนการทางการเมือง ซึ่งแนวความคิดดังกล่าวทำให้การปกครองท้องถิ่นเป็นพื้นฐานการพัฒนาการเมืองในระบบประชาธิปไตยในระดับชาติต่อไป⁶

6. ทฤษฎีเกี่ยวกับบริหาร

เป็นเรื่องเกี่ยวกับการบริหาร กล่าวคือ องค์การได้เกิดขึ้นตามกฎหมาย ซึ่งการบริหารองค์การดังกล่าวจำเป็นต้องอาศัยหลักการแนวความคิดที่เกี่ยวข้องกับการบริหารมาประยุกต์ใช้ เพื่อให้การบริหารงานการปกครองท้องถิ่นบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ การบริหารการเมืองนั้น ไม่สามารถแยกออกจากกันได้อย่างเด็ดขาด การเมืองและการบริหารเปรียบเสมือนคนละหน้าในเหรียญเดียวกัน ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงทำให้ทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารเป็นเครื่องมือในการปกครองท้องถิ่นให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้⁷

จากทฤษฎีดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า ทฤษฎีการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีลักษณะสำคัญคือ ความสัมพันธ์ระหว่างการปกครองท้องถิ่น กับระบอบประชาธิปไตย ที่มาของผู้ปกครองท้องถิ่น บทบาทของการปกครองท้องถิ่นในระดับชุมชน และระดับประเทศและการปกครองท้องถิ่นในมิติเศรษฐศาสตร์ ซึ่งมีประเด็นที่ศึกษา คือ การปกครองท้องถิ่นแบบประชาธิปไตยเป็นพื้นฐานของระบอบประชาธิปไตยในระดับชาติ การปกครองท้องถิ่นแบบระบอบประชาธิปไตยจะ

⁶พยนต์ เอี่ยมสำอาง, การปกครองท้องถิ่นไทย, (กรุงเทพมหานคร : สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา, 2542), หน้า 27.

⁷ไสน์ห์ จู๊ยโต, เอกสารการสอนชุดวิชาการบริหารการปกครองท้องถิ่น หน่วยที่ 1-7, (นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2535), หน้า 46-47.

ก่อให้เกิดผลด้านบวกหลายด้านต่อการปกครองท้องถิ่นแบบประชาธิปไตย ทั้งในระดับชุมชนและระดับประเทศ และในเชิงเศรษฐศาสตร์การปกครองแบบประชาธิปไตย ช่วยให้ประชาชนในท้องถิ่นมีโอกาสในการเลือกใช้สินค้าและบริการของท้องถิ่นมากขึ้น เพราะสามารถเปรียบเทียบสินค้าและบริการของเขตการปกครองท้องถิ่นในหลาย ๆ ท้องที่และโครงสร้างการปกครองจะสร้างมาตรการให้เป็นประโยชน์ต่อประชาชนในท้องที่ได้มากกว่า

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่น

2.3.1 ความหมายการปกครองท้องถิ่น

จากแนวความคิดของนักวิชาการและนักปกครองที่เกี่ยวข้องกับการปกครองส่วนท้องถิ่นได้ให้คำนิยามความหมายของการปกครองท้องถิ่นไว้ ส่วนใหญ่มีหลักการที่สำคัญคล้ายคลึงกัน จะต่างคือสำนวนและรายละเอียดปลีกย่อย ซึ่งสามารถพิจารณาได้ดังนี้

ประธาน คงฤทธิศึกษากร นิยามว่า การปกครองท้องถิ่นเป็นระบบการปกครองที่เป็นผลสืบเนื่องมาจากการกระจายอำนาจทางการปกครอง ของรัฐ และโดยนัยนี้จะเกิดองค์การทำหน้าที่ปกครองท้องถิ่นโดยคนในท้องถิ่นนั้น ๆ องค์การนี้จัดตั้งและถูกควบคุมโดยรัฐบาล แต่ก็มีอำนาจในการกำหนดนโยบายและควบคุมให้มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายของตนเอง^๖

เดเนียล วิท (Daniel Wit) นิยามว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึง การปกครองที่รัฐบาลกลาง ให้อำนาจหรือกระจายอำนาจไปให้หน่วยการปกครองท้องถิ่น เปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีอำนาจในการปกครองร่วมกันทั้งหมด หรือเป็นบางส่วนในการบริหารท้องถิ่น ตามหลักการที่ว่า ถ้าอำนาจการปกครองมาจากประชาชนในท้องถิ่นแล้ว รัฐบาลของท้องถิ่น ก็ย่อมเป็นรัฐบาลของประชาชน โดยประชาชนและเพื่อประชาชน^๗

ชูศักดิ์ เทียงตรง นิยามว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึง การปกครองที่รัฐบาลกลางมอบอำนาจให้หรือกระจายอำนาจไปให้หน่วยการปกครองที่เกิดขึ้นจากหลักการกระจายอำนาจได้มี

^๖ประธาน คงฤทธิศึกษากร, การปกครองท้องถิ่น, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียน สโตร์, 2526), หน้า 8.

^๗สมบัติ ชำรงธัญวงศ์, “ปัจจัยที่มีผลต่อการยกฐานะเทศบาลนครยะลา”, รายงานการวิจัย, (กรุงเทพมหานคร : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์), 2539, หน้า 37.

อำนาจการปกครองรับผิดชอบร่วมรับผิดชอบทั้งหมด หรือเพียงบางส่วนในการบริหารภายในขอบเขตอำนาจหน้าที่และอาณาเขตของคนที่กำหนดไว้ตามกฎหมาย¹⁰

วิญญู อังคนารักษ์ นิยามว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึง การปกครองรูปลักษณะการกระจายอำนาจบางอย่าง ซึ่งรัฐได้มอบหมายให้ท้องถิ่นทำกันเอง เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นมีโอกาสปกครองและบริหารงานด้วยตนเอง เพื่อสนองความต้องการของส่วนรวมของประชาชนในท้องถิ่นนั้นให้ดำเนินงานไปอย่างประหยัด มีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลตรงกับความต้องการของประชาชน โดยเหตุที่ว่าประชาชนในแต่ละท้องถิ่นย่อมจะทราบความต้องการของท้องถิ่นนั้น ๆ ได้ดีกว่าบุคคลอื่น ๆ และย่อมมีความผูกพันต่อท้องถิ่นนั้น โดยมีงบประมาณของตนเองมีอิสระในการบริหารงานพอควร¹¹

2.3.2 วัตถุประสงค์ของการปกครองส่วนท้องถิ่น

ชูวงศ์ ฉายะบุตร ได้จำแนกวัตถุประสงค์ของการปกครองท้องถิ่นไว้ดังนี้¹²

1. ช่วยแบ่งเบาภาระของรัฐบาล เป็นสิ่งที่เห็นได้ชัดว่าในการบริหารประเทศ จะต้องอาศัยเงินงบประมาณเป็นหลัก หากเงินงบประมาณจำกัด ภารกิจที่จะต้องบริการ ให้กับชุมชนต่าง ๆ อาจไม่เพียงพอ ดังนั้นหากจัดให้มีการปกครองท้องถิ่น หน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้นๆ ก็สามารถมีรายได้ มีเงินงบประมาณของตนเองเพียงพอ ที่จะดำเนินการสร้างสรรค์ความเจริญให้กับท้องถิ่นได้ จึงเป็นการแบ่งเบาภาระของ รัฐบาลได้เป็นอย่างมาก การแบ่งเบานี้เป็น การแบ่งเบาทั้งในด้าน การเงิน ตัวบุคคล ตลอดจนเวลาที่ใช้ในการดำเนินการ

2. เพื่อสนองตอบต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริงเนื่องจากประเทศ มีขนาดกว้างใหญ่ ความต้องการของประชาชนในแต่ละท้องถิ่นที่ ย่อมมีความแตกต่างกัน การรอรับ การบริการจากรัฐบาลแต่อย่างเดียว อาจไม่ตรงตามความต้องการที่แท้จริงและล่าช้า หน่วยการ ปกครองท้องถิ่นที่มีประชาชน ในท้องถิ่นเป็นผู้บริหารเท่านั้น จึงจะสามารถตอบสนองความ ต้องการนั้นได้

¹⁰ชูศักดิ์ เทียงตรง, การบริหารการปกครองท้องถิ่นไทย, (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2538), หน้า 9.

¹¹วิญญู อังคนารักษ์, แนวคิดในการกระจายอำนาจการปกครองท้องถิ่น, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2539), หน้า 4.

¹²ชูวงศ์ ฉายะบุตร, การปกครองท้องถิ่นไทย, (กรุงเทพมหานคร : บริษัท พิมพ์เนศพรีนติ้ง เซนเตอร์ จำกัด, 2539), หน้า 26.

3. เพื่อความประหยัด โดยที่ท้องถิ่นแต่ละแห่งมีความแตกต่างกัน สภาพความเป็นอยู่ของประชาชนก็ต่างไปด้วย การจัดตั้งหน่วยปกครองท้องถิ่นขึ้นจึงมีความจำเป็น โดยให้อำนาจ หน่วยปกครองท้องถิ่นจัดเก็บภาษีอากร ซึ่งเป็นวิธีการหารายได้ให้กับท้องถิ่นเพื่อ นำไปใช้ในการบริหารกิจการของท้องถิ่น ทำให้ประหยัดเงินงบประมาณของรัฐบาล ที่จะต้องจ่ายให้กับท้องถิ่นทั่วประเทศเป็นอันมาก และแม้จะมีการจัดสรรเงินงบประมาณจากรัฐบาลไปให้บ้างแต่ก็มีเงื่อนไขที่กำหนดไว้อย่างรอบคอบ

4. เพื่อให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นเป็นสถาบันที่ให้การศึกษากการปกครองระบอบประชาธิปไตยแก่ประชาชน จากการศึกษาการปกครองท้องถิ่น เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วม ในการปกครองตนเอง ไม่ว่าจะโดยการสมัครรับเลือกตั้งเพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นเลือก เข้าไปทำหน้าที่ฝ่ายบริหาร หรือฝ่ายนิติบัญญัติของหน่วยการปกครองท้องถิ่นก็ตาม การปฏิบัติ หน้าที่ที่แตกต่างกันนี้มีส่วนในการส่งเสริมการเรียนรู้ถึงกระบวนการปกครองระบอบ ประชาธิปไตยในระดับชาติได้เป็นอย่างดี

2.3.3 ความสำคัญของการปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวความคิดในการปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อสนับสนุนวัตถุประสงค์ทางการปกครองของ รัฐในอันที่ จะรักษาความมั่นคงและความผาสุกของประชาชน โดยยึดหลักการกระจายอำนาจ ปกครอง และเพื่อให้สอดคล้องกับหลักการประชาธิปไตย โดยประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง ความสำคัญของการปกครองท้องถิ่นจึงสามารถสรุปได้ดังนี้

1. การปกครองท้องถิ่นคือรากฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตย (Basic Democracy) เพราะ การปกครองท้องถิ่น จะเป็นสถาบันฝึกสอนการเมืองการปกครองให้แก่ประชาชน ให้ประชาชน รู้สึกว่าตนมีความเกี่ยวข้องกับส่วนได้ส่วนเสียในการปกครอง การบริหารท้องถิ่น เกิดความรับผิดชอบ และหวงแหนต่อประโยชน์อันพึงมีต่อท้องถิ่นที่ตนอยู่อาศัย อันจะนำมา ซึ่งความศรัทธา เลื่อมใสในระบอบการปกครองประชาธิปไตยในที่สุด โดยประชาชนจะมีโอกาสเลือกตั้งฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร การเลือกตั้งจะเป็นการฝึกฝน ให้ประชาชนใช้ดุลพินิจเลือกผู้แทนที่เหมาะสม สำหรับผู้ที่ได้รับเลือกตั้งเข้าไปบริหารกิจการของท้องถิ่น นับได้ว่าเป็นผู้นำในท้องถิ่นจะได้ใช้ ความรู้ความสามารถบริหารงานท้องถิ่น เกิดความคุ้นเคยมีความชำนาญในการใช้สิทธิและ หน้าที่ของพลเมือง ซึ่งจะนำไปสู่การมี ส่วนร่วมทางการเมืองในระดับชาติต่อไป¹³

2. การปกครองท้องถิ่นทำให้ประชาชนในท้องถิ่นรู้จักการปกครองตนเอง (Self Government) หัวใจ ของการปกครองระบอบประชาธิปไตย ประการหนึ่งก็คือ การปกครองตนเองมิใช่เป็น การปกครอง

¹³ ชูศักดิ์ เทียงตรง, การบริหารการปกครองท้องถิ่นไทย, อ้างแล้ว, หน้า 6-7.

อันเกิดจากคำสั่งเบื้องบน การปกครองตนเองคือ การที่ประชาชนมีส่วนร่วม ในการปกครอง ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นนอกจากจะได้รับเลือกตั้งมาเพื่อรับผิดชอบบริหารท้องถิ่น โดยอาศัยความร่วมมือร่วมใจจากประชาชนแล้ว ผู้บริหารท้องถิ่นจะต้องฟังเสียง ประชาชนด้วยวิถีทางประชาธิปไตยต่าง ๆ เช่น เปิดโอกาสให้ประชาชนออกเสียงประชามติ (Referendum) ให้ประชาชนมีอำนาจถอดถอน (Recall) ซึ่งจะทำให้ประชาชนเกิดความสำนึก ในความสำคัญของตนต่อท้องถิ่น ประชาชนจะมีส่วนรับรู้ถึงอุปสรรคปัญหาและช่วยกันแก้ไข ปัญหาของท้องถิ่นของตน¹⁴

นอกจากนี้ การปกครองตนเองในรูปของการปกครองท้องถิ่นอย่างแท้จริงหรือ การกระจายอำนาจไปในระดับ ต่ำสุดคือ รากหญ้า (Grass roots) ซึ่งเป็นฐานเสริมสำคัญยิ่ง ของการพัฒนาระบบการเมืองการปกครองในระบบอบประชาธิปไตย ความล้มเหลวของระบอบประชาธิปไตยมีหลายองค์ประกอบ แต่องค์ประกอบสำคัญยิ่งยุคอันหนึ่ง ก็คือการขาดรากฐานในท้องถิ่น¹⁵

3. การปกครองท้องถิ่นเป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐบาล ซึ่งเป็นหลักการสำคัญของการกระจายอำนาจ การปกครองท้องถิ่นมีขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ในการแบ่งเบาภาระ ของรัฐบาล เนื่องจากความจำเป็นบางประการ ดังนี้

1) การกิจของรัฐบาลมีอยู่อย่างกว้างขวาง นับวันจะขยายเพิ่มขึ้น ซึ่งจะเห็นได้จากงบประมาณที่เพิ่มขึ้นในแต่ละปีตามความเจริญเติบโตของบ้านเมือง

2) รัฐบาลมีอาจจะดำเนินการในการสนองความต้องการของประชาชน ในท้องถิ่นได้อย่างทั่วถึง เพราะแต่ละท้องถิ่นย่อมมีปัญหา และความต้องการ ที่แตกต่างกัน การแก้ปัญหาหรือจัดบริการ โครงการในท้องถิ่น โดยรูปแบบที่เหมือนกัน ย่อมไม่บังเกิดผลสูงสุด ท้องถิ่นย่อมรู้ปัญหา และเข้าใจปัญหาได้ดีกว่า ผู้ซึ่งไม่อยู่ในท้องถิ่นนั้น ประชาชนในท้องถิ่นจึงเป็นผู้ที่เหมาะสมที่จะแก้ไขปัญหา ที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นนั้นมากที่สุด

3) กิจการบางอย่างเป็นเรื่องเฉพาะท้องถิ่นนั้น ไม่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นอื่น และไม่มีส่วนได้ ส่วนเสียต่อประเทศโดยรวม จึงเป็นการสมควรที่จะให้ประชาชนในท้องถิ่น ดำเนินการดังกล่าวเอง

¹⁴อนันต์ อนันตกุล, คนมหาดไทย 2497-2536, (กรุงเทพมหานคร : ส่วนท้องถิ่น, 2540), หน้า 6-7.

¹⁵ลิขิต ธีรเวคิน, “การกระจายอำนาจและการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชนบท”, รายงานการวิจัย, (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์), 2525, หน้า 3.

ดังนั้น หากไม่มีหน่วยการปกครองท้องถิ่นแล้ว รัฐบาลจะต้องรับภาระดำเนินการทุกอย่าง และไม่แน่ว่าจะสนองความต้องการของท้องถิ่นทุกจุดหรือไม่ รวมทั้งจะต้องดำเนินการ เฉพาะท้องถิ่นนั้น ๆ ไม่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นอื่น หากได้จัดให้มีการปกครองท้องถิ่น เพื่อดำเนินการเองแล้ว ภาระของรัฐบาลก็จะผ่อนคลายเป็นไป รัฐบาลจะมีหน้าที่เพียงแต่ควบคุม ดูแลเท่าที่จำเป็นเท่านั้น เพื่อให้ท้องถิ่นมีมาตรฐาน ในการดำเนินงานยิ่งขึ้นการแบ่งเบาภาระ ทำให้รัฐบาลมีเวลาที่จะดำเนินการในเรื่องที่สำคัญ หรือกิจการใหญ่ ๆ ระดับชาติอันเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติโดยส่วนรวม ความคับคั่งของภาระหน้าที่ต่าง ๆ ที่รวมอยู่ส่วนกลางจะลดน้อยลง ความคล่องตัวในการดำเนินงานของส่วนกลางจะมีมากขึ้น¹⁶

4. การปกครองท้องถิ่นสามารถสนองความต้องการของท้องถิ่นตรงเป้าหมาย และมีประสิทธิภาพ เนื่องจากท้องถิ่นมีความแตกต่างกันไม่ว่าทางสภาพภูมิศาสตร์ ทรัพยากร ประชาชน ความต้องการ และปัญหาย่อมต่างกันออกไป ผู้ที่ให้บริการหรือแก้ไขปัญหาให้ถูกจุด และสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนก็ต้องเป็นผู้ที่รู้จักปัญหาและความต้องการ ของประชาชนเป็นอย่างดี การบริหารงานจึงจะเป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ไม่ต้องเสียเวลาเสนอเรื่องขออนุมัติ ไปยังส่วนเหนือขึ้นไป ท้องถิ่นจะบริหารงานให้เสร็จสิ้นลง ภายในท้องถิ่นนั่นเอง ไม่ต้องสิ้นเปลืองเวลาและค่าใช้จ่ายโดยไม่จำเป็น

5. การปกครองท้องถิ่นจะเป็นแหล่งสร้างผู้นำทางการเมือง การบริหารของประเทศในอนาคต ผู้นำหน่วยการปกครองท้องถิ่นย่อมเรียนรู้ประสบการณ์ทางการเมือง การได้รับเลือกตั้ง การสนับสนุนจากประชาชนในท้องถิ่นย่อมเป็นพื้นฐานที่ดีต่ออนาคตทางการเมืองของตน และยังฝึกฝนทักษะทางการเมืองบริหารงานในท้องถิ่นอีกด้วย ในประเทศไทย ผู้นำทางการเมืองที่มีชื่อเสียง เช่น นายทองหยด จิตตะวีระ, นายสุรินทร์ เทพกาญจนา เป็นต้น ล้วนแต่มีผลงานจากการเป็นนายกเทศมนตรี หรือผู้บริหารท้องถิ่นมาก่อน จนสามารถประสบความสำเร็จเป็นนักการเมืองที่มีชื่อเสียงในระดับชาติ¹⁷

6. การปกครองท้องถิ่นสอดคล้องกับแนวความคิดในการพัฒนาชนบท แบบพึ่งตนเอง การปกครองท้องถิ่นโดยยึดหลักการกระจายอำนาจ ทำให้เกิดการพัฒนาชนบท แบบพึ่งตนเองทั้งทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม การดำเนินงานพัฒนาชนบท ที่ผ่านมายังมีอุปสรรคสำคัญประการหนึ่ง คือ การมีส่วนร่วมจากประชาชน ในท้องถิ่นอย่างเต็มที่ ซึ่งการพัฒนาชนบทที่สัมฤทธิ์ผลนั้น จะต้องมาจากการริเริ่มช่วยตนเอง ของท้องถิ่น ทำให้เกิดความร่วมมือร่วมแรงกัน โดยอาศัย

¹⁶ ชูวงศ์ ฉายะบุตร, การปกครองท้องถิ่นไทย, อ้างแล้ว, หน้า 28-29.

¹⁷ วิญญู อังคนารักษ์, “แนวคิดในการกระจายอำนาจการปกครองท้องถิ่น”, อ้างแล้ว, หน้า 4.

โครงสร้างความเป็นอิสระ ในการปกครองตนเอง ซึ่งต้องมาจากการกระจายอำนาจอย่างแท้จริง มิเช่นนั้นแล้ว การพัฒนาชนบทจะเป็นลักษณะ “หยิบยื่นยัดใส่ หรือกึ่งหยิบยื่นยัดใส่” เกิดความคาดหวัง ทุกปีจะมี “ลาภลอย” แทนที่จะเป็นผลดีต่อท้องถิ่นกลับสร้างลักษณะการพัฒนาแบบพึ่งพา ไม่ยอมช่วยตนเอง อันเป็นผลทางลบต่อการพัฒนาพื้นฐานระบอบประชาธิปไตย

ดังนั้นการกระจายอำนาจจึงจะทำให้เกิดลักษณะการพึ่งตนเอง ซึ่งเป็นหลักสำคัญ ของการพัฒนาชนบทอย่างยิ่ง การกระจายอำนาจมีข้อพึงระวังและได้กลายเป็นจุลวิพากษ์วิจารณ์ ซึ่งมีอยู่หลายประการดังได้กล่าวไว้แล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่อง ของขอบเขต การกระจายอำนาจและการคำนึงถึงระดับความรู้ความสามารถของประชาชน ซึ่งเป็นปัญหาที่ถกเถียงกันอย่างมาก และมีมานานตั้งแต่สมัยเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475 กล่าวคือ ได้มีการถกเถียงถึงความพร้อมของประชาชนต่อการปกครองตนเอง มาโดยตลอดจนถึงปัจจุบัน แต่จากความสำคัญของการปกครองท้องถิ่นนั้น หากจะมองรวม เป็นจุดใหญ่ ๆ แล้ว สามารถแบ่งออกได้เป็นสองด้านคือ ด้านการเมืองการปกครอง และการบริหาร กล่าวคือ ในด้านการเมืองการปกครองนั้น เป็นการปูพื้นฐานของการปกครอง ระบอบประชาธิปไตย และการเรียนรู้การปกครองตนเอง ส่วนด้านการบริหารนั้น เป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐบาลและประชาชนในท้องถิ่น ได้หาทางตอบ สนองแก้ปัญหา ด้วยตนเอง ด้วยกลไกทางการบริหารต่างๆ ทั้งในแง่ของการบริหารงานบุคคล การงบประมาณ และการจัดการ ฯลฯ

2.3.4 การกระจายอำนาจการบริหารงานท้องถิ่น

ความหมายของการกระจายอำนาจการบริหาร หรือการปกครองท้องถิ่นดังกล่าวอาจสรุปได้ว่า การกระจายอำนาจการบริหารท้องถิ่น ประกอบด้วยคุณลักษณะสำคัญดังนี้¹⁸

1. รัฐบาลกลางมอบอำนาจให้องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น มีอำนาจอิสระในการปกครองตนเอง โดยมีอำนาจตัดสินใจในการบริหารการคลัง และการจัดบริการสาธารณะต่าง ๆ ให้แก่ชุมชนภายใต้ขอบเขตที่รัฐบาลกลางให้ความเห็นชอบ

2. ประชาชนในท้องถิ่นมีอำนาจในการเลือกผู้แทนของตนเข้าไป ทำหน้าที่บริหารท้องถิ่น และมีอำนาจในการให้คะแนนและให้โทษแก่ผู้บริหารของตนโดยตรง กล่าวคือหากผู้บริหารทำการบริหารเพื่อประชาชนของประชาชนในท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพประชาชนในท้องถิ่นอาจเลือกให้กลับมาทำหน้าที่ต่อไปเมื่อถึงคราวหมดวาระ ในทางตรงกันข้ามถ้าหากผู้บริหารทำการบริหารโดยไร้ประสิทธิภาพหรือประพฤตินิชอบ ประชาชนในท้องถิ่นมีอำนาจถอดถอนได้

¹⁸สมบัติ ธำรงธัญวงศ์, “ปัจจัยที่มีผลต่อการยกฐานะเทศบาลนครยะลา”, รายงานการวิจัย, อ้างแล้ว, หน้า 38-39.

3. องค์การท้องถิ่นเป็นนิติบุคคลและเป็นเอกเทศ จึงมีอำนาจอิสระที่จะจัดสรรบริการสาธารณะให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นได้โดยตรง ตามที่รัฐบาลกลางมอบอำนาจหน้าที่ให้

4. การบริหารงานท้องถิ่น เป็นกลไกที่เกิดจากการกระจายอำนาจของรัฐบาลกลาง โดยมีจุดมุ่งหมายให้ประชาชนในท้องถิ่นได้เรียนรู้ และมีประสบการณ์โดยตรงในการปกครองตนเอง ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญในการส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นตระหนักในคุณค่าของการมีส่วนร่วมทางการเมืองทั้งในระดับท้องถิ่นและในระดับชาติ

5. ความสำเร็จของการบริหารท้องถิ่น ขึ้นอยู่กับความจริงใจของรัฐบาลกลางในการกระจายอำนาจการบริหารตนเองให้แก่ท้องถิ่น โดยจะต้องกระจายทั้งอำนาจทางการเมืองและการคลัง โดยเฉพาะอำนาจทางการเมือง รัฐบาลกลางจะต้องส่งเสริมให้รัฐบาลท้องถิ่นมีอำนาจในการจัดหารายได้ให้เหมาะสมกับภารกิจในการพัฒนาท้องถิ่นของตน จนกระทั่งสามารถพึ่งตนเองได้เป็นส่วนใหญ่ในที่สุด ซึ่งหมายความว่ารัฐจะต้องเพิ่มส่วนแบ่งจากรายได้ต่าง ๆ ที่เกิดจากการประกอบกิจการในท้องถิ่นให้สอดคล้องกับภารกิจที่ท้องถิ่นจะต้องรับผิดชอบในการพัฒนาตนเอง

6. ความสำเร็จในการกระจายอำนาจการบริหารท้องถิ่น จะทำให้เกิดชุมชนเมืองที่มีคุณภาพกระจายอยู่ทั่วประเทศ ซึ่งจะก่อให้เกิดปัจจัยดึงดูด (pull factor) มิให้ประชากรในท้องถิ่นอพยพเคลื่อนย้าย (migrate) เข้าสู่กรุงเทพมหานครจนกลายเป็นเอกนคร (primate city) ดังเช่นในปัจจุบัน ซึ่งนำสู่ความสูญเสียในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ อย่างมากมายและไม่รู้จบสิ้น

7. การกระจายอำนาจการบริหารท้องถิ่น จะเป็นกุญแจสำคัญในการกระจายโอกาสในการส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นมีโอกาสที่จะได้รับการศึกษาอย่างมีคุณภาพและเสมอภาค ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่จะส่งเสริมการกระจายรายได้ให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นชนบท ปราบกฏเป็นจริง

2.3.5 องค์ประกอบการปกครองส่วนท้องถิ่น

ระบบการปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องประกอบด้วย องค์ประกอบ 8 ประการ คือ¹⁹

1. สถานะตามกฎหมาย (Legal Status) หมายความว่า หากประเทศใดกำหนดเรื่องการปกครองท้องถิ่นไว้ในรัฐธรรมนูญของประเทศ การปกครองท้องถิ่นในประเทศนั้นจะมีความเข้มแข็งกว่าการปกครองท้องถิ่นที่จัดตั้งโดยกฎหมายอื่น เพราะข้อความที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญนั้นเป็นการแสดงให้เห็นว่า ประเทศนั้นมีนโยบายที่จะกระจายอำนาจอย่างแท้จริง

2. พื้นที่และระดับ (Area and Level) ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการกำหนดพื้นที่และระดับของหน่วยการปกครองท้องถิ่นมีหลายประการ เช่น ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ เชื้อชาติ

¹⁹อุทัย หิรัญโค, การปกครองท้องถิ่น, (กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัดทิพย์อักษร, 2523), หน้า, 22-23.

และความสำนึกในการปกครองตนเองของประชาชน จึงได้มีกฎเกณฑ์ที่จะกำหนดพื้นที่และระดับของหน่วยการปกครองท้องถิ่นออกเป็น 2 ระดับ คือ หน่วยการปกครองท้องถิ่นขนาดเล็กและขนาดใหญ่ สำหรับขนาดของพื้นที่จากการศึกษาขององค์การสหประชาชาติ โดยองค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) องค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรม (UNESCO) องค์การอนามัยโลก (WHO) และสำนักกิจการสังคม (Bureau of Social Affair) ได้ให้ความเห็นว่าหน่วยการปกครองท้องถิ่นที่สามารถให้บริการและบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ ได้ควรมีประชากรประมาณ 50,000 คน แต่ก็ยังมีปัจจัยอื่นที่จะต้องพิจารณาด้วย เช่น ประสิทธิภาพในการบริหารรายได้ และบุคลากร เป็นต้น

3. การกระจายอำนาจและหน้าที่ การที่จะกำหนดให้ท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับนโยบายทางการเมืองและการปกครองของรัฐบาลเป็นสำคัญ

4. องค์การนิติบุคคล จัดตั้งขึ้นโดยผลแห่งกฎหมายแยกจากรัฐบาลกลาง หรือรัฐบาลแห่งชาติ มีขอบเขตการปกครองที่แน่นอน มีอำนาจในการกำหนดนโยบาย ออกกฎ ข้อบังคับ ควบคุมให้มีการปฏิบัติตามนโยบายนั้น ๆ

5. การเลือกตั้ง สมาชิกองค์การหรือคณะผู้บริหาร จะต้องได้รับเลือกตั้งจากประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ ทั้งหมดหรือบางส่วน เพื่อแสดงถึงการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองของประชาชน โดยเลือกผู้บริหารท้องถิ่นของตนเอง

6. อิสระในการปกครองตนเอง สามารถใช้ดุลยพินิจของตนเอง ในการปฏิบัติกิจการภายในขอบเขตของกฎหมาย โดยไม่ต้องขออนุมัติจากรัฐบาลกลาง และไม่อยู่ในสายการบังคับบัญชาของหน่วยงานทางราชการ

7. งบประมาณของตนเอง มีอำนาจในการจัดเก็บรายได้ การจัดเก็บภาษีตามขอบเขตที่กฎหมายให้อำนาจในการจัดเก็บ เพื่อให้ท้องถิ่นมีรายได้เพียงพอที่จะทำนุบำรุง ท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

8. การควบคุมดูแลของรัฐ เมื่อได้รับการจัดตั้งขึ้นแล้วยังคงอยู่ในการกำกับ ดูแลจากรัฐ เพื่อประโยชน์และความมั่นคงของรัฐและประชาชนโดยส่วนรวม โดยการมีอิสระ ในการดำเนินงานของหน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้น ทั้งนี้มิได้หมายความว่าไม่มีอิสระเต็มที่ทีเดียว คงหมายถึงเฉพาะอิสระในการดำเนินการเท่านั้น เพราะมิฉะนั้นแล้วท้องถิ่น จะกลายเป็นรัฐอธิปไตยไป รัฐจึงต้องสงวนอำนาจในการควบคุมดูแลอยู่

จากทฤษฎีและงานที่เกี่ยวข้องที่พูดถึงการปกครองท้องถิ่นนั้น ผู้วิจัยจึงอยากทราบถึงระดับความรู้ ความสามารถของประชาชน ซึ่งเป็นปัญหาที่ถกเถียงกันอย่างมาก และมีมานานตั้งแต่สมัยเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475 กล่าวคือ ด้านการเมืองการปกครอง และการบริหาร กล่าวคือ

ในด้านการเมืองการปกครองนั้น เป็นการปูพื้นฐานของการปกครอง ระบอบประชาธิปไตย และการเรียนรู้การปกครองตนเอง ส่วนด้านการบริหารนั้น เป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐบาลและประชาชน ในท้องถิ่นได้หาทางตอบสนองแก้ปัญหา ด้วยตนเอง ด้วยกลไกทางการบริหารต่างๆ ทั้งในแง่ของการบริหารงานบุคคล การงบประมาณ และการจัดการฯลฯ ระดับความรู้ความสามารถของประชาชน มีผลกระทบต่อการพัฒนาการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นในการปกครอง ในระบอบประชาธิปไตย โดยทั่วถึง

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับระบบเทศบาลของไทย

ในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว พระองค์ทรงมีพระราชประสงค์ให้มีการจัดการปกครองท้องถิ่นในแบบเทศบาลขึ้น มีการตั้ง “คณะกรรมการจัดการประชาธิปไตย (municipal - lity)” ขึ้นในปี พ.ศ. 2470 ทำหน้าที่ศึกษาดูงานกิจการสุขาภิบาลตามหัวเมืองต่าง ๆ ทั้งในประเทศและประเทศเพื่อนบ้านเพื่อทำรายงานประกอบการพิจารณาจัดตั้งการประชาธิปไตยหรือเทศบาล ต่อมาได้มีการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเทศบาลขึ้น และในวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2473 พระองค์ทรงมีพระบรมราชวินิจฉัย ให้ส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวให้กรมร่างกฎหมายพิจารณาหลักการในร่างกฎหมายนั้น จนกระทั่งประเทศเกิดการเปลี่ยนแปลงการปกครองเป็นระบอบประชาธิปไตยเมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2475 ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวก็ยังมีได้มีการประกาศใช้ในปีพ.ศ. 2476 รัฐบาลในระบอบประชาธิปไตยได้ออกกฎหมายว่าด้วยการปกครองท้องถิ่นเป็นครั้งแรก เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดระเบียบเทศบาลพุทธศักราช 2476” กำหนดให้การปกครองท้องถิ่นจัดในรูปเทศบาล คือ จัดให้มีเทศบาลนคร เทศบาลเมือง และเทศบาลตำบล โดยมุ่งจะยกฐานะตำบลต่าง ๆ ที่มีอยู่ประมาณ 4,800 แห่งขึ้นเป็นเทศบาลทั้งสิ้น โดยไม่จัดให้มีการปกครองท้องถิ่นรูปอื่น ๆ อีกละยก นอกจากระบบเทศบาล แต่เนื่องจากฐานะของตำบลแต่ละแห่งแตกต่างกันมาก ในปี พ.ศ. 2489 จึงยังคงจัดตั้งเทศบาลได้เพียง 117 แห่ง เท่านั้น และเทศบาลที่จัดตั้งขึ้นก็ไม่เจริญและเรียบร้อย สมความมุ่งหมาย เนื่องจากประชาชนส่วนมากขาดความรู้ความเข้าใจ และไม่สนใจการปกครองตนเองในระบบเทศบาลและรัฐบาลก็มิได้พยายามส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจในคุณค่าของการปกครองตนเอง สิ่งที่รัฐบาลพยายามกระทำคือการปรับปรุงแก้ไขในด้านกฎหมาย โดยทำการเปลี่ยนแปลงแก้ไขกฎหมายรวม 3 ครั้ง คือ ในปี พ.ศ. 2481, 2486 และ 2496 ซึ่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 เป็นกฎหมายที่ได้ใช้มาจนถึงปัจจุบันนี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 ประกอบด้วยลักษณะสำคัญกำหนดหลักเกณฑ์การจัดตั้ง เทศบาลดังนี้

1. จำนวนและความหนาแน่นของประชากรในท้องถิ่นนั้น

2. ความเจริญทางเศรษฐกิจของท้องถิ่น โดยพิจารณาจากการจัดเก็บรายได้ตามที่กฎหมายกำหนด และงบประมาณรายจ่ายในการดำเนินกิจการของท้องถิ่น

3. ความสำคัญทางการเมืองของท้องถิ่น โดยพิจารณาศักยภาพของท้องถิ่นนั้นว่า จะสามารถพัฒนาความเจริญได้รวดเร็วมากน้อยเพียงใด

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้น กฎหมายได้กำหนดให้จัดตั้งเทศบาลขึ้นได้ 3 ประเภท ดังนี้

1. เทศบาลตำบล
2. เทศบาลเมือง
3. เทศบาลนคร

เทศบาลตำบล กฎหมายได้กำหนดหลักเกณฑ์การจัดตั้งเทศบาลตำบลไว้อย่างกว้าง ๆ ดังนี้

1. เป็นท้องที่ที่มีพลเมืองหนาแน่นพอสมควร
2. มีรายได้พอแก่การปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดไว้
3. มีพระราชกฤษฎีกายกฐานะเป็นเทศบาลตำบล

นอกจากนี้ ในทางปฏิบัติกระทรวงมหาดไทย ได้วางหลักเกณฑ์การยกฐานะสุขาภิบาลเป็นเทศบาลตำบลไว้ ดังนี้

1. มีรายได้จริงไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ล่วงเล้วมาตั้งแต่ 5,000,001 บาทขึ้นไป
2. มีประชากรตั้งแต่ 7,000 คนขึ้นไป
3. มีความหนาแน่นของประชากรตั้งแต่ 1,500 คนต่อ 1 ตารางกิโลเมตรขึ้นไป
4. ได้รับความเห็นชอบจากราษฎรในท้องที่นั้น

2.4.1 ขั้นตอนการจัดตั้งเทศบาล

ขั้นตอนการดำเนินการจัดตั้งเทศบาลนั้น สรุปได้ดังนี้

1. ผู้ที่จะเสนอแนะให้ยกฐานะท้องที่ใดขึ้นเป็นเทศบาล อาจจะเป็นราษฎรในท้องที่นั้น นายอำเภอประจำท้องที่หรือผู้ว่าราชการจังหวัดนั้น ๆ ก็ได้ ถ้าเป็นกรณีราษฎรหรือนายอำเภอประจำท้องที่หรือผู้ว่าราชการจังหวัดนั้น ๆ ก็ได้ ถ้าเป็นกรณีราษฎรหรือนายอำเภอประจำท้องที่เป็นผู้เสนอแนะจะต้องเสนอไปยังผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อพิจารณาในการเสนอแนะต้องชี้แจงแสดงเหตุผลพร้อมหลักฐานรายละเอียดประกอบการพิจารณาซึ่งได้แก่

ก. แผนที่กำหนดเขตเทศบาล

ข. จำนวนบ้าน และจำนวนราษฎรในเขตที่จะยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาล

ค. งบประมาณรายได้เป็นรายปีโดยแยกประเภทของรายได้แต่ละประเภทว่ามีจำนวนเท่าใด

ง. งบประมาณรายจ่ายเป็นรายปี ทั้งนี้เป็นรายจ่ายประจำ เช่น เงินเดือนค่าจ้าง และรายจ่าย

เพื่อการบำรุงท้องถิ่น

2. ผู้ว่าราชการจังหวัดเสนอขอความเห็น จากคณะกรรมการจังหวัดและสภาจังหวัดตามลำดับ
3. เมื่อคณะกรรมการจังหวัด และสภาจังหวัดให้ความเห็นชอบแล้วให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเสนอเรื่องพร้อมรายละเอียดการจัดตั้งเทศบาลทั้งหมดไปยังกระทรวงมหาดไทย เพื่อพิจารณา
4. เมื่อกระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาให้ความเห็นชอบด้วยแล้ว ให้เสนอต่อคณะรัฐมนตรี หากคณะรัฐมนตรีเห็นชอบตามข้อเสนอจึงให้ตราพระราชกฤษฎีกายกฐานะท้องที่นั้นเป็นเทศบาลต่อไป

2.4.2 โครงสร้างการบริหารงานของเทศบาล

โครงสร้างการบริหารงานของเทศบาลเป็นการจัดองค์การระบบคณะเทศมนตรีและสภา และมีลักษณะเอกรูป (uniformity) กล่าวคือ ไม่ว่าจะ เป็นเทศบาลประเภทใดก็ตาม จะมีการจัดองค์การเป็นแบบเดียวกันทั่วประเทศ ซึ่งประกอบด้วยสภาเทศบาล คณะเทศมนตรีและพนักงานเทศบาล ซึ่งแต่ละส่วนมีรายละเอียด ดังนี้

1. สภาเทศบาล

สภาเทศบาล เป็นสภาที่ประกอบด้วยสมาชิกที่ได้รับเลือกตั้งจากประชาชนที่อาศัยภายในเขตเทศบาลนั้น โดยมีจำนวนแตกต่างกันไปตามประเภทของเทศบาลที่กฎหมายได้ กำหนดไว้ กล่าวคือ

- ก. เทศบาลนคร มีสมาชิกได้จำนวน 24 คน
- ข. เทศบาลเมือง มีสมาชิกได้จำนวน 18 คน
- ค. เทศบาลตำบล มีสมาชิกได้จำนวน 12 คน

ส่วนการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลนั้น ให้เป็นไปตามวิธีการที่กฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลได้กำหนดไว้

สำหรับคุณสมบัติของสมาชิกสภาเทศบาลนั้น ได้มีกฎกระทรวงมหาดไทย พ.ศ. 2496 กำหนดไว้ดังนี้

- ก. มีคุณสมบัติเช่นเดียวกับคุณสมบัติของผู้มีสิทธิรับเลือกตั้ง โดยไม่ขาดคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้ง และไม่เป็นผู้ต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล
- ข. มีความสามารถที่จะดำเนินการของเทศบาล ได้ดี
- ค. เป็นผู้สนับสนุนการปกครองตามรัฐธรรมนูญ ด้วยความบริสุทธิ์ใจ
- ง. เป็นผู้มีความประพฤติเรียบร้อยและสุภาพต่อประชาชน
- จ. ไม่เป็นผู้เคยถูกไล่ออกหรือปลดออกจากราชการ เทศบาลหรือสุขาภิบาล
- ฉ. ไม่เป็นผู้มีหนี้สินล้นพ้นตัว
- ช. มีความรู้สอบไล่ได้ไม่ต่ำกว่าประโยคประถมศึกษาตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ หรือมีความรู้ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการรับรองว่าเทียบได้ไม่ต่ำกว่านั้น

สมาชิกสภาเทศบาลอยู่ในตำแหน่งได้คราวละ 5 ปี ถ้าหากตำแหน่งว่างลงก่อนครบกำหนดตามวาระด้วยเหตุอื่นใด นอกเหนือจากถึงคราวออกตามวาระ หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย สั่งยุบสภาเทศบาลให้เลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลใหม่แทนให้เต็มจำนวนภายใน 90 วัน สมาชิกที่ได้รับเลือกตั้งเข้าแทนตำแหน่งว่างนี้จะอยู่ในตำแหน่งได้เท่าระยะเวลาของผู้ที่ตนแทน แต่ถ้าตำแหน่งว่างลงก่อนถึงกำหนดออกตามวาระไม่ถึง 6 เดือน จะไม่เลือกตั้งซ่อมแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้

สมาชิกภาพของสมาชิกสภาเทศบาลจะสิ้นสุดลงด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง ดังนี้

- ก. เมื่อถึงคราวออกตามวาระหรือยุบสภาเทศบาล
- ข. ตาย
- ค. ลาออก โดยยื่นใบลาออกต่อผู้ว่าราชการจังหวัด
- ง. ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามสำหรับผู้สมัครรับเลือกตั้งตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล
- จ. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้สอบสวนแล้วสั่งให้ออก โดยเห็นว่าไม่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเทศบาลนั้น
- ฉ. สภาเทศบาลวินิจฉัยให้ออก โดยเห็นว่ามีความประพฤติในทางที่จะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียแก่เทศบาล
- ช. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยสั่งให้ออก โดยเห็นว่ามีความประพฤติในทางที่นำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่ง หรือเสื่อมเสียแก่เทศบาลหรือราชการ ผ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยหรือสวัสดิการของประชาชน หรือไม่มาประชุมสภาเทศบาล 3 ครั้งติด ๆ กัน โดยไม่มีเหตุผลอันควร

2. คณะเทศมนตรี

สมาชิกสภาเทศบาลที่ได้รับเสียงสนับสนุนข้างมากจากสภาเทศบาล จะได้รับการแต่งตั้งจากผู้ว่าราชการจังหวัดให้เป็นคณะเทศมนตรี ทำหน้าที่บริหารกิจการของเทศบาลให้เป็นไปตามระเบียบแบบแผนของทางราชการและความต้องการของท้องถิ่น โดยมีพนักงานและลูกจ้าง เป็นผู้ปฏิบัติตาม ตามจำนวนดังนี้

- ก. กรณีเป็นเทศบาลนคร ให้มีคณะเทศมนตรี 5 คน ประกอบด้วย นายกเทศมนตรี 1 คน และ เทศมนตรี 4 คน
- ข. กรณีเป็นเทศบาลเมือง ให้มีคณะเทศมนตรี 3 คน ประกอบด้วย นายกเทศมนตรี 1 คน และเทศมนตรีอีก 2 คน ในกรณีที่เทศบาลเมืองแห่งใด มีรายได้จัดเก็บตั้งแต่ 20 ล้านบาทขึ้นไป ให้มีเทศมนตรี เพิ่มขึ้นอีก 1 คน
- ค. กรณีเป็นเทศบาลตำบล ให้มีคณะเทศมนตรี 3 คน ประกอบด้วย นายกเทศมนตรี 1 คน และเทศมนตรี 2 คน

ในการแต่งตั้งคณะเทศมนตรีนั้น กฎหมายได้กำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้แต่งตั้ง โดยความเห็นชอบของเทศบาลนั้น ๆ

คณะเทศมนตรีสิ้นสภาพลงในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ดังต่อไปนี้

ลักษณะแรก คณะเทศมนตรีทั้งคณะพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

ก. สมาชิกภาพแห่งสภาเทศบาลชุดที่คณะเทศมนตรีนั้น เข้ารับหน้าที่สิ้นสุดลง คือครบกำหนดออกตามวาระ 5 ปี หรือสภาเทศบาลที่ยุบ

ข. สภาเทศบาลไม่รับหลักการแห่งร่างเทศบัญญัติงบประมาณประจำปี

ค. ความเป็นเทศมนตรีของนายกเทศมนตรี สิ้นสุดลงหรือเทศมนตรีต้องออกทั้งคณะ

ง. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยสั่งให้เทศมนตรีทั้งคณะออกจากตำแหน่ง

สำหรับข้อ ก นั้น ให้คณะเทศมนตรีชุดเดิมปฏิบัติหน้าที่ไปจนกว่าคณะเทศมนตรีที่แต่งตั้งใหม่จะเข้ารับหน้าที่

สำหรับข้อ ข, ค และ ง นั้น ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งผู้ที่เหมาะสมดำรงตำแหน่งคณะเทศมนตรีชั่วคราวและให้แต่งตั้งคณะเทศมนตรีใหม่ภายใน 90 วัน นับแต่คณะเทศมนตรีต้องออกจากตำแหน่งไป

ลักษณะที่สอง เทศมนตรีคนใดคนหนึ่งเฉพาะตัวพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

ก. สมาชิกภาพแห่งสภาเทศบาลสิ้นสุดลง

ข. ลาออก โดยยื่นใบลาออกต่อผู้ว่าราชการจังหวัด

ค. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้สอบสวนแล้วสั่งให้ออก โดยเห็นว่ามิพพฤติการณ์ต่อไปในทางทุจริตต่อเทศบาลไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมก็ตาม

ง. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย สั่งให้ออกในกรณีที่มีการร้องเรียน โดยอาจจะสอบสวนก่อนก็ได้ หรือในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่าเทศมนตรีผู้ใดปฏิบัติหน้าที่ฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยหรือสวัสดิภาพของประชาชน

3. พนักงานเทศบาล

พนักงานเทศบาล หมายถึง บุคคลที่ปฏิบัติหน้าที่ประจำอยู่ในเทศบาลแต่ละแห่ง โดยได้รับเงินเดือนจากงบประมาณหมวดเงินที่ตั้งอยู่ในเทศบาลนั้น ๆ พนักงานเทศบาลตำแหน่งผู้บังคับบัญชาสูงสุด ได้แก่ ปลัดเทศบาล รองปลัดเทศบาล และตำแหน่งอื่น ๆ ลดหลั่นกันลงไป²⁰

²⁰ สมบัติ ธำรงธัญวงศ์, “ปัจจัยที่มีผลต่อการยกฐานะเทศบาลนครยะลา”, รายงานการวิจัย, อ้างแล้ว, หน้า 47-57.

2.4.3 หน้าที่ของเทศบาลตำบล

มาตรา 50 ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย เทศบาลตำบลมีหน้าที่ต้องทำในเขตเทศบาล ดังต่อไปนี้

- (1) รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน
- (2) ให้มีน้ำประปาทางบกและทางน้ำ
- (3) รักษาความสะอาดของถนน หรือทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดขยะมูล

ฝอยและสิ่งปฏิกูล

- (4) ป้องกันและระงับโรคติดต่อ
- (5) ให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง
- (6) ให้ราษฎรได้รับการศึกษาอบรม
- (7) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
- (8) บำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
- (9) หน้าที่อื่น ๆ ซึ่งมีคำสั่งกระทรวงมหาดไทยหรือกฎหมายบัญญัติให้เป็นหน้าที่ของเทศบาล

มาตรา 51 ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย เทศบาลตำบลอาจจัดทำกิจการใดๆ ในเขตเทศบาล ดังต่อไปนี้

- (1) ให้มีน้ำสะอาดหรือการประปา
- (2) ให้มีโรงฆ่าสัตว์
- (3) มีตลาด ท่าเทียบเรือและท่าข้ามน้ำ
- (4) ให้สุสานและฌาปนสถาน
- (5) บำรุงและส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎร
- (6) ให้มีและบำรุงสถานที่ทำการพิทักษ์รักษาคนเจ็บไข้
- (7) ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
- (8) ให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ
- (9) เทศพาณิชย์

2.4.4 การคลังและทรัพย์สินของเทศบาล

มาตรา 65 งบประมาณประจำปีของเทศบาลต้องตราขึ้นเป็นเทศบัญญัติ ถ้าเทศบัญญัติ งบประมาณออกไม่ทันปีใหม่ ให้ใช้เทศบัญญัติงบประมาณปีก่อนนั้นไปพลาง

ถ้าในปีใดจำนวนเงินซึ่งได้รับอนุญาตไว้ตามงบประมาณปรากฏว่าไม่พอสำหรับการใช้จ่าย ประจำปีก็ดี หรือมีความจำเป็นที่จะต้องตั้งรายรับหรือรายจ่ายขึ้นใหม่ในระหว่างปีก็ดี ให้ตราขึ้น เป็นเทศบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติม

ความเดิมในมาตรา 66 ถูกยกเลิกโดยมาตรา 3 แห่ง พ.ร.บ.เทศบาล (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2498 และให้ใช้ความใหม่ดังนี้แทน

มาตรา 66 เทศบาลอาจมีรายได้ดังต่อไปนี้

- (1) ภาษีอากรตามแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้
- (2) ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต และค่าปรับ ตามแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้
- (3) รายได้จากทรัพย์สินของเทศบาล
- (4) รายได้จากการสาธารณูปโภคและเทศพาณิชย์
- (5) พันธบัตร หรือเงินกู้ ตามแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้
- (6) เงินกู้จากกระทรวงทบวง กรม องค์การ หรือนิติบุคคลต่าง ๆ
- (7) เงินอุดหนุนจากรัฐบาลหรือองค์การบริหารจังหวัด
- (8) เงินและทรัพย์สินอย่างอื่นที่มีผู้อุทิศให้
- (9) รายได้อื่นใดตามแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้

การกู้เงินตาม (6) เทศบาลจะกระทำได้อต่อเมื่อได้รับการอนุญาตจากสภาเทศบาล และได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแล้ว

มาตรา 67 เทศบาลอาจมีรายจ่าย (ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2505) ดังต่อไปนี้

- (1) เงินเดือน
- (2) ค่าจ้าง
- (3) เงินตอบแทนอื่น ๆ
- (4) ค่าใช้สอย
- (5) ค่าวัสดุ
- (6) ค่าครุภัณฑ์
- (7) ค่าที่ดิน สิ่งก่อสร้าง และทรัพย์สินอื่น ๆ
- (8) เงินอุดหนุน
- (9) รายจ่ายอื่นตามข้อผูกพันหรือตามกฎหมาย หรือระเบียบของกระทรวงมหาดไทยกำหนดไว้²¹

²¹ว่าที่ ร้อยตรีไพโรจน์ สุวรรณฉวี, รวมกฎหมายท้องถิ่น, (กรุงเทพมหานคร : แสงจันทร์ การพิมพ์, 2548), หน้า 121-144.

2.5 ขั้นตอนการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล

1. องค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องรายงานขอจัดตั้งเป็นเทศบาลตำบลผ่านความเห็นชอบของอำเภอและจังหวัดตามลำดับมีกระทรวงมหาดไทย (กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น) ทั้งนี้ต้องมีข้อมูลถูกต้องตามหลักเกณฑ์ ตามนัยมาตรา 7, 9 และมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และเทียบเคียงจากหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0313/ว 2966 ลงวันที่ 11 ธันวาคม 2540 พร้อมทั้งส่งเอกสารประกอบการพิจารณาขอยกฐานะ ดังนี้

1) แบบสำรวจข้อมูลการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากอำเภอและจังหวัด ตามลำดับ

2) รายงานการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งที่ประชุมมีมติเห็นชอบให้จัดตั้งเป็นเทศบาลตำบลได้ โดยถือว่าการแสดงความคิดเห็นหรือการอภิปรายของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นตัวแทนในการแสดงเจตนารมณ์ของประชาชนในพื้นที่ ตามนัยมาตรา 282 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

3) คำบรรยายแนวเขตองค์การบริหารส่วนตำบลที่ขอจัดตั้งเป็นเทศบาลตำบลตามข้อเท็จจริงในปัจจุบัน ทั้งนี้ โดยเทียบเคียงแนวเขตตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการกำหนดเขตตำบลในท้องที่อำเภอ... จังหวัด... อันเป็นที่ตั้งขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ที่บังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน

4) แผนที่ท้ายร่างพระราชกฤษฎีกาที่ขอจัดตั้งเป็นเทศบาลตำบล โดยต้องตรวจสอบ ชื่อสถานที่ เครื่องหมาย สัญลักษณ์ต่าง ๆ ในกรอบแผนที่ให้ถูกต้องตรงกับข้อเท็จจริงที่มีอยู่ในปัจจุบัน ทั้งนี้ โดยจะต้องให้นายอำเภอท้องที่ ประธานกรรมการบริหาร องค์การบริหารส่วนตำบล ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล หัวหน้าส่วน โยธาองค์การบริหารส่วนตำบลและผู้บริหารท้องถิ่นข้างเคียงที่มีแนวเขตติดต่อกับองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นทั้งหมดเป็นผู้ลงนามรับรองแนวเขตตามนัยหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0313.1/ว 2067 ลงวันที่ 10 กันยายน 2541 และหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0313.1/ว 1048 ลงวันที่ 30 กันยายน 2545

5) กรณีที่ประสงค์จะจัดตั้งเป็นเทศบาลตำบล และพร้อมไปกับการเปลี่ยนชื่อ ซึ่งจะขอใช้ชื่อไม่ตรงกับชื่อเดิม ให้ทำการสำรวจเจตนารมณ์ของประชาชนในพื้นที่มาประกอบด้วย โดยนำวิธีการตามนัยหนังสือกระทรวงมหาดไทยด่วนที่สุด ที่ มท 0313/ว 2124 ลงวันที่ 27 สิงหาคม 2542 มาใช้โดยอนุโลม โดยเอกสาร ตามข้อ 1), 2), 3) และ 4) จะต้องจัดส่งให้กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 30 ชุด

2. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ตรวจสอบพิจารณาหลักฐานเอกสารตามข้อ 1 ประกอบข้อกฎหมาย เหตุผลและความจำเป็นในการขอจัดตั้งเป็นเทศบาลตำบล ให้ครบถ้วนถูกต้อง

3. กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น เสนอร่างพระราชกฤษฎีกาพร้อมแผนที่แนบท้ายร่างพระราชกฤษฎีกาให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยมีบัญชาให้คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทยตรวจพิจารณา

4. คณะกรรมการพิจารณา ร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย จะกำหนดการประชุมตรวจพิจารณาร่างพระราชกฤษฎีกา และแผนที่แนบท้ายร่างพระราชกฤษฎีกา โดยเชิญผู้แทนของกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น และผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลเข้าร่วมชี้แจงด้วย แล้วจึงแจ้งผลให้กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นทราบดังนี้

กรณีที่ 1 หากมีรายละเอียดที่จะต้องแก้ไขเพิ่มเติมให้ถูกต้องสมบูรณ์ตามความเห็นของที่ประชุมแล้ว กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นต้องประสานงานกับองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อรับไปแก้ไข และดำเนินการให้เป็นไปตามมติที่ประชุมเสียก่อน แล้วจึงนำเสนอเข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมาย ฯ อีกครั้งหนึ่ง

กรณีที่ 2 หากที่ประชุมเห็นชอบ ร่างพระราชกฤษฎีกาและแผนที่ท้ายร่างพระราชกฤษฎีกาฯ ตามที่เสนอ จะแจ้งกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นทราบมติที่ประชุม และให้พิจารณาดำเนินการเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยพิจารณาต่อไป

5. กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น เสนอร่างพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งเทศบาลตำบล... พ.ศ..... เพื่อให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยให้ความเห็นชอบก่อนเสนอให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยลงนามส่งเรื่องดังกล่าวไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาตามขั้นตอนการตราพระราชกฤษฎีกา โดยในขั้นนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องจัดเตรียมสำเนาเอกสารประกอบด้วย ร่างพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งเทศบาลตำบล..... พ.ศ..... และสำเนาแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกา จำนวน 140 ชุด ประกอบเรื่องที่เสนอด้วย

6. คณะรัฐมนตรีตรวจพิจารณาร่างพระราชกฤษฎีกา พร้อมแผนที่ท้ายร่างพระราชกฤษฎีกา ที่เสนอโดยกระทรวงมหาดไทย

7. เมื่อรัฐมนตรีอนุมัติให้หลักการแล้ว จะส่งร่างพระราชกฤษฎีกาพร้อมแผนที่ท้ายร่างพระราชกฤษฎีกา ให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา

8. เมื่อคณะกรรมการกฤษฎีกาจะกำหนดประชุม ตรวจพิจารณาร่างพระราชกฤษฎีกาพร้อมแผนที่ท้ายร่างพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวร่วมกับผู้แทนของกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นและผู้บริหารส่วนตำบล

9. เมื่อสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้ตรวจพิจารณาแล้ว จะแจ้งให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และองค์การบริหารส่วนตำบลยื่นยันร่างพระราชกฤษฎีกา และแผนที่ท้ายร่างพระราชกฤษฎีกาที่ถูกแก้ไข

10. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น แจกยื่นยื่นร่างพระราชกฤษฎีกา และแผนที่ท้ายร่างพระราชกฤษฎีกาไปยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

11. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาส่งร่างพระราชกฤษฎีกา และแผนที่ท้ายร่างพระราชกฤษฎีกา ที่ผ่านการตรวจพิจารณาแล้วไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ในชั้นนี้องค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องส่งแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกา จำนวน 5,500 ชุด

12. สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีจะนำร่างพระราชกฤษฎีกาพร้อมแผนที่ท้ายร่างพระราชกฤษฎีกาเสนอนายกรัฐมนตรีลงนามเพื่อนำขึ้นทูลเกล้าฯ ถวาย เพื่อทรงลงพระปรมาภิไธย

13. เมื่อทรงลงพระปรมาภิไธยแล้ว สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีนำร่างพระราชกฤษฎีกาประกาศในราชกิจจานุเบกษา เพื่อบังคับใช้เป็นกฎหมายต่อไป

14. เมื่อร่างพระราชกฤษฎีกาประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีจะแจ้งให้กระทรวงมหาดไทยทราบ และกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจะแจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลทราบ และพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป²²

จากขั้นตอนดังกล่าว ผู้วิจัยสรุปได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องรายงานขอจัดตั้งเป็นเทศบาลตำบลผ่านความเห็นชอบ ของอำเภอ จังหวัดและกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นตามลำดับ เพื่อพิจารณาในการเสนอแนะต้องชี้แจงแสดงเหตุผลพร้อมหลักฐานรายละเอียดประกอบการพิจารณาซึ่งได้แก่ แผนที่กำหนดเขตเทศบาล จำนวนบ้าน และจำนวนราษฎรในเขตที่ประมาณรายได้เป็นรายปีโดยแยกประเภทของรายได้และประเภทรายจ่ายต่างๆ เป็นรายปี ผู้ว่าราชการจังหวัดเสนอขอความเห็น จากคณะกรรมการจังหวัดและสภาจังหวัดตามลำดับ เมื่อคณะกรรมการจังหวัด และสภาจังหวัดให้ความเห็นชอบแล้วให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเสนอเรื่องพร้อมรายละเอียดการจัดตั้งเทศบาลทั้งหมดไปยังกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อพิจารณากรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ได้พิจารณาให้ความเห็นชอบด้วยแล้ว ให้เสนอต่อคณะรัฐมนตรี หากคณะรัฐมนตรีเห็นชอบตามข้อเสนอจึงให้ตราพระราชกฤษฎีกากฎานะท้องที่นั้นเป็นเทศบาล

²²กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น สำนักพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่น, คู่มือการจัดตั้งยกฐานะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น กรมการปกครอง, 2546), หน้า 1-2, 6-8.

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สภาวดี ฤกษ์ดี ศึกษาเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองไทร อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี” ผลการศึกษาพบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายด้านอยู่ในระดับปานกลางถึงระดับน้อย และประชาชนที่มีอายุระดับการศึกษาและการประกอบอาชีพแตกต่างกัน มีผลต่อความคิดเห็นต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองไทร ส่วนประชาชนที่มีเพศและรายได้แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อความคิดเห็นต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองไทร²³

สหัสชัย เรียงรุ่งโรจน์ ศึกษาเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนต่องานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ ขององค์การบริหารส่วนตำบล : ศึกษาเฉพาะกรณี บางกะดีและบ้านปทุม จังหวัดปทุมธานี” ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนมีความเห็นด้วยต่องานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ ขององค์การบริหารส่วนตำบลบางกะดี ในระดับไม่ดี และมีความเห็นด้วยต่องานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านปทุม ในระดับดี ปัจจัยด้านบุคคลของประชาชน ได้แก่ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่างก็มีผลต่อความคิดเห็นของ ประชาชนต่องานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ ขององค์การบริหารส่วนตำบลบางกะดีแตกต่างกัน ส่วนระดับการศึกษา และอาชีพต่างกัน มีผลต่อความคิดเห็นของประชาชนต่องานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านปทุมแตกต่างกัน นอกจากนี้องค์การบริหารส่วนตำบลที่มีความพร้อมด้านวิศวกรรมต่างกันทำให้ประชาชนมีความคิดเห็นต่องานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจแตกต่างกัน²⁴

สมบัติ แก้วบุคดา ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อองค์การบริหารส่วนตำบลพญาเย็น อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา” ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย มีอายุ 41-50 ปี การศึกษาในระดับประถมศึกษา และมีรายได้ต่ำกว่า 3,000 บาท โดยส่วนใหญ่รับข่าวสารเกี่ยวกับ อบต. ผ่านสื่อต่างๆ อยู่ในระดับปานกลาง โดย

²³สภาวดี ฤกษ์ดี, “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองไทร อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี”, สารนิพนธ์ศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย), 2551, 227 หน้า.

²⁴สหัสชัย เรียงรุ่งโรจน์, “ความคิดเห็นของประชาชนต่องานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนตำบล : ศึกษาเฉพาะกรณีบางกะดีและบ้านปทุม จังหวัดปทุมธานี”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์), 2545, 137 หน้า.

รับข่าวสารมากที่สุดจากสื่อบุคคล ได้แก่ สมาชิกในครอบครัว ญาติ เพื่อน และสมาชิก อบต. รองลงมา คือ สื่อเฉพาะกิจ และรับข่าวสารเกี่ยวกับ อบต. จากสื่อมวลชนน้อยที่สุด ขณะที่ส่วนใหญ่เห็นว่าตนได้รับประโยชน์จากกิจกรรมของ อบต. อยู่ในระดับปานกลาง โดยรับประโยชน์จากกิจกรรมการสร้างถนน ส่วนผลการวิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ อบต. พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเรื่องดังกล่าวในระดับสูง ขณะที่มีส่วนร่วมในการดำเนินการของ อบต. ในระดับปานกลางถึงสูง โดยมีส่วนร่วมในการไปใช้สิทธิในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิก อบต. มากที่สุด และส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อ อบต. เช่น ความคิดเห็นเกี่ยวกับหน้าที่ของ อบต. และคุณสมบัติของสมาชิกสภา อบต. ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ผลการทดสอบสมมติฐาน สรุปได้ว่า ปัจจัยด้านบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ และรายได้ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อ อบต. ขณะที่ไม่มีเพียงตัวแปรระดับการศึกษาและระยะที่อยู่อาศัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็น²⁵

ศุภกิจ เบญจกัญญา ศึกษาเรื่อง “ความรู้และความเข้าใจของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านกาศ จังหวัดเชียงใหม่ เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของเทศบาล” ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนร้อยละ 60 มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลอย่างถูกต้อง และประชาชนส่วนใหญ่ร้อยละ 67.5 มีความพอใจและเห็นว่าการปกครองรูปแบบเทศบาลตำบลมีความเหมาะสม ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ นอกจากนั้นประชาชนได้แสดงความเห็นต่อระดับความรุนแรงของปัญหาที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นส่วนใหญ่ร้อยละ 51.6 ให้ความสำคัญต่อปัญหา ยาเสพติด รองลงมาคือปัญหาขยะและปัญหาการเสื่อมสลายของวัฒนธรรมท้องถิ่น²⁶

พิชเกษม วรรณรัตน์ ศึกษาเรื่อง “ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลของประชาชนในตำบลเมืองงาย อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่” ผลการศึกษาพบว่า

1) ในการศึกษาความรู้และความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับ โครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบล แบ่งประเด็นการศึกษาออกเป็น 4 ประเด็น คือ สภาองค์การบริหารส่วนตำบล

²⁵ สมบัติ แก้วบุคคา, “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อองค์การบริหารส่วนตำบลพญาเย็น อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์), 2548, 126 หน้า.

²⁶ ศุภกิจ เบญจกัญญา, “ความรู้และความเข้าใจของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านกาศ จังหวัดเชียงใหม่ เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของเทศบาล”, การค้นคว้าแบบอิสระรัฐศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่), 2545, 65 หน้า.

นายกองค์การบริหารส่วนตำบล พนักงานส่วนตำบล และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเลือกตั้ง พบว่า ทั้ง 4 ประเด็นข้างต้น ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในระดับมาก

2) ในการศึกษาความรู้และความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล แบ่งออกเป็น 8 ประเด็น คือ อำนาจหน้าที่ของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล อำนาจหน้าที่ของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล อำนาจหน้าที่ของพนักงานส่วนตำบล อำนาจหน้าที่ในการกำหนดนโยบายและแผนพัฒนา อำนาจหน้าที่ในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี อำนาจหน้าที่ในการจัดการบริหารงานบุคคล อำนาจหน้าที่ในการบริการสาธารณะ และอำนาจหน้าที่ในการนำนโยบายมาปฏิบัติ พบว่า ทั้ง 8 ประเด็นดังกล่าวประชาชนมีความรู้และความเข้าใจในอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลระดับมาก

3) ปัญหาและอุปสรรคทั่วไปของประชาชนในหมู่บ้าน คือ ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ประชาชนจะพบปัญหาขาดแคลนโทรศัพท์หรือโทรศัพท์ชำรุดใช้การไม่ได้มากที่สุด ปัญหาด้านเศรษฐกิจ ประชาชนประสบปัญหาเรื่องรายได้ไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพมากที่สุด ปัญหาด้านสังคม ประชาชนประสบปัญหาในเรื่องการศึกษาของบุตรหลานมากที่สุด โดยเด็กและเยาวชนในหมู่บ้านยังไม่ได้รับการสนับสนุนในด้านการศึกษาเท่าที่ควร ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปัญหาที่พบจะเป็นปัญหาเกี่ยวกับขยะมากที่สุด เช่น การจัดเก็บขยะไม่มีประสิทธิภาพ ปัญหาด้านการปกครองและการบริหาร ปัญหาที่พบเป็นปัญหาเกี่ยวกับความล่าช้าในการบริหารการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลมากที่สุด และสุดท้ายคือ ปัญหาด้านการติดต่อสื่อสาร ปัญหาที่พบจะเป็นปัญหาเกี่ยวกับความห่างไกลของสำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล²⁷

สิทธิศักดิ์ รูปขำดี ศึกษาเรื่อง “แนวทางการเสริมสร้างความร่วมมือของประชาชนในการชำระภาษีให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลแม่แว่น อำเภอพริ้ว จังหวัดเชียงใหม่” ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่าแนวทางการเสริมสร้างความร่วมมือของประชาชน ในการชำระภาษีให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลแม่แว่น ที่ได้มีการทำเป็นประจำทุกปีนั้นเป็นแนวทางที่พอใช้ได้

แนวทางการเสริมสร้างความร่วมมือที่สำคัญ ได้แก่ การเชิญประชาชนเข้ามาร่วมประชุมเพื่อประชาสัมพันธ์ขอความร่วมมือในการจัดเก็บภาษี ชี้แจงให้ประชาชนทราบและเข้าใจเกี่ยวกับ

²⁷พิชเกษม วรณรัตน์, “ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ โครงสร้างและอำนาจหน้าที่ของ องค์การบริหารส่วนตำบลของประชาชนในตำบลเมืองงาย อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่”, การค้นคว้าแบบอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่), 2547, 104 หน้า.

รายละเอียดในการจัดเก็บภาษี ตลอดจนการอธิบายให้ชาวบ้านเข้าใจถึงหน้าที่ของคนที่ต้องชำระภาษี แนวทางการชำระภาษี มีการติดตามและคัดเตือนให้ชาวบ้านชำระภาษีให้ตรงตามกำหนด

ในด้านความร่วมมือ พบว่า ประชาชนให้ความร่วมมือในการชำระภาษีทุกประเภทให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นอย่างดี

ในส่วนของระบบการบริหารการจัดเก็บภาษีในด้านหลักเกณฑ์การจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวน ประชาชนเห็นว่าหลักการจัดเก็บภาษียังไม่ดี แต่เห็นว่าวิธีการจัดเก็บภาษีที่องค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินการเป็นวิธีการจัดเก็บที่ดี สำหรับปัญหาอุปสรรคนั้น ประชาชนผู้เสียภาษีเห็นว่า อัตราภาษีที่เก็บสูงเกินไป วิธีการคำนวณภาษี และการประเมินภาษีซ้ำซ้อน เป็นต้น²⁸

จิรศักดิ์ สีใจเจริญ ศึกษาเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอบ้านโฮ่ง จังหวัดลำพูน” ผลการศึกษาพบว่า โครงการหรือกิจกรรมที่ประชาชนที่มีส่วนร่วมมากที่สุด คือ โครงสร้างพื้นฐานถัดไป คือ การพัฒนาและส่งเสริมอาชีพ โดยลักษณะการเข้าไปมีส่วนร่วมจะเข้าไปแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะมากที่สุด รองลงมาเป็น การที่ประชาชนได้รับประโยชน์จากโครงการหรือกิจกรรม ประชาชนก็มีความพึงพอใจต่อการเปิดโอกาสขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เข้าไปมีส่วนร่วมในระดับปานกลางค่อนข้างสูง และเข้าไปมีส่วนร่วมนั้นจะเป็นแบบผ่านตัวแทน คือ สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล รองลงมาคือ การมีส่วนร่วมในฐานะสมาชิกกลุ่มต่าง ๆ ที่ตั้งขึ้นในหมู่บ้านบริหารสำหรับสาเหตุที่เข้าไปมีส่วนร่วมก็เพราะได้มีโอกาสร่วมรับผิดชอบงานของท้องถิ่นตนเอง ซึ่งจะทำให้งานขององค์การบริหารส่วนตำบลมีประสิทธิภาพขึ้น อีกทั้งยังถือเป็นวิธีหนึ่งในการควบคุมการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบล²⁹

สมบัติ ชำรงธัญวงศ์ ศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการยกฐานะเทศบาลนครยะลา” ผลการศึกษาพบว่า ความสำเร็จของการบริหารงานเทศบาลนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายด้าน แต่ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารเทศบาลเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญสูงสุด เพราะผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำสูงจะสามารถปรับจุดด้อยให้เป็นจุดแข็ง และสร้างสรรค์ความสำเร็จในการพัฒนาเทศบาลได้อย่างเป็นรูปธรรม โดยได้รับความร่วมมือจากประชาชนในเขตเทศบาลอย่างกว้างขวาง ทั้งความร่วมมือใน

²⁸สิทธิศักดิ์ รูปจำดี, “แนวทางการเสริมสร้างความร่วมมือของประชาชนในการชำระภาษีให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวน อำเภอรั่ว จังหวัดเชียงใหม่”, การค้นคว้าแบบอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่), 2545, 88 หน้า.

²⁹จิรศักดิ์ สีใจเจริญ, “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอบ้านโฮ่ง จังหวัดลำพูน”, การค้นคว้าแบบอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่), 2543, 78 หน้า.

การพัฒนาโครงการต่างๆ และความร่วมมือในการชำระภาษีอากรอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย ทั้งปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารเทศบาลนครยะลา ปัจจัยด้านบทบาทของข้าราชการประจำของเทศบาลนครยะลา และปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตเทศบาลยะลา ล้วนมีผลต่อการยกฐานะของเทศบาลนครยะลาทั้งสิ้นตลอดจนมีอิทธิพลระหว่างกันเองด้วย³⁰

จากการศึกษาที่กล่าวมาข้างต้น ในเอกสารและงานวิจัยที่สอดคล้องกับการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการยกฐานะเป็นเทศบาล ทำให้ผู้วิจัยมีความเห็นว่าด้านการคลัง บุคลากร การบริหารงาน และประชาชนในพื้นที่ต้องให้ความสนใจ และเข้ามามีส่วนร่วมสนับสนุนการปฏิบัติงานของสภาตำบลอย่างเต็มที่ ทั้งในด้านทรัพย์สินและการเสนอความคิดเห็นในการกำหนดโครงการพัฒนา มีความสำคัญในการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

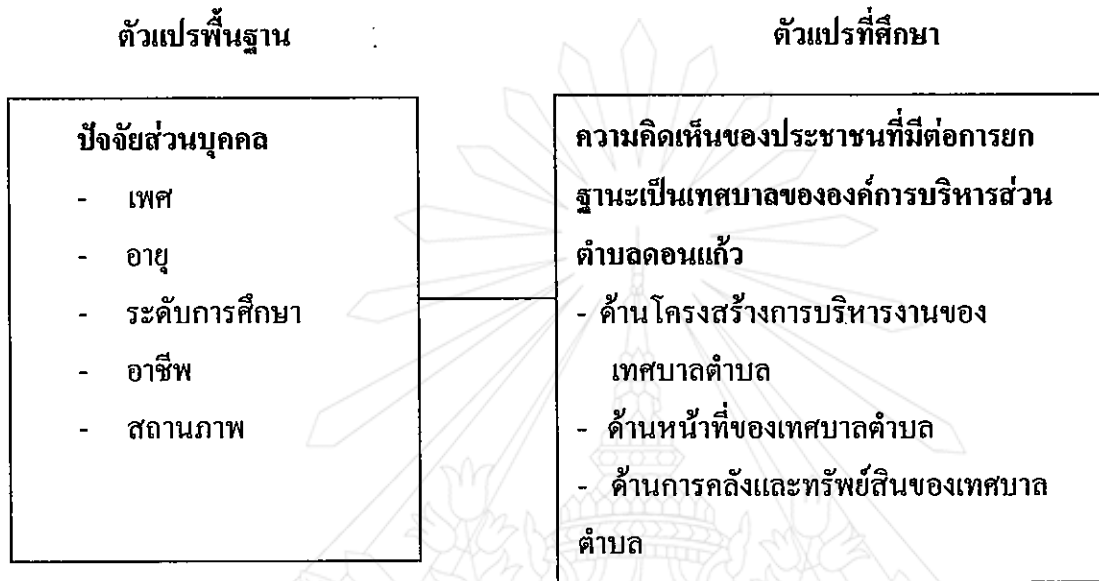

---

³⁰ สมบัติ ชำรงธัญวงศ์, “ปัจจัยที่มีผลต่อการยกฐานะเทศบาลนครยะลา”, รายงานการวิจัย, อ่างแก้ว, 269 หน้า.

2.7 สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ซึ่งในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้กรอบแนวคิดของ อุทัย หิรัญโต³¹ โดยกำหนดกรอบแนวคิดดังต่อไปนี้

แผนภูมิที่ 2.1 แสดงสรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

³¹อุทัย หิรัญโต, การปกครองท้องถิ่น, อ่างแล้ว, หน้า 22-23.

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง“ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่” เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เพื่อให้การศึกษาวิจัยบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีการดังต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
- 3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผล
- 3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในตำบลคอนแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 10 หมู่บ้าน โดยมีจำนวนทั้งสิ้น 14,277 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในตำบลคอนแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ และตามตารางของ Taro Yamane¹ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ซึ่งกำหนดให้ประชากร 15,000 คน จะใช้กลุ่มตัวอย่างในการศึกษานี้มีจำนวน 390 คน

---

¹ณรงค์ โพธิ์พุดกษานันท์, ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2550), หน้า 169.

3.2 เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้กำหนดการสุ่มตัวอย่างแบบเป็นระบบ (Systematic Sampling) โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.2.1 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ได้จำนวน 390 คน จากประชากร จำนวน 14,277 คน

3.2.2 จำแนกกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 10 กลุ่ม ตามจำนวนหมู่บ้าน ทั้งหมดจำนวน 10 หมู่บ้าน

3.2.3 แบ่งจำนวนขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ตามจำนวนประชากรของแต่ละหมู่บ้าน เพื่อให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างของแต่ละหมู่บ้าน โดยใช้สูตรของ Nagtalon

$$\text{สูตร} \quad n_i = \frac{nN_i}{N}$$

กำหนดให้ n_i = จำนวนกลุ่มตัวอย่างของแต่ละหมู่บ้าน

n = จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

N_i = จำนวนตัวอย่างที่จะสุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากรทั้งหมด

3.2.4 การสุ่มประชากรตัวอย่าง สุ่มจากรายชื่อผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง โดยทำการสุ่มจากทุกลำดับที่ 20 ของบัญชีรายชื่อผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งของทุกหมู่บ้าน ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ของแต่ละหมู่บ้านในเขตตำบลคอนแก้ว

หมู่ที่	หมู่บ้าน	จำนวน (คน)	การคำนวณ	กลุ่มตัวอย่าง(คน)
1	บ่อปู้	879	$879 \times 390 / 14,277$	24
2	คอนแก้ว	2,107	$2,107 \times 390 / 14,277$	58
3	ศาลา	1,688	$1,688 \times 390 / 14,277$	46
4	ป่าแจะ	2,880	$2,880 \times 390 / 14,277$	79
5	พระนอน	1,995	$1,995 \times 390 / 14,277$	55
6	ป่ารวก	602	$602 \times 390 / 14,277$	16
7	สันเหมือง	625	$625 \times 390 / 14,277$	17
8	ชะเอือง	2,081	$2,081 \times 390 / 14,277$	57
9	สบสา-หนองฟาน	601	$601 \times 390 / 14,277$	16
10	พระเจ้านั่งโก้น	819	$819 \times 390 / 14,277$	22
รวม		14,277		390

ข้อมูล : เดือนมิถุนายน 2550

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามขึ้น โดยทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สภาพปัจจัยของพื้นที่ที่ทำการศึกษา ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับประชากรกลุ่มตัวอย่าง และนำมากำหนดเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) เพื่อรวบรวมข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ประกอบด้วย 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และสถานภาพ เป็นแบบเลือกตอบ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ เป็นคำถามปลายปิด (Close-ended Question) จำนวน 30 ข้อ

สำหรับแบบสอบถามตอนที่ 2 ในแต่ละข้อเป็นชนิดมาตรวัดแบบรวมคะแนน (Summated Rating Scale) ของเรนซิส ลิเคิร์ต (Rensis Likert, 1921) หรือเรียกว่า มาตรวัดแบบลิเคิร์ต (Likert-type scale)² แบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด และกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละข้อดังนี้

ระดับมากที่สุด	ให้คะแนนเท่ากับ	5
ระดับมาก	ให้คะแนนเท่ากับ	4
ระดับปานกลาง	ให้คะแนนเท่ากับ	3
ระดับน้อย	ให้คะแนนเท่ากับ	2
ระดับน้อยที่สุด	ให้คะแนนเท่ากับ	1

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการยกฐานะเป็นเทศบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ เป็นคำถามปลายเปิด (Open-ended Question) จำนวน 4 ข้อ

²สุจิตรา บุณยรัตพันธุ์, ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับรัฐประศาสนศาสตร์, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์เสมาธรรม, 2546), หน้า 120

3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) ซึ่งมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

3.4.1 ศึกษาต้นคว้าจากเอกสารตำราวิชาการ แนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งเป็นงานวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary Research) และข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต

3.4.2 สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมขอบเขตการศึกษาวิจัย โดยใช้คำถาม 2 ประเภท คือ คำถามปลายปิด (Close-ended Question) และคำถามปลายเปิด (Open-ended Question)

3.4.3 นำเครื่องมือที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว เสนออาจารย์ที่ปริกษาสารนิพนธ์แก้ไข ปรับปรุงให้ถูกต้องและชัดเจน เหมาะสม ทั้งเนื้อหาสาระ และการใช้ถ้อยคำสำนวนภาษา แล้วนำมาจัดทำเป็นแบบสอบถาม

3.4.4 ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปริกษาสารนิพนธ์เพื่อพิจารณา ตรวจสอบและแก้ไข และนำไปวิเคราะห์ความเที่ยงตรงทางเนื้อหาของแบบสอบถามเพื่อการวิจัย โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องตามเนื้อหา (Content Validity) และภาษาที่ใช้ ประกอบด้วย

1) พระครูปลัดบุญธรรม บุญธรรมโม ผู้อำนวยการสำนักงานวิทยาเขต อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

2) อาจารย์ ดร.ตระกูล ชำนาญ หัวหน้าฝ่ายจัดการศึกษาวิทยาลัยศาสนศาสตร์ อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

3) นางอุบล ชะไวทย์ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่

ได้ผลดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Term Objective Congruence : IOC)³ เท่ากับ 0.98

3.4.5 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ไปทดสอบ (Try-out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่จำนวน 30 ชุดในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลสันผีเสื้อ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ แล้วนำมาหาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach alpha method)⁴ ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.91

³พิชิต ฤทธิจรูญ, ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์, (กรุงเทพมหานคร : ใส่ออฟ ดีเออร์ มีสท, 2547), หน้า 242.

⁴องอาจ นัยพัฒน์, วิธีวิทยาการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์, (กรุงเทพมหานคร : สามลดา, 2549), หน้า 151.

3.4.6 นำแบบสอบถามที่ผ่านการหาค่าความเที่ยงตรงแล้ว ไปเก็บรวบรวมข้อมูลในพื้นที่ที่ทำการศึกษา คือ พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการด้วยตนเอง ตามขั้นตอนดังนี้

3.5.1 ยื่นหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูล ในการทำวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา เสนอต่อนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลในเขตพื้นที่ตำบลคอนแก้ว เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว จึงดำเนินการเก็บข้อมูล

3.5.2 ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการใช้แบบสอบถามกับประชากรกลุ่มตัวอย่างแต่ละหมู่บ้าน โดยใช้วิธีสุ่มกลุ่มตัวอย่างเป็นแบบ เป็นระบบ (Systematic Sampling) กำหนดจากตารางการสุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane กำหนดประชากรจากจำนวน 14,277 คน ได้ประชากรกลุ่มตัวอย่างจำนวน 390 คน

3.5.3 ตรวจสอบความถูกต้อง และความสมบูรณ์ของแบบสอบถามเพื่อนำไปวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Window (Statistical Package for Social Sciences)

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผล

ผู้วิจัยได้ประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Window (Statistical Package for Social Sciences) สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าสถิติความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แบบทดสอบค่าที (t-test) และการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) เพื่อนำไปวิเคราะห์กับแบบสอบถาม โดยมีขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับเพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และสถานภาพ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว ที่มีต่อด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาลตำบล ด้านหน้าที่ของเทศบาลตำบล ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล

ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ การหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของประชาชน โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์การแปลผล ดังนี้

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนระดับ}} = \frac{5 - 1}{5} = \frac{4}{5} = 0.8$$

ระดับค่า	ค่าคะแนนเฉลี่ย	ความหมายค่าคะแนนเฉลี่ย
5	4.24 – 5.00	มีความคิดเห็นระดับมากที่สุด
4	3.43 – 4.23	มีความคิดเห็นระดับมาก
3	2.62 – 3.42	มีความคิดเห็นระดับปานกลาง
2	1.81 – 2.61	มีความคิดเห็นระดับน้อย
1	1.00 – 1.80	มีความคิดเห็นระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับปัจจัยที่มีจำนวน 2 กลุ่ม ได้แก่ เพศ การทดสอบค่าที (t-test) และใช้ค่า F – test (One-Way ANOVA) สำหรับปัจจัยที่มีจำนวนมากกว่า 2 กลุ่ม ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และสถานภาพ ของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 การทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) สำหรับปัจจัยที่มีจำนวนมากกว่า 2 กลุ่ม ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Least Significant Difference (LSD)

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็น และข้อเสนอแนะจากประชาชนแล้วรวบรวมข้อมูลตามประเด็น นำมาเรียบเรียงนำเสนอในรูปแบบการบรรยาย โดยการหาค่าความถี่ (Frequency) แล้วนำเสนอแบบบรรยาย

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ใช้สถิติในการทำวิจัยอยู่ 2 ประเภท ได้แก่

3.7.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ในการวิเคราะห์

ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และสถานภาพ วิเคราะห์ข้อมูล
ความคิดเห็นของประชาชน

3.7.2 สถิติอนุมานหรืออ้างอิง (Inferential Statistics) ได้แก่ การทดสอบค่าที (t-test) และ
ใช้ค่า F – test การทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่าง
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Least
Significant Difference (LSD) :

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สารนิพนธ์เรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่” ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ 2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและสถานภาพ ต่างกัน และ 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไข การยกฐานะเป็นเทศบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีต่อด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาลตำบล ด้านหน้าที่ของเทศบาลตำบล ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล โดยศึกษาจากประชาชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลด้วยเครื่องมือแบบสอบถาม จำนวน 390 ชุด แล้วนำมาวิเคราะห์ ประมวลผล ข้อมูลเพื่อคำนวณหาค่าสถิติต่างๆ สำหรับตอบปัญหาการวิจัย และวัตถุประสงค์การวิจัย พร้อมทั้งนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีรายละเอียด ดังนี้

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.2 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความเข้าใจที่ตรงกันในการแปลความหมายข้อมูล จึงกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

$\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย (Mean)

S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างประชากร 2 กลุ่ม
t (t-distribution)

F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างประชากรตั้งแต่ 3 กลุ่มขึ้นไป F (F-distribution)
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลรวมกำลังสอง (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลรวมกำลังสอง (Mean Square)
*	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
LSD	แทน	การทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี (Least Significant Difference)

4.2 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของประชากรกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และสถานภาพ สถิติที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อ การยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว ในด้าน โครงสร้างการบริหารงานของเทศบาลตำบล ด้านหน้าที่ของเทศบาลตำบล ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล สถิติที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับปัจจัยที่มีจำนวน 2 กลุ่ม ได้แก่ การทดสอบค่าที (t-test) และการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) สำหรับปัจจัยที่มีจำนวนมากกว่า 2 กลุ่ม โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Least Significant Difference แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ ใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลส่วนบุคคลของประชากรกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม ของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว จำนวน 390 คน นำเสนอโดยใช้ค่าร้อยละ ดังรายละเอียดในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	172	44.1
หญิง	218	55.9
รวม	390	100.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง จำนวน 218 คิดเป็นร้อยละ 55.9 และเป็นเพศชาย จำนวน 172 คิดเป็นร้อยละ 44.1

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
18-27 ปี	44	11.3
28-37 ปี	73	18.7
38-47 ปี	112	28.7
48-57 ปี	105	26.9
58 ปีขึ้นไป	56	14.4
รวม	390	100.0

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีอายุ 38-47 ปี จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 28.7 รองลงมาอายุ 48-57 ปี จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 26.9 รองลงมาอายุ 28-37 ปี จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 18.7 อายุ 58 ปีขึ้นไป จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 14.4 และอายุ 18-27 ปี จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 11.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการศึกษา

การศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	102	26.2
มัธยมต้น	54	13.8
มัธยมปลาย/ปวช.	87	22.3
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	33	8.5
ปริญญาตรีขึ้นไป	104	26.7
อื่น ๆ	10	2.6
รวม	390	100.0

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7 รองลงมาประถมศึกษา จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 26.2 มัธยมปลาย/ปวช. จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 22.3 มัธยมต้น จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 13.8 อนุปริญญาหรือเทียบเท่า จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5 และ อื่น ๆ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพ

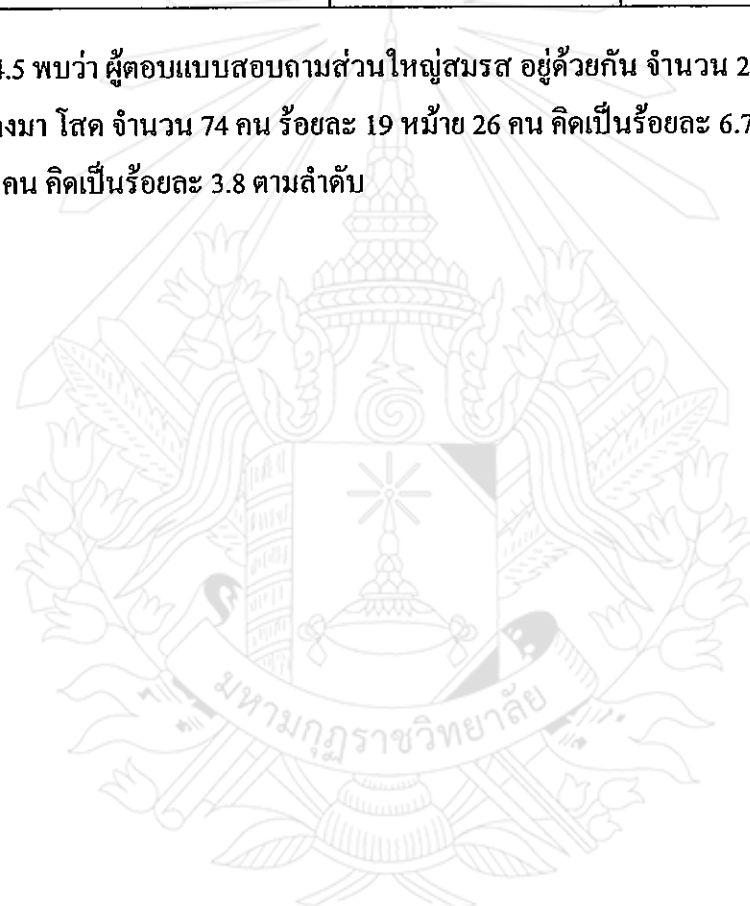
อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
รับราชการ	80	20.5
รับจ้าง	141	36.2
เกษตรกร	17	4.4
ทำธุรกิจส่วนตัว	96	24.6
อื่น ๆ	56	14.4
รวม	390	100.0

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพ รับจ้าง จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 36.2 รองลงมาทำธุรกิจส่วนตัว จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 24.6 รองลงมา มีอาชีพรับราชการ จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 20.5 อาชีพอื่น ๆ จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 14.4 และอาชีพเกษตรกร จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพการสมรส

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
โสด	74	19
สมรสอยู่ด้วยกัน	275	70.5
หย่า, แยกกันอยู่	15	3.8
หม้าย	26	6.7
อื่น ๆ	-	-
รวม	390	100.0

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่สมรส อยู่ด้วยกัน จำนวน 275 คน คิดเป็นร้อยละ 70.5 รองลงมา โสด จำนวน 74 คน ร้อยละ 19 หม้าย 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7 และหย่า, แยกกันอยู่ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว

โดยพิจารณา 3 ด้าน คือด้าน โครงสร้างการบริหารงานของเทศบาลตำบล ด้านหน้าที่ของเทศบาลตำบล ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล ใช้การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว โดยรวมทั้ง 3 ด้าน

ความคิดเห็นของประชาชน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้าน โครงสร้างการบริหารงานของเทศบาลตำบล	3.41	0.93	ปานกลาง
ด้านหน้าที่ของเทศบาลตำบล	3.39	0.99	ปานกลาง
ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล	3.51	0.89	มาก
รวม	3.43	0.90	มาก

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อ การยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว โดยรวมอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาในรายด้านจากค่าเฉลี่ย พบว่า ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล ด้าน โครงสร้างการบริหารงานของเทศบาลตำบล และด้านหน้าที่ของเทศบาลตำบล ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาลตำบล

ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาลตำบล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. การเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้การบริหารงาน มีความโปร่งใส และมีประสิทธิภาพมากขึ้น	3.55	0.89	มาก
2. การที่คณะเทศมนตรี จะเป็นผู้ควบคุมและรับผิดชอบในการบริหารกิจการของเทศบาล โดยมีนายกเทศมนตรีเป็นหัวหน้า	3.48	0.84	มาก
3. เมื่อยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลการมีตัวแทนเป็นกลุ่ม จะเป็นผลดีในการบริหารการจัดการได้ดี	3.51	0.94	มาก
4. เมื่อองค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้วยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล ตำแหน่ง กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ภารกิจหน้าที่จะลดน้อยลง	3.38	0.89	ปานกลาง
5. การมีจำนวนสมาชิกสภาเทศบาลตำบล 12 คน มีความเหมาะสมต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล	3.25	1.07	ปานกลาง
6. การเป็นเทศบาลจะทำให้ประชาชนสามารถตรวจสอบการปฏิบัติงานของคณะผู้บริหารได้มากยิ่งขึ้น	3.54	0.92	มาก
7. การเป็นเทศบาลตำบล เจ้าหน้าที่จะเพียงพอต่องานที่รับผิดชอบ	3.32	0.95	ปานกลาง
8. การเป็นเทศบาลตำบล เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานจะมีความรู้ความสามารถปฏิบัติงาน ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย	3.41	0.93	ปานกลาง
9. จากสภาพเศรษฐกิจ สังคม ในชุมชนปัจจุบันมีความเหมาะสมกับ การเป็นเทศบาลตำบล	3.30	0.95	ปานกลาง
รวม	3.41	0.93	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อ การยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว ด้าน โครงสร้างการบริหารงานของเทศบาลตำบล โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ ปานกลาง

เมื่อพิจารณารายข้อจากค่าเฉลี่ย พบว่า การเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้การบริหารงานมีความโปร่งใส และมีประสิทธิภาพมากขึ้น มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา การเป็นเทศบาลจะทำให้ประชาชนสามารถตรวจสอบการปฏิบัติงาน ของคณะผู้บริหารได้มากยิ่งขึ้น เมื่อยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล การมีตัวแทนเป็นกลุ่มจะเป็นผลดี ในการบริหารการจัดการได้ดี เห็นด้วยที่คณะเทศมนตรี

จะเป็นผู้ควบคุมและรับผิดชอบในการบริหารจัดการของเทศบาล โดยมีนายกเทศมนตรีเป็นหัวหน้า และสภาพเศรษฐกิจ สังคม ในชุมชนปัจจุบันมีความเหมาะสมกับการเป็นเทศบาลตำบล อันดับสุดท้ายเห็นว่าจำนวนสมาชิกสภาเทศบาลตำบล 12 คนมีความเหมาะสมต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลต่ำสุด

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว ด้านหน้าที่ของเทศบาลตำบล

ด้านหน้าที่ของเทศบาลตำบล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
10. การเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้ท่านสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาตำบลได้มากขึ้น	3.30	0.94	ปานกลาง
11. การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล จะสามารถแก้ไขปัญหาความขัดแย้งของประชาชนภายในชุมชนได้ดีกว่า	3.24	0.97	ปานกลาง
12. การเป็นเทศบาลตำบล จะมีความเป็นอิสระในการตัดสินใจ การบริหารงาน การพัฒนาท้องถิ่นได้ดีมากขึ้น	3.47	0.85	มาก
13. การเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้ท่านปรึกษาปัญหาต่างๆกับสมาชิกสภาเทศบาลได้มากขึ้น	3.40	0.88	ปานกลาง
14. การเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้หน่วยงานราชการและภาคเอกชนในพื้นที่จะให้ความร่วมมือใน ด้านต่างๆมากยิ่งขึ้น	3.36	0.97	ปานกลาง
15. การเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้ประชาชนมีการศึกษาที่ดียิ่งขึ้น	3.51	0.90	มาก
16. การเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้มีถนนดียิ่งขึ้น	3.28	0.87	ปานกลาง
17. การเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้มีไฟฟ้าแสงสว่างดียิ่งขึ้น	3.31	0.91	ปานกลาง
18. การเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้มีการกำจัดขยะรักษาความสะอาดดียิ่งขึ้น	3.30	0.89	ปานกลาง
19. การเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้มีการบำรุงรักษาทางระบายน้ำดียิ่งขึ้น	3.23	0.93	ปานกลาง
20. การเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้การพัฒนาสถานที่สวนสาธารณะดียิ่งขึ้น	3.64	0.86	มาก

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ด้านหน้าที่ของเทศบาลตำบล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
21. การเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้มีการบริการสาธารณสุขดี ยิ่งขึ้น	3.70	0.81	มาก
22. การเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้การป้องกันบรรเทา สาธารณภัยได้ดียิ่งขึ้น	3.61	0.82	มาก
23. การเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้มีน้ำประปาใช้	3.58	2.34	มาก
24. การเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมน้อยลง	2.91	1.10	ปานกลาง
25. การเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้การพัฒนาโครงการต่าง ๆ ดีขึ้น	3.48	0.89	มาก
รวม	3.39	0.99	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อ การยกฐานะเป็นเทศบาลของ องค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว ด้านหน้าที่ของเทศบาลตำบล โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ใน ระดับ ปานกลาง

เมื่อพิจารณารายข้อจากค่าเฉลี่ย พบว่า ท่านคิดว่าการเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้มีการบริการ สาธารณสุขดีขึ้นมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาการเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้การพัฒนาสถานที่ สวนสาธารณะดีขึ้น การเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้การป้องกันบรรเทาสาธารณภัยได้ดีขึ้น การ เป็นเทศบาลตำบล จะทำให้มีน้ำประปาใช้ การเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้ประชาชนมีการศึกษาที่ดี ขึ้น และการเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้มีการบำรุงรักษาทางระบายน้ำดีขึ้น อันดับสุดท้ายการเป็น เทศบาลตำบล จะทำให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมน้อยลง ต่ำสุด

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล

ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
26. องค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว ในปัจจุบันมีรายได้งบประมาณเพียงพอต่อการพัฒนาท้องถิ่น จึงต้องยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล	3.37	0.83	ปานกลาง
27. การเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้มีการใช้งบประมาณเพื่อพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าการเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว	3.48	0.96	มาก
28. การเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้การเก็บภาษีและค่าธรรมเนียมต่างๆ ได้มากขึ้น	3.75	0.86	มาก
29. การเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้ได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลได้มากขึ้น	3.41	0.96	ปานกลาง
30. การเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้มีวัสดุครุภัณฑ์ เครื่องมือ และสำนักงานในการปฏิบัติงานที่ดีขึ้น	3.56	0.87	มาก
รวม	3.51	0.89	มาก

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ความคิดเห็นของประชาชน ที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณารายชื่อจากค่าเฉลี่ย พบว่า การเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้การเก็บภาษีและค่าธรรมเนียมต่างๆ ได้มากขึ้น มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา การเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้มีวัสดุครุภัณฑ์ เครื่องมือ และสำนักงานในการปฏิบัติงานที่ดีขึ้น การเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้มีการใช้งบประมาณเพื่อพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ มากกว่าการเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว และการเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้ได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลได้มากขึ้น อันดับสุดท้าย องค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว ในปัจจุบันมีรายได้ งบประมาณเพียงพอต่อการ พัฒนาท้องถิ่น จึงต้องยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล ต่ำสุด

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานไว้ว่าประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และสถานภาพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะเป็นเทศบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน

การทดสอบสมมติฐาน ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับปัจจัยที่มีจำนวน 2 กลุ่ม ได้แก่ การทดสอบค่าที (t-test) และการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) สำหรับปัจจัยที่มีจำนวนมากกว่า 2 กลุ่ม โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ (Least Significant Difference) ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้วโดยรวม ทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ชาย	172	3.39	0.68	ปานกลาง
หญิง	218	3.44	0.62	มาก

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ประชากรกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีความคิดเห็นต่อการยกฐานะเป็นเทศบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว อยู่ในระดับมาก และเพศชายมีความคิดเห็นต่อการยกฐานะเป็นเทศบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.11 แสดงการเปรียบเทียบ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว โดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ชาย	172	3.39	0.68	0.133	0.715
หญิง	218	3.44	0.62		

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะเป็นเทศบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว โดยรวมทั้ง 3 ด้าน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.12 แสดงการเปรียบเทียบ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาลตำบล จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ชาย	172	3.48	0.82	0.601	0.439
หญิง	218	3.38	0.74		

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะเป็นเทศบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว ในด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาลตำบล ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.13 แสดงการเปรียบเทียบ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว ด้านหน้าที่ของเทศบาลตำบล จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ชาย	172	3.48	0.73	0.030	0.864
หญิง	218	3.39	0.71		

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะเป็นเทศบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว ในด้านหน้าที่ของเทศบาลตำบล ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.14 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ชาย	172	3.30	0.73	0.298	0.585
หญิง	218	3.49	0.67		

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว ในด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.15 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว โดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามอายุ

อายุ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
18 – 27 ปี	44	3.33	0.47	ปานกลาง
28 – 37 ปี	73	3.36	0.75	ปานกลาง
38 – 47 ปี	112	3.37	0.58	ปานกลาง
48 – 57 ปี	105	3.43	0.71	มาก
58 ปีขึ้นไป	56	3.62	0.60	มาก
รวม	390	3.42	0.65	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ประชากรกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุมีความคิดเห็นของประชาชน ที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว โดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง และแยกตามช่วงอายุ มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.16 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว โดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามอายุ

อายุ	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.181	4	0.795	1.884	0.112
ภายในกลุ่ม	162.457	385	0.422		
รวม	165.638	389			

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะเป็นเทศบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว โดยรวมทั้ง 3 ด้านไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.17 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาลตำบล จำแนกตามอายุ

อายุ	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	6.854	4	1.714	2.865	0.023*
ภายในกลุ่ม	230.271	385	0.598		
รวม	237.125	389			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะเป็นเทศบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว ด้าน โครงสร้างการบริหารงานของเทศบาลตำบลแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ (LSD) ดังตารางที่ 4.18

ตารางที่ 4.18 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาลตำบล ที่มีอายุแตกต่างกัน ด้วยวิธีการของ LSD

อายุ	18 – 27 ปี	28 – 37 ปี	38 – 47 ปี	48 – 57 ปี	58 ปีขึ้นไป
18 – 27 ปี					-.4371*
28 – 37 ปี					-.4003*
38 – 47 ปี					-.3270*
48 – 57 ปี					-.3458*
58 ปีขึ้นไป	.4371*	.4003*	.3270*	.3458*	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาลตำบลแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 4 คู่ ได้แก่

ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ ที่มีอายุ 58ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะเป็นเทศบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาลตำบลแตกต่างจากประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุระหว่าง 18-27 ปี อายุระหว่าง 28-37 ปี อายุระหว่าง 38-47 ปีและอายุระหว่าง 48-57 ปี

ตารางที่ 4.19 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว ด้านหน้าที่ของเทศบาลตำบล จำแนกตามอายุ

อายุ	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	7.53	4	1.884	3.684	0.006*
ภายในกลุ่ม	196.86	385	0.511		
รวม	237.125	389			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะเป็นเทศบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว ด้านหน้าที่ของเทศบาลตำบลแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึง ได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD ดังตารางที่ 4.20

ตารางที่ 4.20 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว ที่มีต่อด้านหน้าที่ของเทศบาลตำบล ที่มีอายุแตกต่างกัน ด้วยวิธีการของ LSD

อายุ	18 – 27 ปี	28 – 37 ปี	38 – 47 ปี	48 – 57 ปี	58 ปีขึ้นไป
18 – 27 ปี					-.5257*
28 – 37 ปี					-.3591*
38 – 47 ปี					-.3074*
48 – 57 ปี					-.2889*
58 ปีขึ้นไป	.5257*	.3591*	.3074*	.2889*	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะเป็นเทศบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว ด้านหน้าที่ของเทศบาลตำบลแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 4 คู่ ได้แก่

ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ ที่มีอายุ 58ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะเป็นเทศบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว ด้านหน้าที่ของเทศบาลตำบล แตกต่างจากประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุระหว่าง 18-27 ปี อายุระหว่าง 28-37 ปี อายุระหว่าง 38-47 ปีและอายุระหว่าง 48-57 ปี

ตารางที่ 4.21 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล จำแนกตามอายุ

อายุ	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.710	4	0.427	0.860	0.488
ภายในกลุ่ม	191.435	385	0.497		
รวม	193.144	389			

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะเป็นเทศบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.22 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลออนแก้ว โดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามการศึกษา

การศึกษา	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ประถมศึกษา	102	3.56	0.58	มาก
มัธยมต้น	54	3.30	0.72	ปานกลาง
มัธยมปลาย/ปวช.	87	3.21	0.80	ปานกลาง
อนุปริญญา	33	3.40	0.58	มาก
ปริญญาตรีขึ้นไป	104	3.48	0.50	มาก
อื่นๆ	10	3.82	0.39	มาก
รวม	390	3.42	0.65	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.22 พบว่า ประชากรกลุ่มตัวอย่างจำแนก ตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านการศึกษามีความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลออนแก้ว โดยรวมทั้ง 3 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง และแยกตามระดับการศึกษาดังรายละเอียดตารางที่ 4.22

ตารางที่ 4.23 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลออนแก้ว โดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามการศึกษา

การศึกษา	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	8.649	5	1.730	4.231	0.001*
ภายในกลุ่ม	156.989	384	0.409		
รวม	165.638	389			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.23 พบว่า ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะเป็นเทศบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลออนแก้ว โดยรวมทั้ง 3 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD ดังตารางที่ 4.24

ตารางที่ 4.24 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว โดยรวมทั้ง 3 ด้าน ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน ด้วยวิธีการของ LSD

การศึกษา	ประถมศึกษา	มัธยมต้น	มัธยมปลาย/ปวช.	อนุปริญญา	ปริญญาตรีขึ้นไป	อื่น ๆ
ประถมศึกษา		.2592*	.3490*			
มัธยมต้น	-.2592*					-.5188*
มัธยมปลาย/ปวช.	-.3490*				-.2770*	-.6085*
อนุปริญญา						
ปริญญาตรีขึ้นไป				.2770*		
อื่น ๆ		.5188*	.6085*			

จากตารางที่ 4.24 พบว่า การยกฐานะเป็นเทศบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว โดยรวมทั้ง 3 ด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 5 คู่ ได้แก่

1. ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาที่มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะเป็นเทศบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว โดยรวมทั้ง 3 ด้านแตกต่างจากประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมต้นและระดับมัธยมปลาย/ปวช.
2. ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมต้นมีความคิดเห็นต่อการยกฐานะเป็นเทศบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว โดยรวมทั้ง 3 ด้านแตกต่างจากประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาและระดับอื่น ๆ
3. ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมปลาย/ปวช. มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะเป็นเทศบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว โดยรวมทั้ง 3 ด้านแตกต่างจากประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ระดับอนุปริญญา และระดับอื่น ๆ
4. ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปมีความคิดเห็นต่อการยกฐานะเป็นเทศบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว โดยรวมทั้ง 3 ด้านแตกต่างจากประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมปลาย/ปวช.
5. ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับอื่น ๆ มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว โดยรวมทั้ง 3 ด้านแตกต่างจากประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมต้นและระดับมัธยมปลาย/ปวช.

ตารางที่ 4.25 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาลตำบล จำแนกตามการศึกษา

การศึกษา	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	5.260	5	1.052	1.742	0.124
ภายในกลุ่ม	231.865	384	0.604		
รวม	237.125	389			

จากตารางที่ 4.25 พบว่า ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะเป็นเทศบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว ด้าน โครงสร้างการบริหารงานของเทศบาลตำบลไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.26 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว ด้านหน้าที่ของเทศบาลตำบล จำแนกตามการศึกษา

การศึกษา	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	6.162	5	1.232	2.387	0.038*
ภายในกลุ่ม	198.233	384	0.516		
รวม	204.395	389			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.26 พบว่า ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะเป็นเทศบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว ด้านหน้าที่ของเทศบาลตำบลแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD ดังตารางที่ 4.27

ตารางที่ 4.27 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว ด้านหน้าที่ของเทศบาลตำบล ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน ด้วยวิธีการของ LSD

การศึกษา	ประถม ศึกษา	มัธยมต้น	มัธยมปลาย/ ปวช.	อนุปริญญา	ปริญญาตรี ขึ้นไป	อื่น ๆ
ประถมศึกษา มัธยมต้น			.2821*			
มัธยมปลาย/ปวช.	-.2821*				-.2444*	-.5328*
อนุปริญญา						
ปริญญาตรีขึ้นไป			.2444*			
อื่น ๆ			.5328*			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.27 พบว่า ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะเป็นเทศบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว ด้านหน้าที่ของเทศบาลตำบลแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 คู่ ได้แก่

1. ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว ด้านหน้าที่ของเทศบาลตำบล แตกต่างจากประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมปลาย/ปวช.
2. ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะเป็นเทศบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว ด้านหน้าที่ของเทศบาลตำบล แตกต่างจากประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมปลาย/ปวช.
3. ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับอื่นๆ มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะเป็นเทศบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว ด้านหน้าที่ของเทศบาลตำบล แตกต่างจากประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมปลาย/ปวช.

ตารางที่ 4.28 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล จำแนกตามการศึกษา

การศึกษา	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	12.374	5	2.475	5.257	0.000*
ภายในกลุ่ม	180.770	384	0.471		
รวม	193.144	389			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.28 พบว่า ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะเป็นเทศบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD ดังตารางที่ 4.29

ตารางที่ 4.29 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน ด้วยวิธีการของ LSD

การศึกษา	ประถมศึกษา	มัธยมต้น	มัธยมปลาย/ปวช.	อนุปริญญา	ปริญญาตรีขึ้นไป	อื่น ๆ
ประถมศึกษา		.3077*	.4206*			
มัธยมต้น	-.3077*					-.6180*
มัธยมปลาย/ปวช.	-.4206*				-.3241*	-.7309*
อนุปริญญา						-.5277*
ปริญญาตรีขึ้นไป			.3241*			
อื่น ๆ		.6180*	.7309*	.5277*		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.29 พบว่า ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะเป็นเทศบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 6 คู่ ได้แก่

1. ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาที่มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล แตกต่างจากประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมต้นและระดับมัธยมปลาย/ปวช.

2. ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปมีความคิดเห็นต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล แตกต่างจากประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมปลาย/ปวช.

3. ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับอื่นๆมีความคิดเห็นต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล แตกต่างจากประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมต้น ระดับมัธยมปลาย/ปวช. และระดับอนุปริญญา

ตารางที่ 4.30 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้วโดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
รับราชการ	80	3.55	0.50	มาก
รับจ้าง	141	3.38	0.75	ปานกลาง
เกษตรกร	17	3.62	0.37	มาก
ทำธุรกิจส่วนตัว	96	3.36	0.68	ปานกลาง
อื่น ๆ	56	3.35	0.52	ปานกลาง
รวม	390	3.42	0.65	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.30 พบว่า ประชากรกลุ่มตัวอย่างจำแนก ตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพมีความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว โดยรวมทั้ง 3 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง และแยกตามอาชีพดังรายละเอียดตารางที่ 4.30

ตารางที่ 4.31 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว โดยรวมทั้ง 3 ด้านจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.918	5	0.729	1.726	0.143
ภายในกลุ่ม	162.720	384	0.423		
รวม	165.638	389			

จากตารางที่ 4.31 พบว่า ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะเป็นเทศบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว โดยรวมทั้ง 3 ด้าน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.32 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาลตำบล จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.908	4	0.727	1.195	0.312
ภายในกลุ่ม	234.217	385	0.608		
รวม	237.125	389			

จากตารางที่ 4.32 พบว่า ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว ด้าน โครงสร้างการบริหารงานของเทศบาลตำบล ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.33 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว ด้านหน้าที่ของเทศบาลตำบล จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพ

อาชีพ	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	7.548	4	1.887	3.690	0.006*
ภายในกลุ่ม	196.847	385	0.511		
รวม	204.395	389			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.33 พบว่า ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว ด้านหน้าที่ของเทศบาลตำบลแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD ดังตารางที่ 4.34

ตารางที่ 4.34 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว ด้านหน้าที่ของเทศบาลตำบล ที่มีอาชีพแตกต่างกัน ด้วยวิธีการ LSD

อาชีพ	รับราชการ	รับจ้าง	เกษตรกร	ทำธุรกิจส่วนตัว	อื่น ๆ
รับราชการ		.3396*			.2783*
รับจ้าง	-.3396*		-.3731*	-.1988*	
เกษตรกร		.3731*			
ทำธุรกิจส่วนตัว		.1988*			
อื่น ๆ	-.2783*				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.34 พบว่า ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะเป็นเทศบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว ด้านหน้าที่ของเทศบาลตำบลแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 4 คู่ ได้แก่

1. ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรับราชการมีความคิดเห็นต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว ด้านหน้าที่ของเทศบาลตำบลแตกต่างจากประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรับจ้างและอาชีพอื่นๆ

2. ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรับจ้างมีความคิดเห็นต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว ด้านหน้าที่ของเทศบาลตำบล แตกต่างจากประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพเกษตรกรและอาชีพทำธุรกิจส่วนตัว

ตารางที่ 4.35 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้วด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4.866	4	1.217	2.488	0.043*
ภายในกลุ่ม	188.278	385	0.489		
รวม	193.144	389			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.35 พบว่า ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้วด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบลแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD ดังตารางที่ 4.36

จากตารางที่ 4.37 พบว่า ประชากรกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพ มีความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว โดยรวมทั้ง 3 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง และแยกตามสถานภาพดังรายละเอียดตารางที่ 4.37

ตารางที่ 4.38 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว โดยรวมทั้ง 3 ด้านจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพ

สถานภาพ	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.429	3	0.476	1.120	0.341
ภายในกลุ่ม	164.209	386	0.425		
รวม	165.638	389			

จากตารางที่ 4.38 พบว่า ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว โดยรวมทั้ง 3 ด้านไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.39 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาลตำบล จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพ

สถานภาพ	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.255	3	0.418	0.684	0.562
ภายในกลุ่ม	235.871	386	0.611		
รวม	237.125	389			

จากตารางที่ 4.39 พบว่า ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาลตำบลไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.40 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว ด้านหน้าที่ของเทศบาลตำบล จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพ

สถานภาพ	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.635	3	0.545	1.037	0.376
ภายในกลุ่ม	202.760	386	0.525		
รวม	204.395	389			

จากตารางที่ 4.40 พบว่า ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว ด้านหน้าที่ของเทศบาลตำบล ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.41 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพ

สถานภาพ	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.488	3	0.496	0.999	0.393
ภายในกลุ่ม	191.656	386	0.497		
รวม	193.144	389			

จากตารางที่ 4.41 พบว่า ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบลไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่

ผู้วิจัยตั้งคำถามแบบปลายเปิด (Open Ended Questionnaire) สำหรับประชาชนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหา การยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ ใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย ปรากฏว่า ประชากรกลุ่มตัวอย่าง แสดงข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาในแบบสอบถามจำนวน 194 คน จากจำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 390 คน คิดเป็นร้อยละ 49.74 และ ประชากรกลุ่มตัวอย่าง แสดงข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหา ในแบบสอบถามจำนวน 217 คน จากจำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 390 คน คิดเป็นร้อยละ 55.64 ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 4.42 แสดงปัญหาการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาลตำบล

ปัญหา	ความถี่
1. คณะเทศมนตรีไม่มีความโปร่งใสในการบริหารงาน	52
รวม	52

จากตารางที่ 4.42 พบว่า ปัญหาการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้วด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาลตำบลคือ คณะเทศมนตรีไม่มีความโปร่งใสในการบริหารงาน ความถี่ 52 คน

ตารางที่ 4.43 แสดงปัญหาการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว ด้านหน้าที่ของเทศบาลตำบล

ปัญหา	ความถี่
1. เทศบาลขอรับการขุดงานจากหน่วยงานอื่น ๆ มากเกินไป	47
2. ประชาชนมีส่วนร่วมในการออกความคิดเห็นน้อย	27
รวม	74

จากตารางที่ 4.43 พบว่า ปัญหาการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาลตำบล คือ เทศบาลตอบรับการขอดูงานจากหน่วยงานอื่นๆ มากเกินไป ความถี่ 47 คน และประชาชนมีส่วนร่วมในการออกความคิดเห็นน้อย ความถี่ 27 คน

ตารางที่ 4.44 แสดงปัญหาการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล

ปัญหา	ความถี่
1. ประชาชนไม่ทราบงบประมาณที่แท้จริงของเทศบาล	36
2. โครงการต่างๆ ไม่สมบูรณ์ ไม่มีความต่อเนื่อง งบประมาณไม่เพียงพอ	32
รวม	68

จากตารางที่ 4.44 พบว่า ปัญหาการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล คือ ประชาชนไม่ทราบงบประมาณที่แท้จริงของเทศบาล ความถี่ 36 คน และ โครงการต่างๆ ไม่สมบูรณ์ ไม่มีความต่อเนื่อง งบประมาณไม่เพียงพอ ความถี่ 32 คน

ตารางที่ 4.45 แสดงแนวทางแก้ไขการยกฐานะเป็นเทศบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาลตำบล

แนวทางแก้ไข	ความถี่
1. คณะเทศมนตรีควรแจ้งผลการปฏิบัติงานให้ประชาชนทราบตามสื่อต่างๆ	67
2. คณะเทศมนตรีควรรับฟังความคิดเห็นและการร้องเรียนของประชาชน	38
รวม	105

จากตารางที่ 4.45 พบว่า แนวทางแก้ไขการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาลตำบล คือ คณะเทศมนตรีควรแจ้งผลการปฏิบัติงานให้ประชาชนทราบตามสื่อต่าง ๆ ความถี่ 67 คน และคณะเทศมนตรีควรรับฟังความคิดเห็นและการร้องเรียนของประชาชน ความถี่ 38 คน

ตารางที่ 4.46 แสดงแนวทางแก้ไขการยกฐานะเป็นเทศบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว ด้านหน้าที่ของเทศบาลตำบล

แนวทางแก้ไข	ความถี่
1. การจัดทำโครงการต่างๆ ควรมีการลงประชามติในพื้นที่	46
2. ควรลดการตอบรับการขอลูกงานจากหน่วยงานอื่นๆ ให้น้อยลง	23
รวม	69

จากตารางที่ 4.46 พบว่า แนวทางแก้ไขการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว ด้านหน้าที่ของเทศบาลตำบล คือ การจัดทำโครงการต่าง ๆ ควรมีการลงประชามติในพื้นที่ ความถี่ 46 คน และควรลดการตอบรับการขอลูกงานจากหน่วยงานอื่น ๆ ให้น้อยลง ความถี่ 23 คน

ตารางที่ 4.47 แสดงข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหาการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล

แนวทางแก้ไข	ความถี่
1. ควรมีการแจ้งงบประมาณประจำปีของเทศบาล	43
รวม	43

จากตารางที่ 4.47 พบว่า แนวทางแก้ไขการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล คือ ควรมีการแจ้งงบประมาณประจำปีของเทศบาล ความถี่ 43 คน

บทที่ 5

ผลสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระดับความคิดเห็น ของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว จำแนกตามตัวปัจจัยพื้นฐาน เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไข การยกฐานะเป็นเทศบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว โดยการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 390 ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปผลของการวิจัย ดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็น เพศหญิงจำนวน 218 คน คิดเป็นร้อยละ 55.9 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 38-47 ปี จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 28.7 สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน 104 คนคิดเป็นร้อยละ 26.7 ใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างจำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 36.2 มีสถานภาพสมรสอยู่ด้วยกัน จำนวน 275 คน คิดเป็นร้อยละ 70.5

5.1.2 ความคิดเห็นของ ประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว เมื่อแยกเป็นรายด้านพบว่า

5.1.2.1 ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาลตำบล พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว โดยรวมมีค่าเฉลี่ย 3.41 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อจากค่าเฉลี่ย พบว่า ท่านคิดว่าการเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้การบริหารงานมีความโปร่งใส และมีประสิทธิภาพมากขึ้น รองลงมา คือ การเป็นเทศบาลจะทำให้ประชาชนสามารถตรวจสอบการปฏิบัติงานของคณะผู้บริหารได้มากยิ่งขึ้น มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือท่านเห็นว่าจำนวนสมาชิกสภาเทศบาลตำบล 12 คน มีความเหมาะสมต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล ตามลำดับ

5.1.2.2 ด้านหน้าที่ของเทศบาลตำบล พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อจากค่าเฉลี่ย พบว่า ท่านคิดว่าการเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้มีการบริการสาธารณะ

ดีขึ้น รองลงมาคือ ท่านคิดว่าการเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้การป้องกันบรรเทาสาธารณภัยได้ดีขึ้น มีค่าเฉลี่ยที่ต่ำสุด คือ ท่านคิดว่าการเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมน้อยลงตามลำดับ

5.1.2.3 ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อจากค่าเฉลี่ย พบว่า ท่านคิดว่าการเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้การเก็บภาษีและค่าธรรมเนียมต่างๆ ได้มากขึ้น รองลงมาคือ ท่านคิดว่าการเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้มีวัสดุครุภัณฑ์เครื่องมือและสำนักงาน ในการปฏิบัติงานที่ดีขึ้นมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ท่านคิดว่าองค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว ในปัจจุบันมีรายได้ งบประมาณเพียงพอต่อการพัฒนาท้องถิ่น จึงต้องยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล ตามลำดับ

5.1.3 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ประชากรที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะเป็นเทศบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว ไม่แตกต่างกัน โดยมีค่าสถิติทดสอบ t-test ไม่มีความแตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้

ประชากรที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว แตกต่างกัน โดยมีค่าสถิติทดสอบ F-test มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ซึ่งได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ LSD

ประชากรที่มีการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว แตกต่างกัน โดยมีค่าสถิติทดสอบ F-test มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ซึ่งได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ LSD

ประชากรที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะเป็นเทศบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว แตกต่างกัน โดยมีค่าสถิติทดสอบ F-test มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ซึ่งได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ LSD

ประชากรที่มีสถานภาพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว ไม่แตกต่างกัน โดยมีค่าสถิติทดสอบ F-test ไม่มีความแตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้

5.1.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว สรุปได้ดังนี้

5.1.4.1 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการยกฐานะเป็นเทศบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว

พบว่า ประชาชนได้นำเสนอข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการยกฐานะเป็นเทศบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว เรียงตามลำดับดังนี้

1. คณะเทศมนตรีไม่มีความโปร่งใสในการบริหารงาน
2. เทศบาลตอบรับการขอคูงานจากหน่วยงานอื่น ๆ มากเกินไป
3. ประชาชนไม่ทราบงบประมาณที่แท้จริงของเทศบาล
4. โครงการต่างๆไม่สมบูรณ์ไม่มีความต่อเนื่อง งบประมาณไม่เพียงพอ
5. ประชาชนมีส่วนร่วมในการออกความคิดเห็นน้อย

5.1.4.2 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหา การยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว

พบว่า ประชาชนได้นำเสนอข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหาการยกฐานะเป็นเทศบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว เรียงตามลำดับดังนี้

1. คณะเทศมนตรีควรแจ้งผลการปฏิบัติงานให้ประชาชนทราบตามสื่อต่างๆ
2. การจัดทำโครงการต่างๆ ควรมีการลงประชามติในพื้นที่
3. ควรมีการแจ้งงบประมาณประจำปีของเทศบาล
4. ควรลดการตอบรับการขอคูงานจากหน่วยงานอื่นๆ ให้น้อยลง
5. คณะเทศมนตรีควรรับฟังความคิดเห็นและการร้องเรียนของประชาชน

5.2 อภิปรายผล

จากผลการศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ ใน 3 ด้าน คือ ด้าน โครงสร้างการบริหารงานของเทศบาลตำบล ด้านหน้าที่ของเทศบาลตำบล ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล ผู้วิจัยได้แยกอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานของการวิจัย ได้ดังนี้

5.2.1 การวิเคราะห์ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว

พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว โดยภาพรวมทั้ง 3 ด้าน คือ ด้าน โครงสร้างการบริหารงานของเทศบาลตำบล ด้านหน้าที่ของ

เทศบาลตำบล ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อภิปรายได้ว่า ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้วมีความรู้ความเข้าใจ และพร้อมที่จะให้องค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้วยกฐานะเป็นเทศบาลดอนแก้วได้ เพราะประชาชนมีความคิดเห็นว่าจะถ้าได้รับการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลดอนแก้วแล้ว การบริหารงานจะมีความโปร่งใส ประชาชนสามารถตรวจสอบการปฏิบัติงานของคณะผู้บริหารได้ จะได้รับการบริการด้านสาธารณสุขดีขึ้น และเทศบาลจะมีรายได้จากการเก็บภาษีและค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ได้มากขึ้น ทำให้องค์กรมีการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะเกิดผลดีกับประชาชนในวันข้างหน้าต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรศักดิ์ สีใจเจริญ ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอน้ำโสม จังหวัดลำพูน ผลการวิจัยพบว่า โครงการหรือกิจกรรมที่ประชาชนที่มีส่วนร่วมมากที่สุด คือ โครงการสร้างพื้นฐานถัดไป คือ การพัฒนาและส่งเสริมอาชีพ โดยลักษณะการเข้าไปมีส่วนร่วมจะเข้าไปแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะมากที่สุด รองลงมาเป็นการที่ประชาชนได้รับประโยชน์จากโครงการหรือกิจกรรม ประชาชนก็มีความพึงพอใจต่อการเปิดโอกาสขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เข้าไปมีส่วนร่วมในระดับปานกลางค่อนข้างสูง และเข้าไปมีส่วนร่วมนั้นจะเป็นแบบผ่านตัวแทน คือ สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล รองลงมาคือ การมีส่วนร่วมในฐานะสมาชิกกลุ่มต่าง ๆ ที่ตั้งขึ้นในหมู่บ้านบริหารสำหรับสาเหตุที่เข้าไปมีส่วนร่วมก็เพราะได้มีโอกาสร่วมรับผิดชอบงานของท้องถิ่นตนเอง ซึ่งจะทำให้งานขององค์การบริหารส่วนตำบลมีประสิทธิภาพขึ้น อีกทั้งยังถือเป็นวิธีหนึ่งในการควบคุมการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ที่เป็นเช่นนี้อภิปรายได้ว่า ปัจจุบันประชาชนในตำบลดอนแก้วมีความหนาแน่นเพิ่มขึ้นจนเข้าหลักเกณฑ์ที่จะยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลได้ จึงทำให้การจัดเก็บภาษีและค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ได้มากขึ้นกว่าเดิม จึงทำให้มีเงินในคลังมาก สามารถที่จะพัฒนาองค์กรและคุณภาพความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชนได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดระบบเทศบาลของไทยด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาล มาตรา 66 เทศบาลมีรายได้จาก (1) ภาษีอากรตามแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้ (2) ค่าธรรมเนียมค่าใบอนุญาตและค่าปรับตามแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้ ประกอบกับปัจจุบันประชาชนมีอาชีพ และได้รับการศึกษาที่ดีขึ้นทำให้มีความสนใจติดตามผลการปฏิบัติงานหน่วยงานท้องถิ่น และอยากมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของตนมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สิทธิศักดิ์ รูปขำดี ศึกษาเรื่อง แนวทางการเสริมสร้างความร่วมมือของประชาชนในการชำระภาษีให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวน อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า ประชาชน

มีความคิดเห็นว่าแนวทางการเสริมสร้างความร่วมมือของประชาชนในการชำระภาษีให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลแม่แว่น ที่ได้มีการทำเป็นประจำทุกปีนั้นเป็นแนวทางที่พอใช้ได้ แนวทางการเสริมสร้างความร่วมมือที่สำคัญ ได้แก่ การเชิญประชาชนเข้ามาร่วมประชุม เพื่อประชาสัมพันธ์ขอความร่วมมือในการจัดเก็บภาษี ชี้แจงให้ประชาชนทราบและเข้าใจเกี่ยวกับรายละเอียดในการจัดเก็บภาษี ตลอดจนการอธิบายให้ชาวบ้านเข้าใจถึงหน้าที่ของตนที่ต้องชำระภาษี แนวทางการชำระภาษี มีการติดตามและตักเตือนให้ชาวบ้านชำระภาษีให้ตรงตามกำหนด

ในด้านความร่วมมือ พบว่า ประชาชนให้ความร่วมมือในการชำระภาษีทุกประเภทให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นอย่างดี

ในส่วนของระบบการบริหารการจัดเก็บภาษีในด้านหลักเกณฑ์การจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่แว่น ประชาชนเห็นว่าหลักการจัดเก็บภาษียังไม่ดี แต่เห็นว่าวิธีการจัดเก็บภาษีที่องค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินการเป็นวิธีการจัดเก็บที่ดี สำหรับปัญหาอุปสรรคนั้น ประชาชนผู้เสียภาษีเห็นว่า อัตราภาษีที่เก็บสูงเกินไป วิธีการคำนวณภาษี และการประเมินภาษีซ้ำซ้อน เป็นต้น

เมื่อแยกเป็นรายด้านเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่สามารถนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

5.2.1.1 ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาลตำบล ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ 1 การเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้การบริหารงานมีความโปร่งใส มีประสิทธิภาพมากขึ้น มีระดับค่าเฉลี่ยสูงสุด ที่เป็นเช่นนี้อภิปรายได้ว่า เมื่อมีการยกฐานะจาก องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล ประชาชนจะเข้ามามีส่วนร่วมในโครงการหรือกิจกรรมที่ทางเทศบาลได้จัดทำขึ้น โดยการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่จากชุมชนเข้าไปเป็นกรรมการร่วมกับข้าราชการ ตลอดจนมีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่าง ๆ ให้ประชาชนได้รับทราบ โดยทั่วถึง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมบัติ แก้วบุตตา ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อองค์การบริหารส่วนตำบลพญาเย็น อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบลผ่านสื่อต่าง ๆ อยู่ในระดับปานกลาง โดยได้รับข่าวสารมากที่สุดจากสื่อบุคคล ได้แก่ สมาชิกในครอบครัว ญาติ เพื่อน และสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลประชาชน โดยส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการเป็นเทศบาล จะทำให้การบริหารงาน มีความโปร่งใส มีประสิทธิภาพมากขึ้นและประชาชนสามารถตรวจสอบการปฏิบัติงานของคณะผู้บริหาร ได้มากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมบัติ ชำรงธัญวงศ์ ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการยกฐานะเทศบาลนครยะลา ผลการวิจัยพบว่า ความสำเร็จของการบริหารงานเทศบาลนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายด้าน แต่ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารเทศบาลเป็น

ปัจจัยที่มีความสำคัญสูงสุด เพราะผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำสูงจะสามารถปรับจูนค้อยให้เป็นจุดแข็ง และสร้างสรรค์ความสำเร็จในการพัฒนาเทศบาลได้อย่างเป็นรูปธรรม โดยได้รับความร่วมมือจากประชาชนในเขตเทศบาลอย่างกว้างขวาง ทั้งความร่วมมือในการพัฒนาโครงการต่างๆ และความร่วมมือในการชำระภาษีอากรอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย ทั้งปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารเทศบาลนครยะลา ปัจจัยด้านบทบาทของข้าราชการประจำของเทศบาลนครยะลา และปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตเทศบาลยะลา ล้วนมีผลต่อการยกฐานะของเทศบาลนครยะลาทั้งสิ้น ตลอดจนมีอิทธิพลระหว่างกันเองด้วย

ส่วนความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาลตำบล ข้อที่ 5 การที่มีจำนวนสมาชิกสภาเทศบาลตำบล 12 คน มีความเหมาะสมต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล มีระดับต่ำสุดที่เป็นเช่นนี้ อภิปรายได้ว่า โดยปกติขณะที่มีฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ได้มาจากการเลือกตั้งหมู่บ้านละ 2 คน ภายในตำบลซึ่งเมื่อรวมเข้าด้วยกันแล้วจะมีจำนวนที่มากกว่าโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาลที่กำหนดให้มีจำนวน 12 คน และที่สำคัญชาวบ้านยังกลัวว่างบประมาณและโครงการต่าง ๆ จะไม่ได้รับเพราะว่าคนที่ได้รับเลือกตั้งไปนั้น ไม่ได้เป็นคนในหมู่บ้านของตนเอง จึงทำให้ข้อที่ 5 นี้มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

5.2.1.2 ด้านหน้าที่ของเทศบาลตำบล ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ 21 การเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้มีบริการสาธารณสุขดีขึ้น ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า ประชากรส่วนใหญ่ มีความเห็นว่าการเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้มีบริการด้านต่างๆดีขึ้นเนื่องจากว่าเทศบาลมีความพร้อมในทุกด้าน เช่น ด้านงบประมาณ บุคลากร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิษเกษม วรรณรัตน์ ศึกษาเรื่อง ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลของประชาชนในตำบลเมืองงาย อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า ในการศึกษาความรู้และความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล แบ่งออกเป็น 8 ประเด็น คือ อำนาจหน้าที่ของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล อำนาจหน้าที่ของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล อำนาจหน้าที่ของพนักงานส่วนตำบล อำนาจหน้าที่ในการกำหนดนโยบายและแผนพัฒนา อำนาจหน้าที่ในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี อำนาจหน้าที่ในการจัดการบริหารงานบุคคล อำนาจหน้าที่ในการบริการสาธารณะ และอำนาจหน้าที่ในการนำนโยบายมาปฏิบัติ พบว่า ทั้ง 8 ประเด็นดังกล่าวประชาชนมีความรู้และความเข้าใจในอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลระดับมาก

ส่วนความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาลตำบล ข้อที่ 24 การเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมน้อยลง มีระดับต่ำสุดที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า ประชาชนได้รู้ถึงปัญหาที่เกิดเพราะปัญหาข้อสิ่งแวดล้อมจำเป็นต้องมีการร่วมมือกันทุกๆ องค์กรทั้งในระดับโลกและระดับประเทศ แต่การจะช่วยให้ได้ผลดีก็จำเป็นต้องเริ่มจากชุมชนถึงจะได้ผล ดังนั้นประชาชนจึงไม่หวังผลของการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมมากนัก อย่างไรก็ตามองค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้วได้มีการบริหารจัดการขยะให้มีขยะน้อยลงโดยมีการเชิญชวนให้ประชาชนคัดแยกขยะเพื่อนำไปขายหรือทำปุ๋ย จึงเกิดโครงการขยะทองคำของตำบล

5.2.1.3 ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ 28 การเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้การเก็บภาษีและค่าธรรมเนียมต่างๆ ได้มากขึ้น ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า ประชาชนให้ความร่วมมือในการชำระภาษีและค่าธรรมเนียมต่างๆ ทำให้มีงบประมาณในการพัฒนา บุคลากร วัสดุครุภัณฑ์สำนักงานให้ดีขึ้นเพื่อรองรับการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สิทธิศักดิ์ รูปขำดี ศึกษาเรื่องแนวทางการเสริมสร้างความร่วมมือของประชาชนในการชำระภาษีให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวน อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่าแนวทางการเสริมสร้างความร่วมมือของประชาชนในการชำระภาษีให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวน ที่ได้มีการทำเป็นประจำทุกปีนั้นเป็นแนวทางที่พอใช้ได้ แนวทางการเสริมสร้างความร่วมมือที่สำคัญได้แก่ การเชิญประชาชนเข้ามาร่วมประชุม เพื่อประชาสัมพันธ์ขอความร่วมมือในการจัดเก็บภาษีชี้แจงให้ประชาชนทราบและเข้าใจเกี่ยวกับรายละเอียดในการจัดเก็บภาษี ตลอดจนการอธิบายให้ชาวบ้านเข้าใจถึงหน้าที่ของคนที่ต้องชำระภาษี แนวทางการชำระภาษี มีการติดตามและดักเตือนให้ชาวบ้านชำระภาษีให้ตรงตามกำหนด

จากการวิจัย องค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว จำเป็นต้องมีการเชิญประชาชนเข้ามาร่วมประชุม เพื่อประชาสัมพันธ์ขอความร่วมมือในการจัดเก็บภาษี ชี้แจงให้ประชาชนทราบและเข้าใจเกี่ยวกับรายละเอียดในการจัดเก็บภาษี อัตราเก็บภาษีที่สูงขึ้น วิธีการคำนวณภาษี และการประเมินภาษี ตลอดจนการอธิบายให้ชาวบ้านเข้าใจถึงหน้าที่ของคนที่ต้องชำระภาษี และความสำคัญของการเก็บภาษี เพื่อให้การจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้วดีขึ้น และการพัฒนาขององค์กรเป็นเทศบาลตำบลอย่างมั่นคง

ส่วนความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล ข้อที่ 26 องค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว ใน

ปัจจุบันมีรายได้งบประมาณเพียงพอต่อการพัฒนาท้องถิ่น จึงต้องยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล มีระดับต่ำสุดที่เป็นเช่นนี้อภิปรายได้ว่า ประชาชนส่วนใหญ่ไม่ทราบว่ารายรับรายจ่ายที่แท้จริงขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว ว่ามีเท่าไรต่อปี และการยกฐานะเป็นเทศบาลจำเป็นต้องใช้รายได้มาเป็นหลักเกณฑ์ในการยกฐานะเป็นเทศบาลหรือไม่ จึงทำให้ความคิดเห็นของประชาชนมีระดับต่ำ

ดังนั้นองค์การบริหารส่วนตำบล จำเป็นต้องมีการประชาสัมพันธ์ทางสื่อต่างๆ ให้ประชาชนได้รับรู้ข่าวสารรายรับรายจ่ายในแต่ละปีของ องค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้วและให้ความรู้แก่ประชาชน ว่าการรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลมีผลต่อการยกฐานะขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย

5.2.2 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประชากร ที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ประชาชนที่มี อายุ การศึกษาและอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้วแตกต่างกัน แต่พบว่าประชาชนที่มีเพศและสถานภาพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะเป็นเทศบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้วไม่แตกต่างกัน

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ผลการวิจัยพบว่าประชาชนส่วนมากมีความต้องการให้องค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว ยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล ฉะนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว ควรกำหนดเป็นนโยบายในการพัฒนาองค์กรต่อไปดังนี้

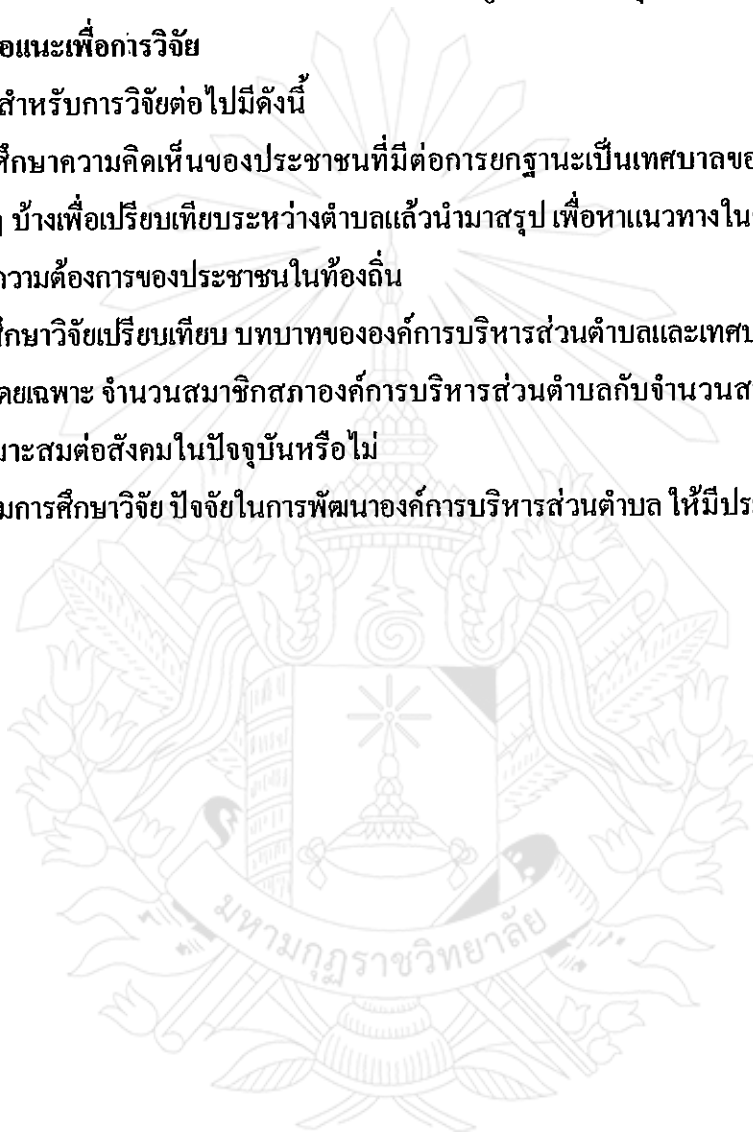
1. จากผลการวิจัยพบว่า ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาลตำบล ข้อที่ว่าการมีจำนวนสมาชิกสภาเทศบาลตำบล 12 คน ว่ามีความเหมาะสมต่อการเป็นเทศบาลตำบล มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด องค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว ควรมีการประชุมปรึกษาผู้รู้ ชักจูงหมายในการแก้ไขปัญหา เมื่อเทียบกับจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อการพัฒนาองค์กรให้ดียิ่งขึ้น
2. จากผลการวิจัยพบว่า ด้านหน้าที่ของเทศบาลตำบล ข้อที่ว่าการเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมน้อยลง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด องค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว ควรมีการส่งเสริมให้ประชาชนให้ความร่วมมือการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมให้มากและพัฒนาให้เป็นรูปธรรม
3. จากผลการวิจัยพบว่า ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล ข้อที่ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว ในปัจจุบันมีรายได้งบประมาณเพียงพอต่อการ พัฒนาท้องถิ่นจึงต้องยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด องค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว ควรมีการ

ประชาสัมพันธ์ การจัดเก็บภาษีรายได้ ใช้จ่ายและงบประมาณ โครงการพัฒนาต่าง ๆ เพื่อให้โอกาสประชาชนได้ มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ กิจกรรมที่องค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้วได้และสรุปผลการปฏิบัติงานประจำปี โดยการประชาสัมพันธ์ผ่านหอกระจายเสียงตำบลหรือหมู่บ้านและติดประกาศ และควรมีกล่องเสนอแนะความคิดเห็นสำหรับประชาชนได้แสดงความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว เพื่อจะได้นำปัญหามาปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไปมีดังนี้

1. ควรมีการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลอื่นๆ บ้างเพื่อเปรียบเทียบระหว่างตำบลแล้วนำมาสรุป เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาท้องถิ่นให้เป็นที่ไปตามความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น
2. ควรมีการศึกษาวิจัยเปรียบเทียบ บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาล ในการดำเนินงานด้านต่างๆ โดยเฉพาะ จำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกับจำนวนสมาชิกสภาเทศบาล ว่ามีความเหมาะสมต่อสังคมในปัจจุบันหรือไม่
3. ควรส่งเสริมการศึกษาวิจัย วิจัยในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

1. ภาษาไทย

1) หนังสือทั่วไป

- ชูวงศ์ ฉายะบุตร. การปกครองท้องถิ่นไทย. กรุงเทพมหานคร : บริษัท พินเนสพรีนติ้งแอนด์พรินติง จำกัด, 2539.
- ชูศักดิ์ เทียงตรง. การบริหารการปกครองท้องถิ่นไทย. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2538.
- ณรงค์ โพธิ์พุดตานนท์. ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2550.
- ประทาน คงฤทธิศีกษากร. การปกครองท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2526.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. พัฒนาการวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2526.
- พยนต์ เอี่ยมสำอาง. การปกครองท้องถิ่นไทย. กรุงเทพมหานคร : สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา, 2542.
- พิชิต ฤทธิ์จรูญ. ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : เฮ้าส์ ออฟ เดอร์มีสท์, 2547.
- ไพโรจน์ สุวรรณฉวี. ว่าที่ร้อยตรี. รวมกฎหมายท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร : แสงจันทร์การพิมพ์, 2548.
- ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542. กรุงเทพมหานคร : นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์จำกัด, 2546.
- วิญญู อังคนารักษ์. แนวคิดในการกระจายอำนาจการปกครองท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2539.
- สุจิตรา บุณยรัตพันธุ์. ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับรัฐประศาสนศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์เสมารธรรม, 2546.
- สุชา จันท์เอ็ม. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2524.
- เสนห์ จุ้ยโต. เอกสารการสอนชุดวิชาการบริหารการปกครองท้องถิ่น หน่วยที่ 1-7. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2535.
- องอาจ นัยพัฒน์. วิธีวิทยาการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : สามลดา, 2549.
- อนันต์ อนันตกุล. คนมหาดไทย 2497-2536. กรุงเทพมหานคร : ส่วนท้องถิ่น, 2540.

อุทัย หิรัญโต. การปกครองท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัดทิพย์อักษร, 2523.

2) วิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์/รายงานวิจัย

จิรศักดิ์ สีใจเจริญ. “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอบ้านโฮ่ง จังหวัดลำพูน”. การค้นคว้าแบบอิสระรัฐศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2543.

พิชเกษม วรรณรัตน์. “ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลของประชาชนในตำบลเมืองงาย อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่”. การค้นคว้าแบบอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2547.

ยุพาภรณ์ รักษาคุณ. “ทัศนคติของประชาชนต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาล : กรณีศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองควาย อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่”. การค้นคว้าแบบอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2546.

ลาวัณย์ จักรานันท์. “ความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาโท ภาคพิเศษ สาขาบริหารธุรกิจ MBA. สังกัดมหาวิทยาลัยของรัฐในเขตกรุงเทพมหานครต่อการจัดการศึกษาภาคพิเศษ”. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2540.

ลิขิต ธีรเวคิน. “การกระจายอำนาจและการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชนบท”. รายงานการวิจัย. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2525.

ศุภกิจ เบญจกัญญา. “ความรู้และความเข้าใจของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านภาค จังหวัดเชียงใหม่ เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของเทศบาล”. การค้นคว้าแบบอิสระรัฐศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2545.

สมบัติ แก้วบุคคา. “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อองค์การบริหารส่วนตำบลพญาเย็น อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา”. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2548.

สมบัติ ชำรงธัญวงศ์. “ปัจจัยที่มีผลต่อการยกฐานะเทศบาลนครยะลา”. รายงานการวิจัย. กรุงเทพมหานคร : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2539.

- สภาวดี ฤกษ์ดี. “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองไทร อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี”. สารนิพนธ์ศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, 2551.
- สหัสชัย เรียงรุ่งโรจน์. “ความคิดเห็นของประชาชนต่องานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนตำบล : ศึกษาเฉพาะกรณีบางกะดีและบ้านปทุม จังหวัดปทุมธานี”. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2545.
- สิทธิศักดิ์ รูปขำดี. “แนวทางการเสริมสร้างความร่วมมือของประชาชนในการชำระภาษีให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวน อำเภอพร้าวกะเทียม จังหวัดเชียงใหม่”. การค้นคว้าแบบอิสระรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2545 .
- สุรชาติ จึงดำรงกิจ. “ความคิดเห็นของตำรวจต่อการดำเนินงานโครงการพัฒนาสถานีตำรวจเพื่อประชาชนในจังหวัดขอนแก่น”. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2545.

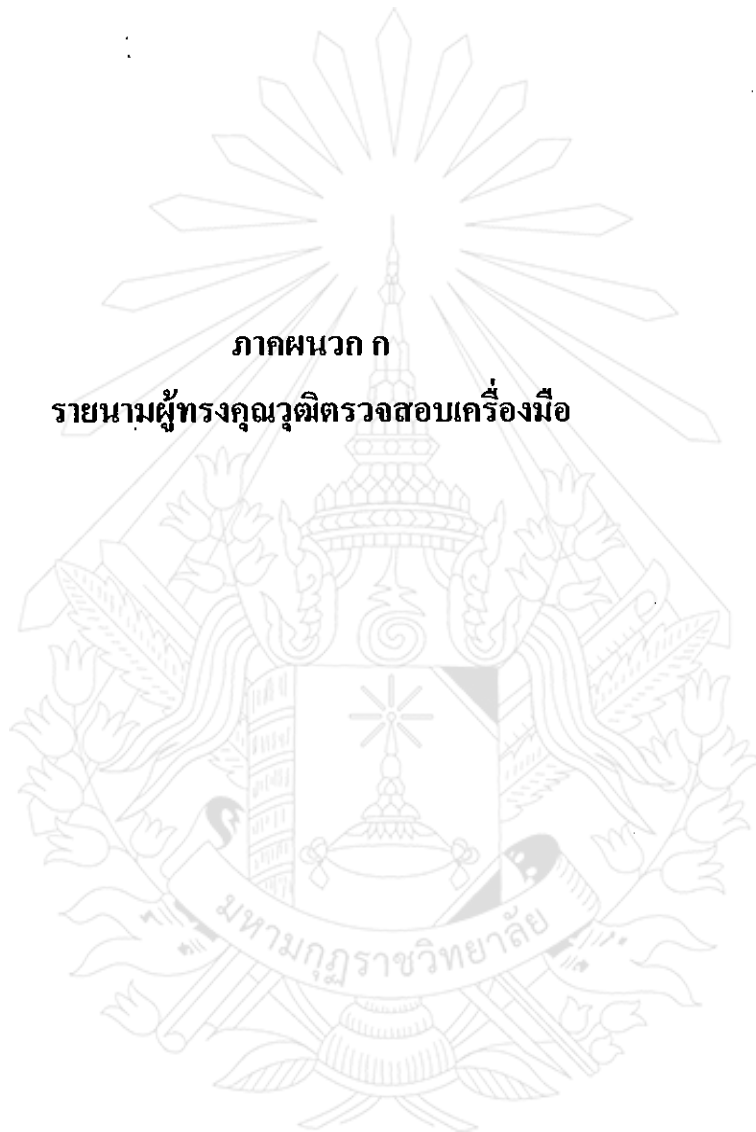
3) เอกสารอื่นๆ ที่ไม่ได้ตีพิมพ์

- กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น สำนักพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่น. “คู่มือการจัดตั้งยกฐานะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น.” กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่นกรมการปกครอง, 2546, (อัดสำเนา)
- วิญญู อังคนารักษ์. แนวคิดในการกระจายอำนาจการปกครองท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2519, (อัดสำเนา).

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัย

1. พระครูปลัดบุญธรรม ปุณฺณธมฺโม

การศึกษา น.ธ.เอก, พธ.บ., กศ.ม. (บริหารการศึกษา)
 ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ประจำ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
 วิทยาเขตล้านนา
 ผู้อำนวยการสำนักงานวิทยาเขต

2. อาจารย์ ดร.ตระกูล ชำนาญ

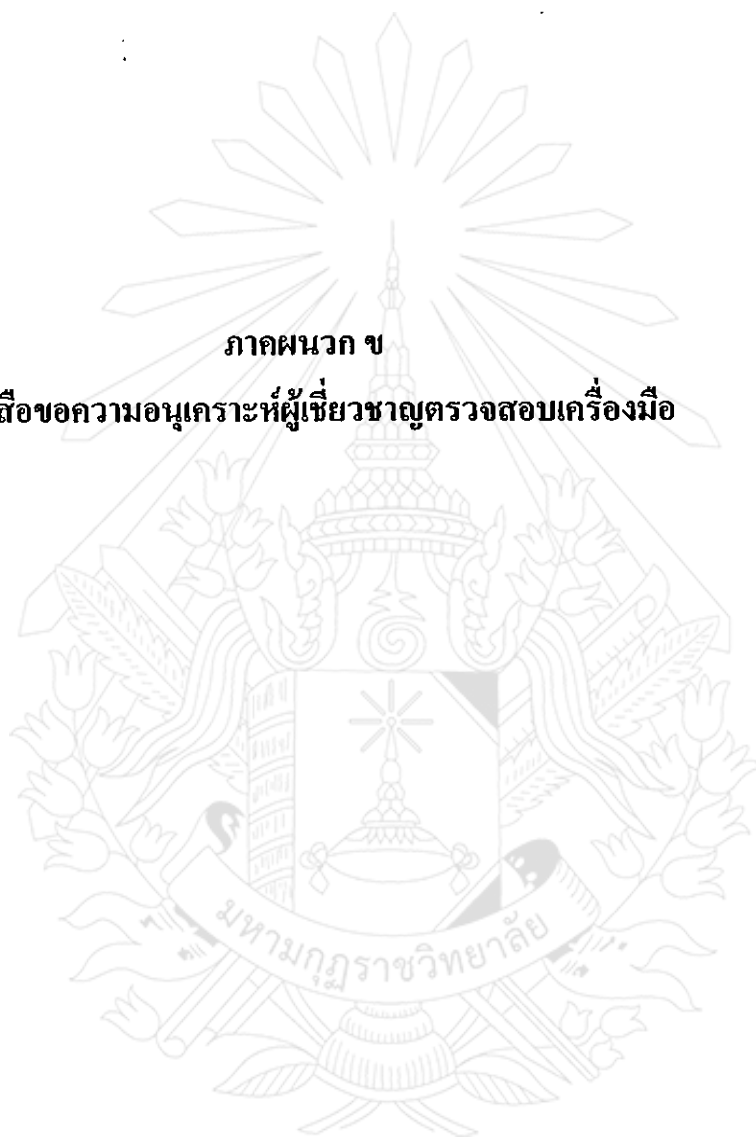
การศึกษา ปธ.7., ศน.บ., M.A.(Sociology)
 ศศ.ต.(การพัฒนาสังคม)
 ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ประจำ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
 วิทยาเขตล้านนา
 หัวหน้าฝ่ายจัดการศึกษามหาวิทยาลัยศาสนศาสตร์

3. นางอุบล ยะไวยักษ์

การศึกษา รป.ม., ศศ.บ.(การปกครอง)
 ตำแหน่งปัจจุบัน ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว อำเภอแม่ริม
 จังหวัดเชียงใหม่

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

ที่ ศธ 6013(1.9)/570

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา
 ๑๐๓ วัดเจดีย์หลวงวรวิหาร ถนนพระปกเกล้า ตำบลพระสิงห์
 อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ๕๐๒๐๐
 โทรศัพท์ : ๐-๕๓๒๗-๐๙๗๕-๖ โทรสาร : ๐-๕๓๒๑-๔๗๕๒
 www.lanna.mbu.ac.th

องค์การบริการส่วนตำบลดอนแก้ว
ค.ดอนแก้ว อ.แม่ริม
เลขที่รับ 42A8
27 ต.ค. 2551
11.๒๑

7 ตุลาคม 2551

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เจริญพร นางอุบล ยะไวยักษ์

ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้งวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ขอรับรองว่า นายเกษม ดอนดี เป็นนักศึกษา
 ระดับปริญญาโท รหัสนักศึกษา 5012204006 สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
 วิทยาเขตล้านนา

นักศึกษาผู้มีความประสงค์จะขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำสารนิพนธ์
 เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว อำเภอแม่ริม
 จังหวัดเชียงใหม่ ทั้งนี้ นักศึกษาผู้นี้ อยู่ในความควบคุมดูแลของ รศ.ดร.สุวิทย์ รุ่งวิสัย และ ผศ.อัครชัย ชัยแสง
 อาจารย์ที่ปรึกษา

ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้งวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือ
 ในครั้งนี้ และขอขอบคุณในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ที่ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่ นักศึกษาผู้นี้ด้วย

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดพิจารณา

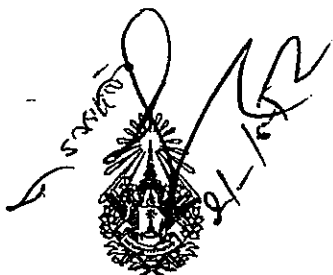
ขอเจริญพร

(พระมหาวีรศักดิ์ สุรเมธี)

เลขาธิการโครงการบัณฑิตศึกษา

ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้งวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน ศูนย์การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา โทร. 0-5327-0975-6 ต่อ 14

ที่ ศธ 6013(1.9)/466

วันที่ 7 ตุลาคม พ.ศ. 2551

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เจริญพร อาจารย์ตระกูล ชำนาญ

ศูนย์การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ขอรับรองว่า นายเกษม ดอนดี เป็นนักศึกษา ระดับปริญญาโท รหัสนักศึกษา 5012204006 สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

นักศึกษาผู้ี้มีความประสงค์ขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำสารนิพนธ์ เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ ทั้งนี้ นักศึกษาผู้นี้ อยู่ในความควบคุมดูแลของ รศ.ดร.สุวิทย์ รุ่งวิสัย และ ผศ.อัครชัย ชัยแสง อาจารย์ที่ปรึกษา

ศูนย์การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่ นักศึกษาผู้นี้ด้วย

จึงเจริญพรมมาเพื่อโปรดพิจารณา

(พระมหาวิรัชศักดิ์ สุระเมธี)

เลขานุการโครงการบัณฑิตศึกษา

ศูนย์การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน ศูนย์การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา โทร. 0-5327-0975-6 ต่อ 14

ที่ ศธ 6013(1.9)/465

วันที่ 7 ตุลาคม พ.ศ. 2551

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน พระปลัดบุญธรรม ปุณฺณธมฺโม

ศูนย์การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ขอรับรองว่า นายเกษม ดอนดี เป็นนักศึกษา ระดับปริญญาโท รหัสนักศึกษา 5012204006 สาขาวิชารัฐศาสตรการปกครอง ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

นักศึกษาผู้นี้มีความประสงค์ขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำสารนิพนธ์ เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ ทั้งนี้ นักศึกษาผู้นี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ รศ.ดร.สุวิทย์ รุ่งวิสัย และ ผศ.อักรชัย ชัยแสง อาจารย์ที่ปรึกษา

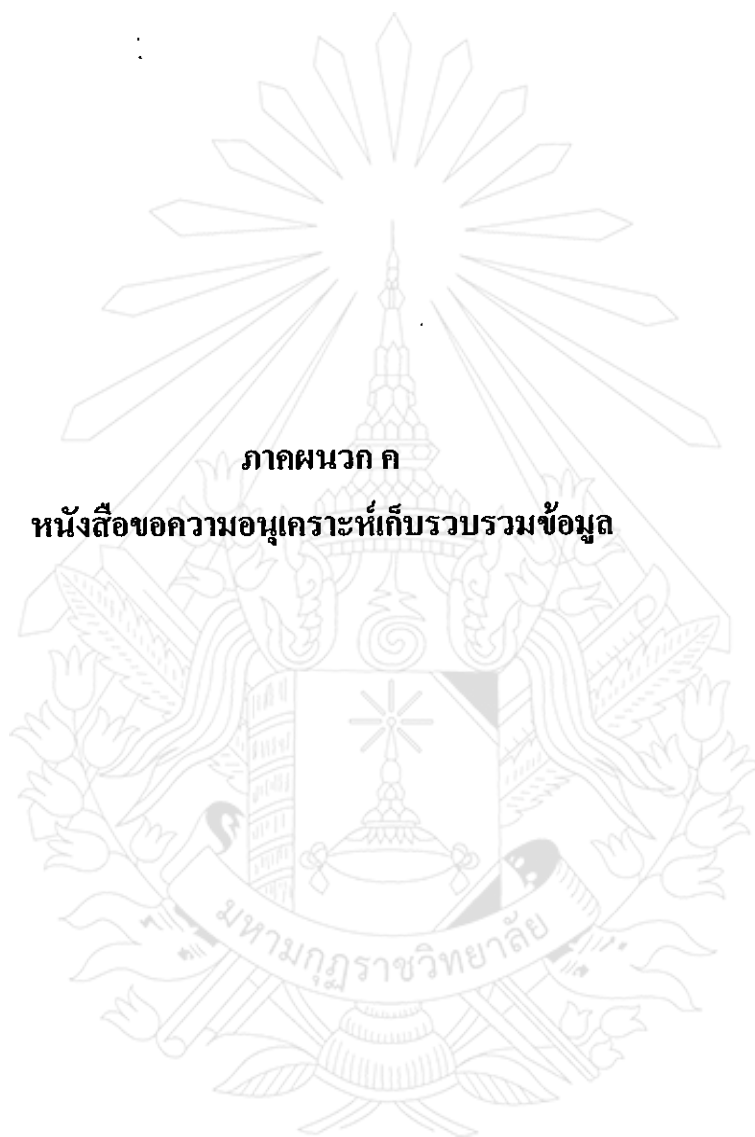
ศูนย์การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่ นักศึกษาผู้นี้ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(พระมหาวิรัตน์ สุเมธิ)

เลขานุการโครงการบัณฑิตศึกษา

ศูนย์การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

ภาคผนวก ค

หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล

ที่ ศธ 6013(1.9)/753

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา
๑๐๓ วัดเจดีย์หลวงวรวิหาร ถนนพระปกเกล้า ตำบลพระสิงห์
อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ๕๐๒๐๐
โทรศัพท์ : ๐-๕๓๒๗-๐๗๗๕-๖ โทรสาร : ๐-๕๓๒๑-๔๗๕๐
www.lanna.mbu.ac.th

9 พฤศจิกายน 2551

เรื่อง ขออนุญาตกระทู้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เจริญพร นายหนวด ณ เชียงใหม่ นายกองจัดการบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว อำเภอแมริ่ม จังหวัดเชียงใหม่

ด้วย นายเกษม ดอนดี นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ทำสารนิพนธ์ เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว อำเภอแมริ่ม จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (ศน.ม.) โดยมี รศ.ดร.สุวิทย์ รุ่งวิสัย และ ผศ.อัครชัย ชัยแสง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาในครั้งนี้

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ศูนย์การศึกษามหาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จึงใคร่ขออนุญาตจากท่าน โปรดอนุญาตให้ นายเกษม ดอนดี ได้เก็บรวบรวมข้อมูลในเขตพื้นที่เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการทำการวิจัยต่อไป สำหรับ วัน เวลา นั้น นักศึกษาจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรขอพิจารณา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ศูนย์การศึกษามหาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขออโนโมทนามา ณ โอกาสนี้

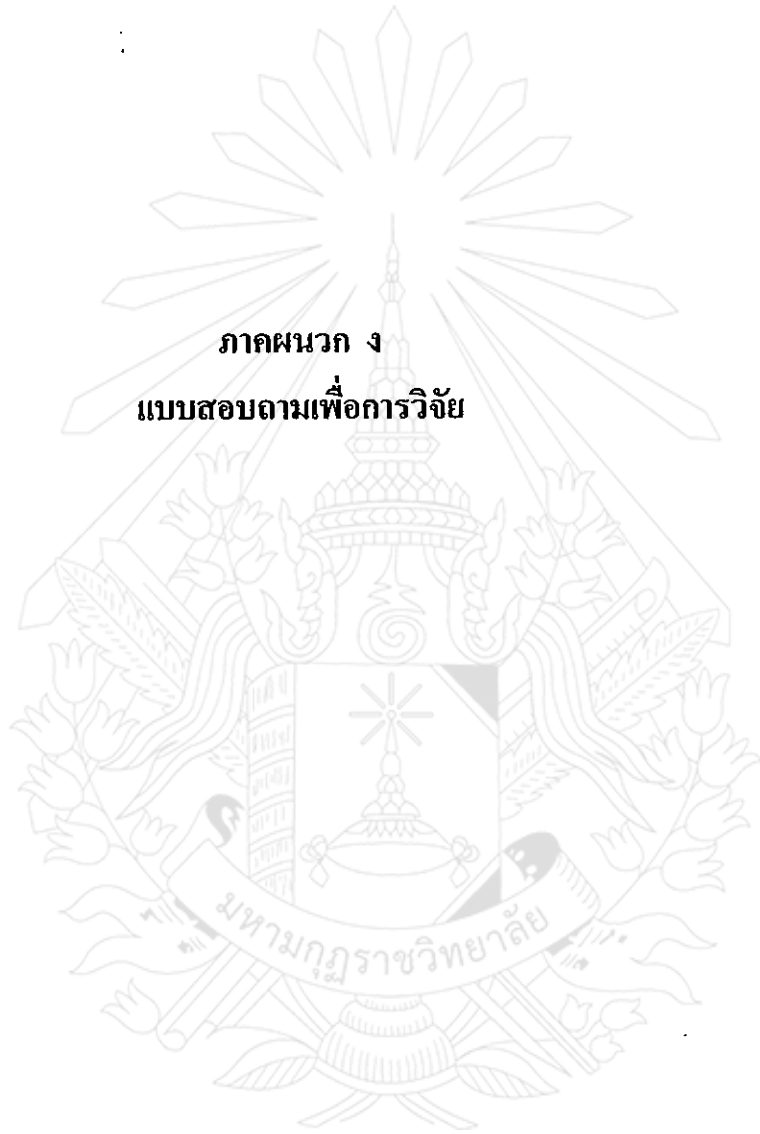
ขอเจริญพร

(พระมหาวิรัตน์ สุเมธ)

เลขานุการโครงการบัณฑิตศึกษา

ศูนย์การศึกษามหาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

ภาคผนวก ง
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

**แบบสอบถามเพื่อการศึกษาค้นคว้า
เรื่อง**

**ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว
อำเภอแม่อริม จังหวัดเชียงใหม่**

.....

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว อำเภอแม่อริม จังหวัดเชียงใหม่

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว อำเภอแม่อริม จังหวัดเชียงใหม่

2. แบบสอบถามฉบับนี้ใช้สำหรับเป็นข้อมูลเพื่อการศึกษาค้นคว้าทำสารนิพนธ์ เรื่องความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว อำเภอแม่อริม จังหวัดเชียงใหม่

3. ขอความกรุณาท่านตอบคำถามให้ครบทุกข้อเพื่อความสมบูรณ์ทางข้อมูลและสามารถนำไปวิเคราะห์เพื่อประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าได้

ขอขอบคุณเป็นอย่างสูงที่ท่านได้ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม

นายเกษม ดอนดี

นักศึกษามหาบัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จังหวัดเชียงใหม่

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน หรือเติมข้อความลงในช่องว่างตามสภาพที่เป็นจริง

1. เพศ

- ชาย หญิง

2. อายุ

- 18 – 27 ปี 28 – 37 ปี
 38 – 47 ปี 48 – 57 ปี
 58 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

- ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมต้น
 ระดับมัธยมปลาย / ปวช. ระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า
 ระดับปริญญาตรีขึ้นไป อื่นๆระบุ.....

4. อาชีพ

- รับราชการ รับจ้าง
 เกษตรกร ทำธุรกิจส่วนตัว
 อื่น ๆ ระบุ.....

5. สถานะในครอบครัว

- โสด สมรสอยู่ด้วยกัน
 หย่า, แยกกันอยู่ หม้าย
 อื่นๆระบุ.....

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่

คำชี้แจง โปรดอ่านแบบสอบถามโดยละเอียด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับระดับการปฏิบัติงานที่เป็นจริงมากที่สุด

ประเด็นคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาลตำบล					
1. ท่านคิดว่า การเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้การบริหารงานมีความโปร่งใส และมีประสิทธิภาพมากขึ้น					
2. ท่านเห็นด้วยที่คณะเทศมนตรี จะเป็นผู้ควบคุมและรับผิดชอบในการบริหารกิจการของเทศบาล โดยมีนายกเทศมนตรีเป็นหัวหน้า					
3. ท่านเห็นว่า เมื่อยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลการมีตัวแทนเป็นกลุ่ม จะเป็นผลดีในการบริหารการจัดการ ได้ดี					
4. ท่านเห็นด้วยเมื่อองค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว ยกฐานะ เป็นเทศบาลตำบล ตำแหน่ง กำหนด ผู้ใหญ่บ้าน ภารกิจหน้าที่จะ ลดน้อยลง					
5. ท่านเห็นว่า จำนวนสมาชิกสภาเทศบาลตำบล 12 คน มีความเหมาะสมต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล					
6. การเป็นเทศบาลจะทำให้ประชาชนสามารถตรวจสอบการปฏิบัติงานของคณะผู้บริหาร ได้มากยิ่งขึ้น					
7. ท่านคิดว่า การเป็นเทศบาลตำบล เจ้าหน้าที่จะเพียงพอต่องานที่รับผิดชอบ					
8. ท่านเห็นว่า หากเป็นเทศบาลตำบล เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงาน จะมีความรู้ความสามารถปฏิบัติงาน ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย					

ประเด็นคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
9. ท่านคิดว่าสภาพเศรษฐกิจ สังคม ในชุมชนปัจจุบันมีความเหมาะสมกับ การเป็นเทศบาลตำบล					
ด้านหน้าที่ของเทศบาลตำบล					
10. ท่านคิดว่าการเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้ท่านสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาตำบลได้มากขึ้น					
11. ท่านคิดว่า การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะสามารถแก้ไข ปัญหาความขัดแย้งของ ประชาชนภายในชุมชนได้ดีกว่า					
12. ท่านคิดว่าการเป็นเทศบาลตำบล จะมีความเป็นอิสระในการตัดสินใจการบริหารงานการพัฒนาท้องถิ่นได้ดีมากขึ้น					
13. การเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้ท่านปรึกษาปัญหาต่างๆ กับสมาชิกสภาเทศบาลได้มากขึ้น					
14. การเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้หน่วยงานราชการ และภาคเอกชนในพื้นที่จะให้ความร่วมมือใน ด้านต่างๆ มากยิ่งขึ้น					
15. ท่านคิดว่าการเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้ประชาชนมีการศึกษาที่ดียิ่งขึ้น					
16. ท่านคิดว่าการเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้มีถนนดียิ่งขึ้น					
17. ท่านคิดว่าการเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้มีไฟฟ้าแสงสว่างดียิ่งขึ้น					
18. ท่านคิดว่าการเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้มีการกำจัดขยะรักษาความสะอาดดียิ่งขึ้น					
19. ท่านคิดว่าการเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้มีการบำรุงรักษาทางระบายน้ำดียิ่งขึ้น					

ประเด็นคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
20. ท่านคิดว่า การเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้การพัฒนาสถานที่สวนสาธารณะดีขึ้น					
21. ท่านคิดว่า การเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้มีบริการสาธารณสุขดีขึ้น					
22. ท่านคิดว่า การเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้การป้องกันบรรเทาสาธารณภัยได้ดีขึ้น					
23. ท่านคิดว่า การเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้มีน้ำประปาใช้					
24. ท่านคิดว่า การเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมน้อยลง					
25. ท่านคิดว่า การเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้การพัฒนาโครงการต่างๆดีขึ้น					
ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล					
26. ท่านคิดว่า องค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว ในปัจจุบันมีรายได้ งบประมาณเพียงพอต่อการพัฒนาท้องถิ่น จึงต้องยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล					
27. ท่านคิดว่า การเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้มีการใช้งบประมาณเพื่อพัฒนาท้องถิ่น ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าการเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว					
28. ท่านคิดว่า การเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้การเก็บภาษีและค่าธรรมเนียมต่างๆ ได้มากขึ้น					
29. ท่านคิดว่า การเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้ได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลได้มากขึ้น					
30. ท่านคิดว่า การเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้มีวัสดุ ครุภัณฑ์เครื่องมือ และสำนักงานในการปฏิบัติงานที่ดีขึ้น					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการยกฐานะ เป็นเทศบาลของ
องค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว อำเภอแม่อิง จังหวัดเชียงใหม่

1. ข้อเสนอแนะด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาลตำบล

ปัญหา.....

.....

แนวทางแก้ไขปัญหา.....

.....

2. ข้อเสนอแนะด้านหน้าที่ของเทศบาลตำบล

ปัญหา.....

.....

แนวทางแก้ไขปัญหา.....

.....

3. ข้อเสนอแนะด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล

ปัญหา.....

.....

แนวทางแก้ไขปัญหา.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณที่ให้ความร่วมมือ

นายเกษม ดอนดี

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล : นายเกษม คอนดี
 วัน/เดือน/ปีเกิด : วันที่ 28 ธันวาคม 2513
 ชาติภูมิ : บ้านเลขที่ 124 หมู่ที่ 2 ตำบลคอนแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่
 สถานที่อยู่ปัจจุบัน : บ้านเลขที่ 124 หมู่ที่ 2 ตำบลคอนแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่

การศึกษา

พ.ศ.2544 : วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (วิศวกรรมเครื่องกล) สถาบันราชภัฏวชิรวิทยาดงภาคพายัพ เชียงใหม่

ตำแหน่ง/สถานที่ทำงาน

พ.ศ. 2538 : นายช่างเครื่องกล สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท จังหวัดเชียงใหม่
 พ.ศ. 2546 : นายช่างเครื่องกล องค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่
 พ.ศ. 2548 : นายช่างเครื่องกล องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่

